

DEN NY VERDENS.
unipouls

NUMMER 5 - DECEMBER 2013 - 31. ÅRGANG

Tidsskrift for åndsvidenskab

Martinus om Guddommens plan

Og se, han, som hører Mikrobens mindste Suk og leder Klodernes Gang, glemmer ikke sit Skaberværk. Guddommelige Sendebud har allerede med Mellemrum ladet deres Røst høre paa store Dele af Kloden. Deres Kærligheds Atmosfære har forlængst gennemboret den dyriske Taage, ført Menneskeheden store Strækninger fremad, opad mod Forløsningens lyse Himmel. Og selv om Krigsindustrien i Dag har mere travlt end nogen Sinde, og selv om man aldrig har været i den Grad optaget af at forberede, om end ubevidst, sin egen Lemlæstelse, det kommende Ragnarok, ja, selv om man aldrig nogen Sinde i saa høj Grad har været besjælet af den Illusion, at Verdensfreden, Roen og Harmonien, skabes med Ødelæggelsesmidlernes larmende Kulmination, som netop nu, saa er dette dog kun Forberedelsen til Dyrerigets Endeligt i den jordmenneskelige Bevidsthedssfære.

Dets sidste Krampetrækninger i nævnte Zone vil blive uhyggelige, men er ikke desto mindre Indledningen til Lysets Kroning paa Jorden. Guds Aand lyser direkte i Form af en ny Kærlighedsbølge over Jorden og fører denne ind i en ny stor Morals Epoke, i hvis Bane «Døden» ikke kan være, ej heller «Skrig eller Pine», thi der gaar Fredens Engel uhindret hen over Verden. Og i dens Fodspor føres «Guds Rige» med ind over de jordiske Kontinenter og Have. Døden er død og Livet lever. Glæden er til Huse i Borg og Hytte. Alt er «Guds Billede». Og dette Skaberværk er Kærlighed.
Fra Logik 1938, side 152-53

Indhold

3	<i>Martinus:</i>
Julestjernen	28	BOGANMELDELSER:
10	<i>Ruth Olsen:</i>
Om respekt for en verdensgenløser		<i>Per Bruus-Jensen:</i>
Hvordan kan man gøre Guds vilje?
13	<i>Christer Malmström:</i>
Om ændringer i et videnskabeligt værk	28	<i>Lars Muhl:</i>
Lysets lov
15	<i>Rolf Elving og Christer Malmström:</i>
Problemløsning	30	<i>Kirsten Thurø:</i>
Testamentets titler
17	<i>John Karlsen:</i>
Tanker om MI's retsforfølgelse	38	KORT FORTALT
18	<i>Søren Ingemann:</i>
<i>Martinus Institut som forretning</i>	47	<i>Ejnar Hjorth:</i>
Ungdomsoprør imod Islam
19	<i>Søren Ingemann Larsen:</i>
Martinus' værk er en hellig tekst	48	<i>Per Holsner:</i>
<i>Det Tredie Testamente og åndsvidenskabens fremtid</i>
20	<i>Gerner Larsson:</i>
En pioners eftertanke	50	<i>Ole S. Larsen:</i>
<i>Den farlige konkurrencen</i>
21	<i>Edgardo Lecaros-Lund:</i>
Ophavsrettens historie	52	<i>Nyt fra Livets Skole</i>
23	<i>Tage Buch:</i>
Jesus og Martinus må tages alvorligt		
24	<i>Otto Hesselbjerg Pedersen:</i>
Kommentar til debatten om copyright		
26	<i>Søren Ingemann Larsen:</i>
Kommentar til kommentaren		

Den Ny VerdensImpuls nr.5/2013

Red.: Ruth Olsen, Klintvej 104, 4500 Nykøbing Sjælland, tlf. 59 30 52 72,
E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk - www.nyimpuls.dk
Giro 9 25 42 42

Tryk: Prinfo-Holbæk-Køge
ISSN 0904-0633

ABONNEMENTSPRIS

240 kr pr. år (4 numre),
dog Sverige **270 kr** og Norge **260 kr**, portofrit
tilsendt.

Dansk giro:(reg. 3208) 925 4242 - -

**Jeg er nødt til at sætte prisen op, da portoen
stadig stiger!**

**Bladet udkommer 4 gange om året
(normalt)**

Få prøvenummer tilsendt

Artikelforfattere står selv inde for deres artikels indhold, **der ikke nødvendigvis deles af redaktionen.**

KOSMOLOGISK INFORMATION

er et bogforlag med speciale i litteratur i relation til
Martinus' verdensbillede.

Forlags- og redaktionsadresse:

Kosmologisk Information,

Klintvej 104, 4500 Nykøbing Sjælland.

Tlf 59 30 52 72 (bedst hverdage ml kl 9-11)

E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk

www.nyimpuls.dk

**Der må frit kopieres fra bladet, men med
kildeangivelse**

Da gebyrene for at have konto i Norge og Sverige er
blevet så store, har jeg nedlagt disse konti.

Når det første blad i 2014 udkommer, kan man altså
kun betale til vor danske konto:

reg.nr. 3208 - konto 925 4242

(IBAN: DK61 3000 0009 2542 42)

S.W.I.F.T. DABADKKK

Danske Bank

Det blev til 5 numre i år, for der har været mange, som
har haft noget på hjerte.

Først vil jeg sige **TAK** for alle bidragene til vor rets-
hjælp-indsamling – det blev over 200.000 kr! (Jeg vil
fremlægge regnskabet senere). Men jeg vil også sige
tak for alle de kærlige hilsner, der fulgte med pengene!

Meningen med dette blad er, at det skal være et åbent
forum, hvor forskellige meninger kan komme til orde,
uden censur. Det har vi brug for. Er der artikler, man
ikke bryder sig om, kan man jo bare springe dem over.
Martinus-sagen har aldrig kun været for dem med de
eneste rigtige meninger. Det har ikke været Martinus'
hensigt at få nogen til at føle sig "forkerte" men at
kunne favne alle med god vilje. Som der står i den
gamle sang: "Viljen ser Vor Herre på ..." Ellers ville
det jo ligne en autoritær sekt!

Mht retssagen er den ikke kommet længere end til
skriftlige udvekslinger mellem parternes advokater. Så
- intet nyt at berette.

Dette er jo et lille blad hvad oplag angår, især har vi
ikke mange abonnenter i Norge og Sverige. Da der er
kommet stort gebyr på overhovedet at have en bank-
konto, har jeg nu indskrænket mig til kun at have en
dansk konto. Det vil desværre betyde en ekstra omkost-
ning for svenskere og nordmænd at overføre penge for
bladet. Men for de, der har mulighed for det, kan bladet
jo hentes gratis på vor hjemmeside!

Og så vil jeg bare ønske jer alle en dejlig jul!!
Ruth

Julestjernen

Af Martinus

Følgende foredrag blev holdt julen 1941, altså under 2.verdenskrig!

Der er to opfattelser, der gør sig gældende med hensyn til menneskenes indstilling til den julehøjtid, vi nu snart igen skal fejre, nemlig en materialistisk og en religiøs. For det moderne, intelligensudviklede menneske har julen mistet sin inspirationsværdi. Det moderne menneske opfatter julefesten som en fest, der har overlevet sig selv, og det stræber efter at komme bort fra den. For det religiøst betonedede menneske derimod er julefesten rodfæstet i en dyb tro på julens evangelium, og et glæder sig af hele sit hjerte til denne højtidsstund.

Julen vil blive ved med at eksistere som udtryk for et udødeligt princip. Det eneste der vil skifte, er den form, hvorunder den manifesteres. Her på de nordlige breddegrader indtræder julen jo midt om vinteren. De vil se, hvorledes dette passer sammen med julen som en fest for lyset. Selv om dette muligvis beror på en tilpasning til tidligere tiders solhvervsfester, vil De alligevel se, hvorledes denne fests beliggenhed midt i vinterens hjerte passer sammen med den symbolik, som julen giver udtryk for.

De har gennem Deres børnelærdom lært om julen som udtryk for lys, og at dette lys kom til jorden ved Jesus Kristus. De begivenheder eller fortællinger, der knytter sig til Jesu fødsel, barndom, liv, korsfæstelse og død, er symbolske udtryk for de store kosmiske principper. Dette betyder naturligvis ikke, at disse begivenheder ikke har fundet sted, det har de, men det betyder, at de dækkede over noget større, de blev en vældig åbenbaring af de store kosmiske principper, et mægtigt forbillede for menneskene.

Juleevangeliet

Dette forbillede udtrykker en overføring af de kosmiske principper til en form, i hvilken det almindelige menneske kan fatte dem. Efterhånden som udviklingen skrider frem, får menneskene større og større evne til selv at se det lys, som de først lærte at kende igennem symbolerne. Sådan er det også med juleevangeliet. Det var ikke blot det, at Jesus fødtes; der fødes jo tusinder og atter tusinder af børn. Når menneskene holder jul, er det for at udtrykke deres længsel efter lyset, deres tro på og deres aldrig slukte håb

om en tid helt anderledes end den, vi nu oplever.

I deres hjerte har menneskene for længst erkendt, at livet består i at give, ikke i at tage. Og vi ser da også, hvorledes julen er blevet en gavernes tid. Alle vegne ser vi mennesker komme ilende med pakker, de har alle en dyb trang til ved hjælp af en gave at give udtryk for det menneskelige i dem selv. Og vi ser, hvorledes skæbneloven her virker næsten omgående. Vi kan ikke modtage en gave uden at føle en dyb trang til at besvare denne med en gave fra os selv. Dette gaveprincip er i sin dybeste natur ædelt, det skal blot udvikles på alle livets øvrige felter.

Vi ser da også, at julens dybeste mission er den, at give os forståelsen af, at den dag vi evner at se på vore medvæsener med en langt større sympati og forståelse end nu, vil livet være langt skønnere og rigere for os selv. Julen beforder en stor bølge af sympati mellem menneskene. Vi har juletræ med mange lys, og vi har mange skønne gamle sange, der alle i ord og toner giver udtryk for vor længsel efter en skønnere og renere tilværelse. At julen er blevet umoderne for en mængde mennesker, forandrer ikke de principper, på hvilke den hviler. Det er jo ikke ordene, men lyset bag ordene, der er det afgørende.

Da julehøjtideligheden blev formet, blev dens hovedsymbol en stjerne. Denne stjerne udtrykker den inderste kerne i juleevangeliet. At der måske har været en særlig klar og lysende stjerne på himlen omkring den tid, Jesus blev født, er ikke udelukket, men det er ikke det væsentlige for os. Det væsentlige er, at vi i denne højtid er stillet overfor et direkte udslag af menneskenes længsel efter en anden form for liv end den almindelige. Det lys, der her er tale om, er således ikke af udvendig natur, men derimod af indvendig natur. Modellen til dette lys er Jesus

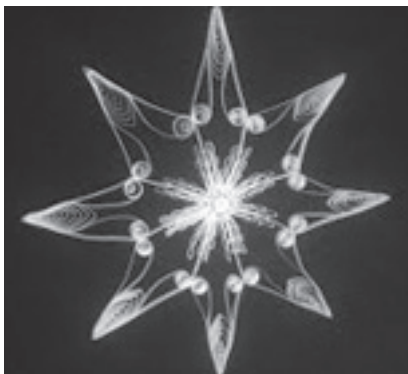
af Nazareth. Med hans fødsel udløste de begivenheder sig, som mere end noget andet blev den stimulerende faktor i menneskets og dermed samfundets omskabelse fra dyrisk primitivitet til den civilisation, vi i dag kender.

Lysets udvikling og mørkets degeneration

Gennem kredsløbet inden for det store udviklingsafsnit, jeg kalder en "spiral", kan vi følge lysets udvikling. Samtidig med dette kan vi følge et andet princip, der degenererer og forsvinder. Dette princip befinder sig i øjeblikket i sit kulminationsområde. Denne kulmination opleves som alt det, vi kender under navn af krig i alle dens forskellige afskygninger. Forholdet mellem disse to store principper, vi kender som lys og mørke, er nu af en sådan natur, at vi kan se, at dette at føre krig i virkeligheden ikke længere er i kontakt med det jordiske menneskes indre verden. Det kæmper ikke længere for kampens egen skyld. Når så mange i dag befinder sig på kamppladserne rundt omkring i verden, må man ikke tro, at det er, fordi disse mennesker begærer at være der. De er der ikke i mørkets interesse, men fordi de tror, at deres tilstedeværelse der befordre den fred, som er julens inderste væsen.

Det er jo ikke meningen, at julen, som det nu er tilfældet, kun skal vare nogle få dage i vinterens mørke. Det er julens formål, at dens ånd skal vare hele året rundt. De mennesker, som i dag mener, at julen har overlevet sig selv, er blevet forældet, har blot stirret sig blind på dens form. Ethvert intellektuelt udviklet menneske vil være i kontakt med dens ånd. Intet normalt menneske ønsker i dag at mørket, hvilket vil sige alle uintellektuelle tankearter, skal beherske livet og udviklingen. I dag dræber man ikke af begær efter at dræbe, men derimod fordi man tror, at det er i lysets interesse. Det er det også, men på en ganske anden måde, end man tænker sig.

Selvfølge kan lyset ikke opleves hundrede procent realistisk på jorden, så længe der også skal være plads til mørket. Mørket skal fjernes, men ikke med mørke.

Den eneste måde, hvorpå man virkeligt fjerner noget, er ved at lade det udleve sig selv. Mørket er i sig selv en energibølge, en brand, som må brænde op, før lyset kan udfolde sig totalt. I dag er menneskene hele jorden over indstillet på, at lyset skal herske, og går således på en måde alle i samme retning. Men denne retning kan have flere eller færre afvigelser. Og det er i virkeligheden disse veje, man kæmper om i dag. Den ene part mener, at hans vej er den bedste, den anden, at det er hans, der er det.

Lyset har sine egne love

I sin kosmiske analyse er julen inkarnationen af selv det rigtige menneskeriges tilværelsesform her på jorden, den bevidsthedsform, hvorfra det levende væsen i lyset af de kosmiske analyser ser, at alt er så godt. Denne bevidsthedsform stiler alle henimod. Når et menneske benægter lyset i den form, som kristendommen forkynder det, er det i virkeligheden kun selv formen, det har noget imod. Havde det noget imod indholdet, ville det jo være sin egen undergang, det var tilhænger af, og denne tilstand har intet med noget normalt at gøre. Da alle normale mennesker således er indstillet på lyset, er dette i virkeligheden meget mere udbredt, end de fleste tænker sig. Alle ser hen til "julen" som et lys, der skal komme, men hver enkelt har de forestillinger om dette lys, som passer bedst ind i hans eller hendes idealer.

Lyset har sine egne love, og disse er i kontakt med livets højeste logik. Mange mennesker længes efter lyset, men udelukkende på en rent materialistisk måde. Denne længsel er ikke i kontakt med de love, hvorpå oplevelsen af lyset beror. Ved at benægte en tilværelse efter døden, kommer det jordiske menneske i et skrigende disharmonisk forhold til sine egne ønsker om en lys og skøn tilværelse både for sig selv og andre. Denne benægtelse af livet udover døden har intet med logik at gøre.

I virkeligheden ønsker alle normale mennesker at leve, også udover døden. Det er rigtigt, at et menneske på grund af sygdom eller anden modgang kan være i en situation, hvor det ønsker at dø, idet det da anser døden for at være en befrielse, men ethvert sundt og normalt menneske har intet ønske om at dø, og skal dog alligevel opleve døden. Her er det, at julen kommer med sit budskab om, at vi er evige væsener. Vi kan forlade den form, under hvilken vi i dag holder julefest, men julens inderste væsen kan vi aldrig forlade. Thi den stemning, som hører julen til, er nemlig den mentale tilstand, i hvilken lyset alene kan vokse.

Året rundt har mennesket så mange materielle og egoistiske ønsker, det kræver opfyldt, at det gode i dets væsen ligesom presses sammen af alle disse ønskers tryk. Men julen bevirker, at det gode i mennesket ligesom for en

kort tid har overherredømmet. Det sammenpressede krav om menneskelighed får luft og udløser sig i en trang til at være kærlig, at gøre noget for andre, til at give gaver. Det der sker i julen er altså, at menneskets dybeste ønsker og hjertelag kommer op på den fysiske overflade.

Havde De kosmisk klarsyn, ville De se, hvorledes dette koncentrerede begær efter at udløse kærlighed og godhed lyser og funkler i jordens atmosfære. Men selv uden kosmisk bevidsthed kan man ikke undgå at føle, hvorledes atmosfæren i dagene ind under jul bliver gennemtrængt af kærlighed, hvilket blandt andet giver sig udtryk i ønsket om, at ingen juleaften skal fryse eller sulte.

Hele denne atmosfære skal udvikle sig og få langt større magt, end tilfældet er nu. En stor hindring herfor er den side af det jordiske menneskes sind, som endnu er i kontakt med de principper, der hører hjemme i dyreriget. Denne hindring må fjernes, og det er denne fjernelse, vi oplever som ”dommedag”. Denne ”dag” har altid været beskrevet som en modsætning til julen, og det ses ingen sinde tydeligere end i vor egen tid, hvor vi netop oplever kontrasterne stærkere end nogen slægt før har oplevet dem.

Men jo tættere mørket bliver, desto klarere skinner lyset. I dag kan alle se, hvor skønt livet ville være, dersom menneskeheden havde haft en anden indstilling end den, der førte til krigen. Men den indstilling, menneskene havde, var, selv om de fleste måske nu ser, at den var forkert, alligevel et led i den udvikling, der skal føre dem frem til den totale oplevelse af lyset. Samfundet såvel som det enkelte menneske må jo til enhver tid handle således, som det har forstand til. Er handlemåden så forkert, udløser den den gnidning, der fører til det erfaringsmateriale, på hvilket en ny væremåde kan bygges. På denne måde skabes visdom. Visdom er lys, og lyset er julens evangelium.

En kosmisk energibølge fra mælkevejens centrum

Henover verden går en lysimpuls større end nogensinde før i jordens historie. Den stråler med umådelig kraft fra mælkevejens centrum. Mælkevejssystemet er en gigantisk organisme, i hvilken de enkelte solsystemer er organer, som får deres kraft og energi fra dette centrum i organismen på akkurat samme måde, som vore organer forsynes med kraft fra det centrum i vor organisme, vi kalder vort Jeg. Denne energibølge fra mælkevejens centrum indebærer al den kraft, som fører menneskene frem til oplevelsen af det rigtige menneskerige.

Det er denne verdensimpuls' skyld, at der nu er krig. Når en sådan impuls træder i funktion, udløser den en enorm bevægelse. De forskellige tankearter bliver sat op mod hverandre. Sådan er det netop på jorden i dag. Vi ser en

mængde tankearter, der går ud på at skabe lys, blive sat op imod en hel mængde andre tankearter, der gør fordring på det samme. Af dette følger krig, men i sin dybeste analyse er krig blot forceret udvikling med det formål at hidføre en afklaring.

Denne kosmiske energibølge fornemmes særligt stærkt i perioden omkring jul, fordi menneskene da, i kraft af deres indstilling på juleevangeliet, er mere modtagelige for den. Hertil kommer, at julefesten, der nu har været afholdt i århundreder, efterhånden har formået at skabe en glans omkring sig, som ingen anden fest har. Ved direkte at forkynde lysets sejr over mørket har den i en vældig grad banet vej for den nye kosmiske verdensimpuls. I lyset af den kærlighed, som menneskene under julehøjtideligheden lægger for dagen i forholdet til hverandre, ses det meget let, at det menneskekærlige, det humane er for opadgående, og at krigen er for nedadgående.

Det enkelte menneske skal være varsom med at blive så højt udviklet, at det føler sig for ”voksen” til at holde jul. Jeg tænker ikke her på julens ydre form, den vil ændre sig som alt andet, jeg tænker på dens indre sandhed. Det har så umådelig stor værdi, at man bliver mindet om sine medvæsners eksistens således, at man kan tænke kærligt på dem. De fleste mennesker har i sig en tilbøjelighed til blot at tænke på sig selv, at være sig selv nok. Denne tilstand neutraliserer julen, der jo netop viser os, at kun den er kærlig, som gør noget for andre. Julen er kærlighedens fest, men kærligheden er jo netop den kosmiske kraft, som skal lyse op i vort indre.

Så længe vi ikke formår at bevare julens skønne indstilling i vort sind hele året rundt, er vi ikke helt lykkelige, men rummer en vis procentdel ulykkelig tilstand i sindet. Julen er således et direkte forbillede på, hvorledes livet

skulle forme sig for os hver eneste dag. Menneskene skal virkelig nå frem til at være således i det daglige, som de er i juledagene. At de ikke evner dette endnu, betyder ikke, at denne væremåde ikke kan praktiseres. Det fortæller blot, at menneskene endnu ikke har gennemført den træning, der må gå forud for enhver ny evnes tilegnelse.

Når De i dag oplever krigen, så må De prøve at forstå, at den i sig selv er en undervisning. Krig udtrykker en handlemåde, som er i disharmoni med de kræfter, der skaber harmoni og lykke.

Det samme oplever De, dersom De bliver hidsig eller skinsyg, der raser krigen blot inde i Dem selv. Men medens De ikke har så stor indflydelse på det, der i dag sker ude i verden, har De en meget stor indflydelse på Deres daglige tænke- og handlemåde. Hvad De der oplever af skuffelse og modgang, gives Dem som træningsmateriale for Deres ånd. Uden modgang ville der ingen forædling finde sted, og dette gælder i det små som i det store. Menneskene skal nu lære at forstå, at det ikke er nok blot at tro på lyset som det rigtige. Igennem disse tunge tider vil mennesket komme til kundskab om loven for skæbne. Mennesket må lære at forstå, at det ikke er nok at tænke, man skal også kunne tænke rigtigt.

I dag bliver mørket trukket op som en vældig kontrast til lyset. Aldrig før har menneskene levet i en tid, hvor uvederhæftighed har haft så kronede dage. Alle ønsker lyset, men hver er så sikker på, at netop hans lys er det rigtige, at han nægter at gå til side for de andre. Herved opstår de voldsomme gnidninger, vi nu er vidne til, gnidninger, der i form af kollisioner og lemlæstelser vil nå et omfang, ingen kan forestille sig. Var livet ikke evigt, ville det være en uoverskuelig tragedie. Men livet er evigt, og fordi legemet sønderbrydes, tilintetgøres ånden ikke. Tværtimod, beriget med vældige erfaringer for, hvorledes livet ikke skal leves, vender den en dag tilbage til tilværelsen her i et nyt legeme, og da langt mere i kontakt med de guddommelige love end før.

Der var ikke noget, jeg hellere ville end afskaffe krigen med et par ord i dag, men det kan jeg ikke gøre, og hvis

det stod i min magt at gøre det, ville en sådan handling i sig selv udtrykke den højeste grad af ukærlighed overfor menneskene. Thi det ville betyde, at den udvikling frem imod skønne tilstande, som vi nu oplever, ville blive standset. Menneskene er i dag alt for højt udviklede til at kunne vende tilbage til en primitiv sydhavsøtilværelse.

Dybt i det enkelte menneskes sind er der et krav om at møde Gud – at lære den virkelige tilværelse at kende. Men menneskene ville ikke kende Gud, dersom der ikke fandtes lys og mørke. Igennem krigens forfærdende gru modtager menneskene i dag en undervisning, der vil føre dem frem til en tilværelse af uanet skønhed. Det lyder paradoksalt, men for de enkelte som for samfundene gælder det, at det er de oplevede lidelser, der gør dem værdifulde. Lidelsernes inderste hemmelighed er jo den, at den skaber de erfaringer, på hvilke en ny tilværelse kan hvile.

Jeg ved, at den bedste måde, jeg kan bidrage til krigens afskaffelse, er at vie mit liv til at skildre for menneskene den oplevelse, gennem hvilken jeg selv nåede frem til den indre harmoni, mit liv i dag bekræfter. Igennem denne oplevelse blev jeg bevidst i årsagerne til alt det, menneskene i dag oplever, og ved at vise Dem disse årsager og deres virkninger, bringer jeg det samme lys ind i Deres sind, som behersker mit eget. Når De deltager i dette arbejde, er det jo, fordi De føler velvære derved. Da det ikke er min person, det drejer sig om, men derimod det arbejde jeg frembringer, der skænker Dem dette velvære, og dette arbejde kun retmæssigt kan udtrykkes som lys, vil De se, at det i virkeligheden er studiet af dette lys, der gør Dem lykkelig ved at beskæftige Dem med disse ting.

Den nye verdensimpuls rammer netop Danmark

Da julen netop udtrykker et strålende åndeligt lys, vil De se, at De ikke kan interessere Dem for mit arbejde uden at være i kontakt med julens inderste væsen. Det er rigtigt, at krigen ville være en undervisning for Dem også uden mit arbejde, men da De igennem dette arbejde lærer at forstå krigens årsager og ligeledes får et meget stort indblik i det, krigen fører til, vil De, når krigstummen stilner af, se at meget af det, der for andre i dag er fortvivlende mørke og håbløshed, allerede er afsløret for Dem som et strålende lys.

Hvor andre kun ser bevis for, at Gud ikke eksisterer, ser De i de samme ting nu beviset for hans absolutte eksistens. De har det store privilegium at leve lige midt i den nye verdensimpuls' centrum, idet denne impuls netop rammer Danmark og derfra stråler ud over den ganske verden. Denne impuls vil beskytte os. Når krigen engang er forbi, og De helt kan følge dens spor, vil De se, hvorledes Norden i forhold til verdens øvrige lande blev skånet.

Det er rigtigt, at vi oplever hårde dønninger, men ingen, som vil være ærlig, kan bestride, at vi er kommet lykkeligere igennem disse tunge år end andre folkeslag. Derfor må De ikke tro, at danskerne er færdigudviklede, det er de slet ikke. Men danskerne er ikke længere et krigsfolk, og dette er i sig selv et meget stort fremskridt. Danskerne er et fredeligt folk, og i denne deres indstilling ligge en umådelig stor beskyttelse. Men på mange andre områder har også dette folk mange ting at skulle lære.

Det vældige mørke, som i dag behersker verden, har altså til mission at skabe længslen efter sin egen modsætning i det enkelte menneskes sind. For Deres vedkommende har denne længsel efter lyset i dag bevirket, at De nu befinder Dem i et studium, hvor De har adgang til at få dette lys defineret i klare tankerækker, synlige for Deres egen intelligens. De får nu lov til at opleve dette lys, ikke som orgelbrus og salmesang, men som realistiske kendsgerninger. Det er De i virkeligheden de eneste, der i dag har adgang til, men det vil De ikke blive ved med at være.

Efterhånden som krigen går sin egen undergang i møde, vil disse tanker sprede sig ud over jorden, og krigen vil opleve sin egen døds kamp, ja på en måde begå selvmord. Jo mere den bruser op, jo hårdere den raser, desto nærmere er den sin afslutning, deri består dens selvmord. De, der i dag bekæmper hinanden har i virkeligheden samme idealer bag deres kamp. Alle længes de efter en verden, hvor generationer ikke skal stå i våben mod hinanden. Alle længes de efter en fred, der gælder hele verden. I lyset af denne længsel vil de finde hinanden, og når det er sket, vil julens lys komme til at stråle over den ganske klode, og en ny himmel og en ny jord vil blive født.

Hvor mange år dette vil tage, står det ikke i min magt at fortælle Dem, men det bliver ikke så mange, som De frygter. Blot må De forstå, at udviklingen frem til et højere samfund kommer til at gå gradvis. Der vil endnu være mange fejltagelser, som skal rettes, men udviklingen vil gå stærkt. Der vil komme en helt anden administration af værdierne og en langt større frihed folkeslagene imellem. Den stadigt voksende tekniske udvikling vil tillade et internationalt samliv af dimensioner, De kun vanskeligt kan forestille Dem i dag.

Kosmisk bevidsthed

Medens det meste af det, jeg her har fortalt Dem, angår samfundene, vil jeg til slut gerne vise Dem, at det enkelte menneske ikke er afhængig af det samlede samfunds vækst. Det ligger i det enkelte menneskes hånd at fri sig af den kamp, der raser rundt omkring det. Hvis De skaber neutralitet i Deres egen indre verden og ved hjælp af Deres vilje opøver Dem i at se tingene i et upartisk lys, vil Deres sind blive langt mere harmonisk, end det måske nu er

tilfældet. Selv oplever jeg i det daglige at leve i et lys, der gør det muligt for mig at forstå alle mennesker. Og sådan som jeg har det, vil alle mennesker efterhånden få det.

Denne tilstand, hvor bevidstheden er indstillet på at være i kontakt med tilværelseslovene, kaldes kosmisk bevidsthed, og den vil de alle opnå. Da den er så stærkt begæret, findes der mennesker, som søger at nå den ad kunstig vej, igennem forskellige øvelser osv, men det kan føre til frygtelige tilstande, så det kan jeg ikke tilråde Dem. Derimod findes der en vej til kosmisk bevidsthed, som De bør følge. Den går igennem en naturlig tilegnelse af den viden, på hvilken denne bevidsthedstilstand beror. Det er sandt, at disse analyser kan være svære og vanskelige at tilegne sig, men igennem denne indirekte oplevelse af de åndelige tilstande modnes De gradvis til den direkte oplevelse. Modtager man disse energier direkte, uden at have organer, der er udviklet dertil, kan man nemt komme ud for sindssygens frygtelige kvaler, så voldsomme er disse kræfter.

Men indstiller man sig på at erhverve sig evne til at tilgive, til aldrig at blive fornærmet og hidsig, så begynder man at få noget af den kraft, der skal til, for at man kan tåle indstrømningen af disse høje energier i sin hjerne. Men jo flere af disse energier der strømmer ind i Deres bevidsthed, desto farligere for Dem vil det være at blive hidsig. Mange mennesker er blevet sindssyge ved at komme i berøring med disse energier på et for tidligt stadium. Andre er blevet fanatikere med voldsom vilje til selvhævdelse og rasende intolerance mod andre. Atter andre er kommet ind i tilstande, hvor de åndelige energier helt har taget herredømmet på bekostning af de materielle, og de lever i indbildte tilstande, der gør dem ganske uskikkede til livet her.

Netop fordi der findes så farlige faldgruber i forholdet til disse høje energier, er det, at jeg har gjort det til et princip kun at undervise i den eneste naturlige vej til den

høje bevidsthed, den at træne sig selv i den næstekærlighed, der er det rigtige menneskeriges grundvold. Denne næstekærlighed er ikke fuldbyrdet med, at man går og klapper hinanden på kinden, siger smukke ting og ellers fylder sit sind med sentimentalitet. Alt dette kan være meget pænt og smukt, men man skal elske hverandre på en hensigtsmæssig måde.

Hører man, at et andet menneske har talt mindre pænt om en, skal man øve sig i at tænke kærligt på vedkommende. Man skal ligeledes træne sig i altid at være neutral og undlade at bringe selv den mindste form for sladder videre. Kan man ikke sige noget godt om et menneske, bør man i det mindste kunne tie stille. Og hvis man virkelig vil, vil der altid være noget godt at sige om et andet menneske. Som skabt i Guds billede vil der altid være noget af hans lys i dette menneskes øjne.

De kan træne Dem op i at få den virkelige jul i Deres indre blandt andet derved, at De holder Deres tanker bundne i de rigtige retninger. I begyndelsen kan De ikke undgå at opleve irritationstilstande, men disse må blot ikke få et synligt udtryk over for andre. Bliver De irriteret, da skriv de tanker, som da behersker Dem, ned på et stykke papir og vent så med at læse det til De atter er i rolig tilstand. Det samme gælder, når De skal skrive breve. Intet menneske burde sende et brev af sted, som er skrevet i en ophidset tilstand. Lad et sådant brev hvile – det er altid sundt bagefter at se, hvor abnorm man er, når man er hidsig. Hidsighed og uligevægt er kun naturlig der, hvor rovdycet står over for sit bytte. Hos mennesket er det en abnorm tilstand. Eksplosion er kun berettiget, hvor det er en livsbetingelse, og det er det i rovdycets verden.

Men også indenfor ernæringen findes der områder, hvor De skal øve Dem i kærlighed. I dag er det naturligt for de fleste mennesker at spise kød, ja i virkeligheden fejrer de fleste mennesker lysets skønne fest med et vældigt blodbad på dyreriget. De samles til store måltider med gåsesteg eller flæskesteg uden at finde noget som helst forkert i det. Og jeg siger da heller ikke disse ting til Dem, for at De nogensinde skal bebrejde disse mennesker deres handle måde, slet ikke! Men jeg ønsker at fortælle Dem, at der findes en anden og langt skønnere levevis end dette at ernære sig af dræbte dyrs efterladte lig.

Ønsker man at betræde en højere zones område, må man bringe sit liv i kontakt med de love, der hersker der, og til disse love hører, at man indstiller sig på en ernæring, der ikke for sin tilfredsstillelse kræver drab af højtudviklede dyr. Det udviklede menneske ernærer sig udelukkende af vegetabiliske produkter.

Træf aldrig en alvorlig beslutning uden først at have sovet på den! Under søvnen – i natbevidstheden – udarbejder De Deres beslutninger, og De vil ofte opdage, at De, når

De vågner, er langt mildere indstillet på en, De måske aftenen før nærede vrede tanker imod. Opøv Dem altid i at prøve på at være i modpartens sted. Søg at se på det, De i øjeblikket oplever, med den andens øjne, og De vil se, at det slet ikke er så svært at lade være med at dømme. Man må ikke lade sine mørke tankestrømme gå ud over andre. Man skal øve sig i at udsende lyse og kærlige tankestrømme, blot ikke på en generende måde. Ligesom et sind kan være ukultiveret, vredt, hidsigt og irriteret, kan det også være ukultiveret hvad brug af tilsyneladende kærlige følelser angår. De må frem for alt øve Dem i at have et behersket sind, hvad der slet ikke behøver at være det samme som et køligt sind.

Den rigtige julestemning

Nogle mennesker har det således, at dersom de ikke får gåsesteg juleaften, så er julen helt ødelagt for dem. Dette er et udtryk for den gamle julestemning, som man hurtigst muligt må se at komme bort fra. At gøre sin lykketilstand afhængig af så primitive fysiske ting, er kun udtryk for et uudviklet sindelag. Ingen kan slå min julestemning i stykker, den er permanent. Der er ingen forskel på min stemning i julen og på de andre årstider. Når man har kosmisk bevidsthed, er man i en tilstand, hvor ens glæde er usårbar.

Den rigtige julestemning er en tilstand, i hvilken man er højt hævet over de materielle foreteelser. Det der gør det jordiske menneskes liv så svært er, at det i alt for høj grad knytter sin bevidsthed til rent materielle ting eller befinder sig i et ægteskab, hvor det ligeledes er alt for voldsomt bundet af forestillingen om ejendomsretten. Lykken må ikke være afhængig af troen på, at man ejer det menneske, man har knyttet sig til, tværtimod, det gælder her mere end noget andet sted, at lykken kun kan vokse i frihed.

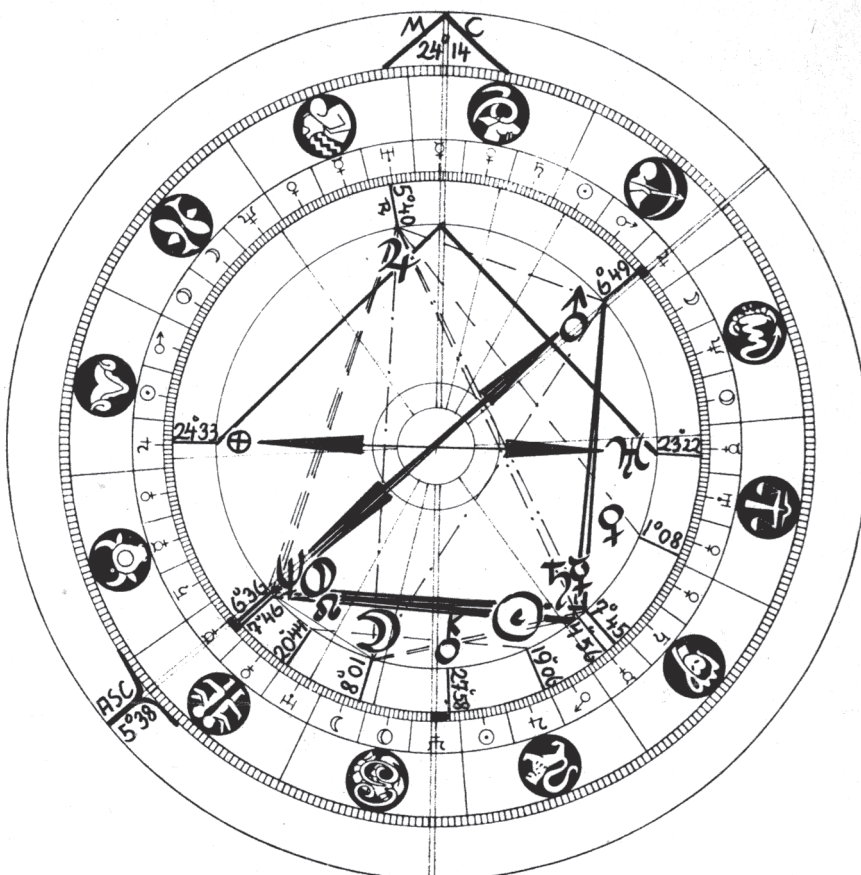
Dersom menneskene ville prøve på alvorligt at tænke igennem, hvor meget af det de gør, der er betinget af hensynet til dem selv, ville de fleste blive forfærdet. For langt den største part af menneskene er næstekærligheden endnu kun noget, de længes efter at opleve, men som de ikke selv har mod til at praktisere. Det er umuligt at nå

frem til en højere verden uden om uselvskheden. Man må øve sig i at være åben overfor sine omgivelser, og man må lære at forstå, at ingen kan være anderledes, end de er i øjeblikket.

Verden er til enhver tid absolut fuldkommen i forholdet til den menneskehed, der lever i den. Men den bliver anderledes i fremtiden på samme måde, som vi selv bliver anderledes. Og her er det, at mennesket med en dybere forståelse af livet har en stor mission. Det udviklede menneske er jo julens sendebud til menneskene. I samme grad som De begynder at forstå den strålende logik, hvormed livet er indrettet, vil Deres væsen begynde at blive udtryk for det lys, som julehøjtidens forkynder.

Jo mere De studerer de åndelige ting, desto mindre vil der være, der irriterer Dem. De vil da opdage, at De efterhånden vokser fra at lade Dem påvirke af Deres omgivelser. På denne måde opbygger De i Deres indre en fast indstilling til det gode, og med denne indstilling bag Dem behøver De ikke længere at se hen til beretningen om Jesu fødsel for at komme i julestemning, thi så er De selv blevet en del af det lys, julen forkynder menneskene. Da er man blevet en del af den julestjernes lys, som i dag får børnenes øjne til at tindre og de voksnes øjne til

at dugge. Den stjerne, hvis lys i to årtusinder har varslet menneskene den fred, de i dag mere end nogensinde længes efter at opleve – den fred, hvis fødselstime nu stunder til.

Figur 1: Martinus Thomsen, født: 11.08.1890, 22:42:30, Sindal

For de der kan læse stjernetegn ses her det horoskop, som blev bragt i bladet "Stjernerne" 5/1990, lagt af Ole Christensen

Om respekt for en verdensgenløser

v/Ruth Olsen

I Kurt Christiansens store Martinus-biografi er der i slutningen af bind 2 optrykt et manuskript, som Lars Nibelvang havde skrevet få år efter sit møde med Martinus og dennes indvielsesoplevelse, men som han aldrig fik trykt og udgivet. Jeg vil her bringe nogle små uddrag fra dette, for det viser en stor forståelse for Martinus' virkelige storhed som verdensgenløser. Med denne forståelse fulgte en ægte og dybfølt respekt.

En respekt, som det måske for nogle har været sværere at føle, efterhånden som Martinus blev gammel og svagelig. Måske også fordi Martinus bevidst søgte at undgå persondyrkelse ved af og til at "gemme sig" bag en form for humor, der for nogle kunne forekomme lidt barnlig naiv. Det kan have forledt dem til at tro, man ikke altid behøvede at tage hans ønsker så alvorligt, især da han ikke længere var her fysisk. Hvilke tegn jeg bygger denne fornemmelse på, vil jeg vende tilbage til.

Nibelvang var velbevandret i al slags esoterisk litteratur, men med Martinus havde han fundet en lærer, der ejede en visdom, der overgik alt, hvad han før var stødt på. Ja blot hans nærhed virkede stærkt saliggørende. Han skrev: "Han kom som en gæst fra en bedre verden, og han bragte noget af dens fred og velsignelse med. Det var som om hans bevidstheds stille men stærke vibrationer var i stand til at animere, belive og midlertidigt løfte min ånd så højt, at den kunne føle en art genklang af hans egen salighed."

Nibelvang havde fået et varsel om denne lærers komme, hvilket han beskriver på følgende måde: "En dag, da jeg sad hensunken i betragtninger over mit eget bevægede liv, følte jeg mig pludselig gennemstrømmet af nogle ærefrygtindgydende varmebølger – en mikroskopisk dør syntes at åbne sig i min hjerne, og jeg følte nærværelsen af en stor usynlig bevidsthed, der sendte mig en lydløs men klart præciseret tanke, som min hjerne omsatte i følgende ord:

"Vær god og omsorgsfuld mod din ny lærer og ven; det er den største ånd Gud har sendt til de vesterlandske nationer!"

Et andet sted (s.33) skriver han: "Han stod som den udvalgte af en højere evolutions sønner, der fra sit eget stade var i stand til at overskue og gennemvandre alle vor verdens tankezoner og se, hvad vi havde brug for. Han var på dette tidlige tidspunkt sig sin stilling og ansvar bevidst. Han kendte ikke alene sin magt og omfanget af sine evner, han var sig lige så klart bevidst den umådelige opgave og byrde, der var lagt på hans skuldre."

Han citerer Martinus for at sige: "Jeg så en slags sæd i menneskenes bevidsthed, som vil avle evner til selv at se. Og jeg fryder mig ved tanken om, at den dag skal komme, da menneskene vil vågne op til at forstå mig, og elske mig, som jeg har elsket dem."

Et sted siger Martinus. "I er ørneunger alle sammen, som endnu ikke kan se ud over reden. Jeg er blot den gamle, som flyver om og bringer jer åndelig føde. En dag vil I

også folde jeres vinger ud, og da vil der åbne sig vældige synsvidder for jeres øjne.”

”Livets Bog vil blive en bog med evig afspejling af alle ting, hvad så end videnskaben vil udfinde. Det vil i lighed med pyramiderne vise sig, at dens skaber har haft fuld kendskab til alle principper og love, som skal forstås af de kommende menneskeheder. Den vil blive en bøgernes bog, og det centrum hvorum verden drejer sig. Den vil blive sjælens brød gennem årtusinder, fordi den indeholder noget til hvert eneste individ, ligegyldigt hvilket trin det end måtte stå på.”

Lars Nibelvang skrev flittigt ned, så meget han kunne nå af det, Martinus fortalte. Han følte uden nogen tvivl en dyb kærlighed til denne sin ”gæst fra en bedre verden”. Men han fik ikke mulighed for at følge ”sagens” videre forløb ret længe, hans rolle var åbenbart udspillet, da de største begyndervanskeligheder var overstået.

Udviklingen

Der stod selvfølgelig en del respekt om Martinus i de mange år, hvor han fungerede som ”sagens” naturlige og vitale midtpunkt, men han blev ikke sparet for interne problemer, for ”ørneungerne” havde svært ved at omsætte hans budskab om næstekærlighed til praksis. Da jeg i sin tid læste biografien, fik jeg en varm medfølelse med dette højere væsen, der kom til jorden for at give hele menneskeheden en stor livsbekræftende åndsvidenskab, og dog blev mødt med en hel del af den form for splid, der endnu hersker blandt menneskene.

Martinus var derfor naturligt nok bekymret for, hvordan de endnu så ufuldkomne mennesker ville forvalte hans arv, når han var uden for fysisk rækkevidde. Derfor gav han på de sidste års rådsmøder mange anvisninger på, hvad han ønskede af dem, som skulle have det største ansvar. Han brugte udtrykket ”strukturen” om de anvisninger, han gav vedrørende det administrative, og da det jo blev optaget på bånd, håbede han nok at have sikret sig mod alt for mange fejltagelser. Men hvem har i dag adgang til og interesse for at lytte til de bånd?

Nogle af hans ønsker, som altså findes på bånd, blev nedskrevet som mødereferater. Bl.a. herfra har ”man” udvalgt de citater, der er trykt og udgivet i bogen, der kaldes ”Samarbejdsstrukturen”, som er kommet i to oplag, i 1992 og i 2003. Jeg vil herfra fremdrage nogle eksempler på det, jeg har kaldt ”manglende respekt for en verdensgenløser”.

Det væsentligste, det med at der ikke måtte ændres noget som helst i hans værk, er der skrevet om andetsteds i bladet. Men hvad f.eks. med hans udtrykkelige ønske

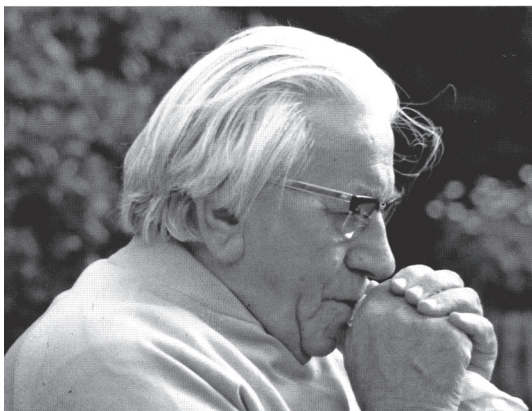
om, at man kun måtte sidde som formand for Rådet i eet år? Det blev endda nedfældet i Instituttets love, som det kan ses i strukturbogens 1. oplag 1992 s. 38, §5,3, ordret citeret: *”Rådets medlemmer bliver næstformand og derefter formand efter anciennitet. Næstformandsperioden og formandsperioden er hver for sig højst et år”*.

I strukturbogens 2. oplag 2003 er det med ”højst et år” udgået. Nu står der blot, at man bliver formand ”efter anciennitet” (s.39), og på side 71(10,5) står, at ”Formandskabet skal gå på omgang”, og her er Martinus citeret for flg. Udsagn: ”Man skal ikke blive siddende i rådet, det er ikke gavnligt. Nogle mennesker har en vældig evne til at få andre til at holde med sig, og så får de magt.”

Jeg er ikke ude efter nogen bestemt person, jeg efterlyser bare lidt respekt for Martinus’ anvisninger, han havde jo en dybere mening med at etablere et kredsløbsprincip, også i ”sagen”, for han ønskede jo at vi skulle skabe en ny verdenskultur, et ideal for omverdenen.

Et andet eksempel: I 1992-udgaven står der på s. 83 (11 c): ”Ligeledes ønsker Martinus, at foredragsholderne afholder sig fra at anvende og forklare de af hans symboler, som han endnu ikke selv har forklaret skriftligt”. (udvalgsmøde 12.06.80). Han ønskede altså ikke, vi skulle bruge de symboler, han endnu ikke selv havde forklaret – vel at mærke *skriftligt!*

I 2003-udgaven s. 94, 13,5 har man citeret Martinus for følgende udtalelse fra et rådsmøde 27/8-74 om de symboler, han endnu ikke har skrevet forklaringer til: ”Symbolforklaringerne skal skrives af mig. De er i mig, og jeg kan ikke føre dem over i andre mennesker. Skal de skrives, så skal de skrives af mig. Og det er slet ikke noget, der er nødvendigt for menneskene, for det kommer de til af sig selv. Missionen er allerede lavet færdig for længe siden.”

Alligevel giver Instituttet sig til at udgive disse symboler (Symbolbog 5), hvor forklaringerne er stykket sammen ud fra nogle af Instituttet bearbejdede foredrag, og så endda foregivende, at Martinus selv er forfatteren. Man har nemlig frejdigt annulleret Martinus' ønsker efter hans bortgang. I strukturbogens 2003-udgave står der s. 94 (13.6): "Der findes symboler, som Martinus kun har forklaret i båndforedrag. Disse forklaringer kan være tilstrækkelige til, at de kan bearbejdes og godkendes af rådet med henblik på udgivelse (Rådet 1992)"

Nogle har ment, vi hænger os i bagateller, når vi f.eks. fastholder, at "tredie" i Det Tredie Testamente skal skrives med i og ikke j. Det er bevidnet, at Martinus fik forelagt begge lovlige muligheder – og at han vidste den nye retskrivning foretrak j – alligevel valgte han helt bevidst, at det skulle staves med i. Uanset hans begrundelse for det, er det en forfatters ret at bestemme stavemåden på sit værks overordnede titel – og kræve det respekteret! Alligevel har man ændret fra i til det j, som Martinus fravalgte. For mig er det et sigende symbolsk eksempel på den manglende respekt for Martinus.

I begge udgaver af "Strukturbogen" finder vi Martinus-udsagn, der siger "Vi skal bort fra retsforfølgelser" (s. 59 hhv s. 57). Det siger han mange gange i rådsmødereferat-

terne, men her har Instituttet altså *selv* trykt og udgivet dette klare Martinus-ønske. Så jeg spørger mig selv: hvad har egentlig været Instituttets mening med den der "strukturbog"? Hvem er den henvendt til? Medarbejdere i almindelighed? Men når Rådet og Instituttet ikke selv overholder de regler, de her har nedfældet, hvem skal så tage den alvorlig?

Det er ret tydeligt, at bogens udvalgte Martinus-citater skal tjene til at fastslå Instituttets og Rådets bestemmelses-retigheder og andres manglende ret til kritiske holdninger, især i den seneste udgave. Det er jo aldrig tilfældigt, hvad man udvælger. Det siges ellers, at Martinus ændrede betegnelsen fra "bestyrelse" til "råd", fordi de skulle være mere rådgivende end bestemmende.

"Samarbejdsstrukturen" er en meget underlig bog! Der var mange ting, der undrede mig, da jeg første gang læste den, for citater taget ud af deres sammenhæng, kan altid tolkes i flere retninger. Efter Martinus' bortgang, er der vedtaget så mange regler, så "Sagen" nu mest ligner en almindelig organisation. Martinus sagde ellers på et rådsmøde 16/12-75: "Så snart vi har love, regler og sådan noget, så er vi ude i en sekt. Og så er det døende. Så forkalker det."

Martinus har sagt, at Rådet stod under forsynets beskyttelse og ville få hjælp til at træffe de rigtige beslutninger. Det har fået nogle til at mene, at alt hvad Rådet beslutter er det eneste rigtige. Men på hvilken måde tror man, forsynet kan række en hjælpende hånd, hvis ikke ved at bruge nogle medmennesker, der er åbne for de impulser, de sender?

For mig at se, er det mest kærlige, man kan gøre, at sige fra, hvis man føler noget er forkert. Det kan også være den bedste måde "at værne Sagen" på. Ikke ved at anklage nogen, men blot analysere det, man ser, og sige åbent og ærligt hvad man mener. Og så håbe på, det hjælper noget. Det er måske naivt at tro, men jeg har følt, det var nødvendigt.

Om ændringer i et videnskabeligt værk

v/Christer Malmström

Ligheder naturvidenskab – åndelig videnskab

Martinus siger, at Det Tredie Testamente er videnskab. En åndelig videnskab, som bygger på logik, sandhed og grundlæggende evige principper som kredsløb, livsenheder, kontrast m.m. og har som mål kærlighed. At være til nytte og glæde for alt og alle.

Martinus sammenligner den åndelige videnskabs logik og opbygning med kemi og matematik i naturvidenskaben. Hvorfor? Er det fordi de er lige eksakte, logiske og absolutte indenfor sit område, som Det Tredie Testamente (TT) er indenfor sit?

Det Tredie Testamente = højeste videnskabelige grundlag for skabelse af en human menneskelig tilværelse .. den højeste kulturskabelse for menneskeheden i form af fred, lykke og glæde.

Ændringer i naturvidenskab og åndelig videnskab

Er det derfor Martinus har sagt, at hans værk skal bevares uændret, at ikke et komma må ændres?

Vi ved hvordan det er indenfor matematik og kemi. Hvad ville der ske, hvis vi ændrede på et komma, eller ændrede fra store til små bogstaver, ændrede stavning, kursivering m.m. når en lærebog skal genoptrykkes? Er der ikke en meget stor risiko for, at der bliver fejlagtigheder i bogen, at resultatet ikke stemmer? At det ikke er videnskab mere, at det ikke er 100% logik.

Hvem er det som kan ændre indenfor matematik og kemi? Er det ikke videnskabsmænd som først efter nøje studier er kommet frem til, at noget ikke stemmer med virkeligheden, med naturen. Eftersom resultatet nøje kontrolleres af andre videnskabsmænd helt åbent, kan man sikre sig at alt er korrekt. Der må ikke fremkomme nogle resultater, som kan skabe den mindste tvivl om, at ændringerne er rigtige. Først derefter kan en ændring ske.

Når vi forstår, hvordan det sker indenfor disse videnskaber, hvordan kan vi da tro at det er i orden at ændre indenfor den åndelige videnskab, TT, hvor vi alle er nybegyndere, uden klart overblik, uden kosmisk bevidsthed?

Analyse

I stedet for at prøve at tolke på de forskellige udtalelser af Martinus, som vi synes passer os bedst, skulle vi måske anvende Martinus' egen vej: at foretage en analyse efter TTs videnskabelige principper, en analyse af problemet. Vi kan begynde med slutningen, målet for analysen, som altid skal være kærlighed.

Målet:

Målet skal først og fremmest altid være kærlighed = det skal være til nytte og glæde for alle berørte.

Ændringer:

Hvis den åndelige videnskab bliver ændret eller forvansket, selv om det bare er minimalt, er det ingen rigtig videnskab mere. Resultatet er ikke 100% logisk mere. Selv om man blot ændrer stil, fra store til små bogstaver, typer mm, så ændrer det naturligvis påvirkningen på os. Det er jo sådan reklamen arbejder, gennem små ændringer ændrer den virkningen på os og får os til at ændre adfærd og måske købe noget, vi ellers ikke ville have gjort.

Ændrer man siden ords stavemåde er det også en ændring. Et ord stavet på "gammel" vis kan naturligvis give en anden påvirkning end et "moderne" ord. Betydningen af ord kan også ændres med tiden. Er ordet stavet på en bestemt måde kender man betydningen af ordet, da det blev skrevet. Hvis man ændrer sidernes nummerering, så hver af bøgerne i Livets Bog begynder med side 1 i stedet for en fortløbende nummerering, bliver det så ikke Livets Bøger i stedet for Livets Bog? Syv bøger i stedet for én. Er det logik?

Søren Ingemann Larsen lod "Word" kontrollere 12 sider i Livets Bog 1 fra Instituttets hjemmeside med tilsvarende sider i Martinus originalmanuskript. Resultatet var 1001 forandringer. Selv om man ikke direkte ændrer ord, så bliver der en forandring i **påvirkningen** af os.

Tænk selv, hvis du får et brev, pænt opsat, fin stil, klart og tydeligt redigeret, og sammenlign det med et brev med nøjagtigt samme indhold men ulogisk opsat, en

stil som ikke passer til indholdet, med kunstig redigering. Reagerer du på samme måde på brevene?

Der sker en åndelig påvirkning gennem de fysiske sanser. Ændring af papirkvalitet, stil, stavning, paginering, redigering m.m., alt dette gør også at vi opfatter indholdet forskelligt. Var det derfor Martinus var så nøjeregnende med stil, papirkvalitet, farver m.m.?

Til slut er spørgsmålet: På hvilken måde er alle disse ændringer, man har gjort, til nytte og glæde?

Retssagen

Hvis man har indført mange tusinde ændringer, er det så stadig Martinus originalværk? Gælder copyrighten? Instituttet har copyright på Det Tredie Testamente, men kun i en begrænset tid. Når retten ophører om et antal år, hvor megen tillid er der da tilbage til Instituttet? Hvor mange forskellige "originaler" har Instituttet da? Med forskellig stil, forskellig nummerering, forskellig stavning m.m. Bliver det ikke til et problem for læserne?

Tænk når to studerende diskuterer et afsnit, der står på forskellige sider, med forskellig stavning og redigering. Hvad gælder? Skaber det ikke helt unødvendige problemer i stedet for at løse dem? Hvor er logikken? Har Instituttet ikke da mistet den magt, som man nu så varmt har efterstræbt? **Virkelig magt** bygger på at man udgiver originalen og handler udfra sandhed, logik og kærlighed.

Spørgsmål:

Er retssagen til nytte og glæde for Rådet?

For Instituttet?

For de anklagede?

For alle interesserede?

Burde Instituttet ikke prøve at være et forbillede for, hvordan man skal handle, også ved konflikter?

Bliver ændringerne og retssagen virkelig til nytte og glæde for alle berørte?

Jeg tror ikke analysen behøver gå længere, jeg kan ihvertfald ikke se, at resultatet af ændringerne eller retssagen bliver kærlighed, hverken i det korte eller længere perspektiv. Det bliver ikke til nytte og glæde for nogen, efter hvad jeg kan se.

Skal det blive det, bør vi så ikke tænke om og undersøge, hvordan vi løser dette problem kærlighedsfuldt?

"Menneskeheden og verdensbilledet" kap. 54 s. 97:

Det handler ikke om hurtigt at læse så meget som muligt, men om at omsætte det man læser i sine egne tanker og handlinger.

At løse problemer = omsætte Det Tredie Testamente i handling.

Martinus har givet os en åndelig videnskab, hvorfor anvender vi ikke den?

Lad os gå tilbage til de fundamentale principper. Det indebærer at man klatrer op på abstraktions-stigen. På det højeste trin har man en enorm udsigt. Der findes løsningen på alle de problemer, som bygger på samme princip. Martinus har givet os mulighed for at nå dette trin. Jeg har prøvet at anvende et af dem her.

Vi kan fortsætte med at bruge kontrast-, kredsløbs-, livsenhedsprincippet m.m.

At omsætte Det Tredie Testamente i handling.

Gør Rådets medlemmer det? Foretager de en analyse? Følger de Martinus ønsker?

Ville Martinus ikke at hans værk skulle bevares uændret? Ville Martinus ikke, at man ikke skulle anvende retsvæsenet til at løse konflikter?

Ville Martinus ikke, at hans værk skulle udgives så billigt som muligt uden afkald på kvalitet?

Ville Martinus ikke, at grundlaget for virksomheden skulle være at give lige værdi for lige værdi, så billigt som muligt, ingen forretningsvirksomhed.

Er ikke Martinus "love" og testamente og ønsker til Rådet 100% logiske og til nytte og glæde for alle berørte, hvis vi foretager en analyse?

Martinus værk og Instituttet er en gave til hele menneskeheden, ikke til det nuværende råd.

Vor Herre har os til at påvirke og værne Rådet, så de ikke kommer ud for større ulykker end nødvendigt. Når vi tydeligt ser, at de er på fejlagtig vej, er det vort ansvar at værne, kærligt og logisk med en analyse.

(Oversat fra svensk af Ruth O.)

Problemlösning

v/Christer Malmström og Rolf Elving

Hvad er den store forskel mellem de forskellige verdensreligioner og Det Tredie Testamente (TT)?

Er det ikke, at TT er en videnskab som kan anvendes og skal anvendes, hvis ikke TT bare skal blive en skøn teori, ligesom religionerne er?

Hvis vi skal få det bedre, slippe for krig og sygdom, nød og konflikter, må vi lære at bruge TT til at foretage analyser. Da kan vi få viden om, hvordan vi skal tænke og handle for at være i harmoni med livets love.

Forskellen mellem naturvidenskaben og TT er, at naturvidenskaben lige så godt kan bruges til at skade og skabe ulykker, som den kan være til nytte og glæde. For at give resultater, som bliver til nytte og glæde for alle, må TT lægges til grund, selv for naturvidenskaben.

Det Tredie Testamente = højeste videnskabelige grundlag for skabelsen af en human menneskelig tilværelse, den højeste kulturskabelse for menneskeheden i form af fred, lykke og glæde.

Da jeg i slutningen af 1970-erne kom i kontakt med TT, hørte Martinus og besøgte Klint, blev jeg forundret over, at man ikke brugte analyserne i praksis i Klint. Forholdene var på flere områder dårligere, end hvad jeg var vant til fra forretningslivet. Ingen medbestemmelse, ingen aner-

kendelse, centralistiske diktatoriske beslutninger, masser af "egne" teorier uden praksis m.m.

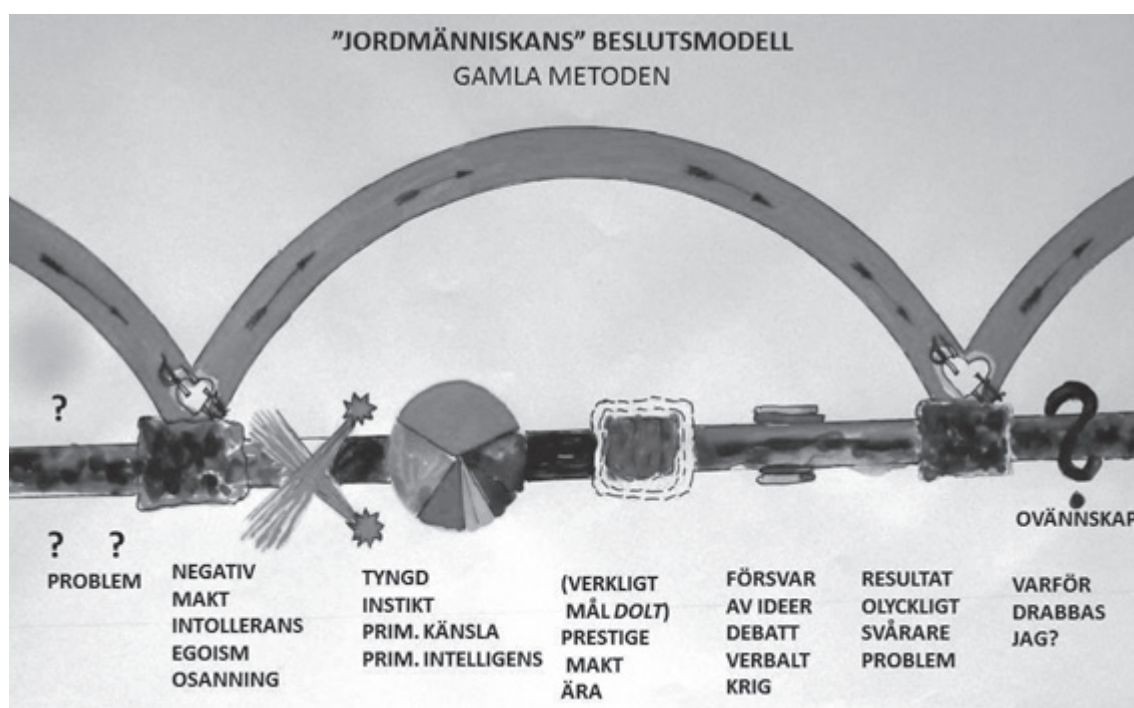
Det fik Rolf Elving og jeg til at foretage en analyse over, hvordan Klint skulle kunne fungere, hvis man fulgte "livets love", analyserne. Der hvor moral og sandhed havde magten og hvor livsenheds-, kredsløbs- og kontrastprincippet blev tilpasset indenfor undervisning, administration og økonomi m.m. Da der ikke var mulighed for at afprøve, om vi havde ret, foretog vi en analyse over "problemløsning", som kunne anvendes som grundlag i alle sammenhænge. Dette var baggrunden for vor tænkning og handling. Det er et eksempel på, hvordan vi bestræbte os på at arbejde i kontakt med analyserne. Det holder stadig i dag, for metoden er jo altid den samme.

Symboler:

Vi tegnede to symboler (1983) så man lettere kan følge vor måde at analysere og tænke på. De to kontraster i tænkning og handling er.

1. Dagens måde at tænke og handle på, og 2. Morgendagens eller Tredie Testamentes måde at agere og handle, Martinus' vej.

Jordmenneskets model. Den sædvanlige beslutningsmodel:

- A. Vi opdager et problem.
- B. Vi skjuler det, lader som om det ikke findes, bortforklarer, giver andre skylden eller lyver om det.
- C. Det virkelige mål er skjult. Det er magt, rigdom, prestige, ære, kontrol over andre osv.
- D. Vi forsvarer os med verbal krig, debatterer i stedet for at analysere, anvender intelligens for at skjule og forsvare og skaffe magt. Ingen åben ærlig kommunikation. Man mødes ikke på lige vilkår og prøver at løse problemerne. Truer med retssager og love.
- E. Resultat: Problemet er uløst og kommer tilbage endnu større og sværere. Vi bliver ulykkelige. Vi undres over hvorfor? Hvorfor er vi slået ud?

Menneskets beslutningsmodel. Tredie Testamentes model:

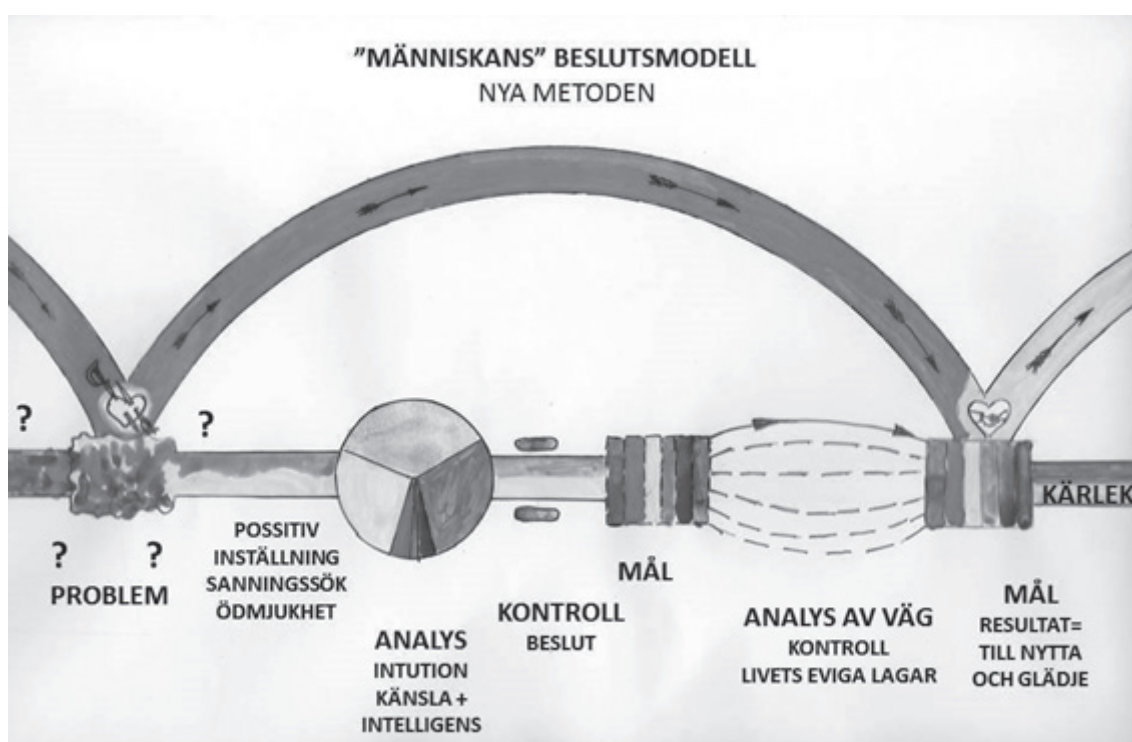
- A. Vi opdager et problem.
- B. Med ydmyghed undersøger vi problemet. Søger sandheden uafhængigt af hvem det er til ulempe eller fordel for. Uafhængigt af hvem der kommer med det. Ser positivt på mulighederne for at finde en løsning.
- C. Beder om hjælp.
- D. Foretager en analyse af årsagerne til problemet. Kontrollerer helheden, kontraster, livsenhedsprincip, hele kredsløb osv, om det følger "livets love".
- E. Opsætter et mål som er til nytte og glæde for alle berørte. Kontrollerer om det er rimeligt, at det lader sig gennemføre. Ellers det bedst mulige resultat for de **andre** som er berørt.

- F. Analyserer hvilke eller hvilken vej, der er bedst at gå.
- G. Gennemfører det og kontrollerer, at resultatet er til nytte og glæde. Skulle en del ikke være det, begynder vi forfra indtil resultatet bliver rigtigt.
- H. Problemet er løst og forsvundet. Resultatet bliver kærlighed. Vi kan gå videre på vor vej til næste udfordring.

Ser I nøje efter ser I nok, at vore symboler bygger på Livets Bogs omslagssymboler. Bagsiden hvordan vi handler i dag. Forsiden hvordan vi skal handle for at blive lykkelige og skabe lykke.

Vi har ændret symbolerne til praktisk vejledning i at tænke og handle i Martinus' ånd. Håber det kan hjælpe jer ved praktiseringen af Tredie Testamentes love og principper.

(oversat fra svensk af Ruth O.)

Tanker om MI's rettsforfølgelse

Af John Karlsen

Når Instituttet rettfærdiggjør sine handlinger med Instituttets copyright, så setter de, etter min mening, denne over menneskerettighetene.

Etter min forståelse, så er Martinus Åndsvitenskap, Det Tredie Testamente, gitt oss fordi vi ikke lengre skal ledes av autoriteter, i vår videre utvikling, men skal bli våre egne autoriteter, basert på ny innsikt og forståelse av de evige kosmiske lover. En av grunnpilarene i denne vitenskapen er åpenhet og fri tilgang til all informasjon.

Alle skal ha den samme tilgangen på informasjon fordi hvis informasjonen bare er tilgjengelig for noen og ikke for andre, så vil dette gi de menneskene som har tilgang på informasjonen, makt over de som ikke har tilgang på informasjonen, og det er, slik jeg forstår det, stikk i strid med kjernen i Det Tredie Testamente.

Christer Malmström peker på noe vesentlig i sin meget gode artikkel «Om ändringar i ett vetenskapligt verk». Martinus forklarer oss jo inngående i sin vitenskap, at hele livet er bygget opp på en matematisk logisk måte. Han viser oss i detalj hvordan det matematiske system beskriver livets store prinsipper. Også språk er matematikk, vi har bare ikke kommet så langt i utvikling at vi har forstått det enda.

Som Christer snakker om i sin artikkel, hva skjer om uvitende mennesker begynner å gjøre endringer i vitenskapelige formler? Det kan være nok å endre fra stor til liten bokstav bare en plass, og så virker ikke formelen lengre. Hvem er det som føler seg så stor og opphøyet at de med sikkerhet kan slå fast at ordene og linjene i Det Tredie Testamente ikke utgjør matematiske formler, og at det samme gjelder der som i matematiske formler i den materielle vitenskap, hvis vi endrer bare ett eneste lite tegn, så endrer vi formelen?

Hvem er det som føler seg så opphøyet over alle oss andre og også over Martinus, at de føler de med sikkerhet vet hva de gjør når de endrer i hans verk? Hvem er det som føler seg så opphøyet at de med sikkerhet kan ta stilling til om en endring i Det Tredie Testamente er vesentlig eller ikke? De kan jo tro at de vet, det trodde også de som brente mennesker på bålet fordi de hevdet at Jorda var rund, de andre visste jo med sikkerhet at den var flat. De som spikret Jesus fast på korset var overbevist om at han

var en falsk profet. Vi mennesker tror vi vet så mye med sikkerhet, men historien har alltid vist oss at vi har tatt feil.

Instituttet må gjerne skrive og trykke sine egne versjoner av den hellige vitenskapen i Det Tredie Testamente, men når de nekter oss som ønsker det, tilgang på det originale verket, så viser de, etter min mening, at de ikke har forstått kjernen i Det Tredie Testamente. Når de hevder at vi ikke trenger tilgang til de originale bøkene, og forlanger at vi skal tro blindt på dem, når de sier at de endringene de gjør, ikke har noen betydning, så forlanger de i realiteten at vi skal tro blindt på autoriteter, og det er jo nettopp det vi skal slutte med, det er derfor vi har blitt gitt denne hellige vitenskapen.

Jeg har flere ganger skriftlig spurt rådet om å få en begrunnelse for at vi ikke kan få tilgang på de originale bøkene, men de har ikke kunnet gi meg noe svar på det, og da må vi mennesker som ikke lengre skal tro blindt på autoriteter, men derimot skal bli våre egne autoriteter, akkurat som Martinus sier i sin vitenskap, stille oss spørsmålet: Hvorfor ønsker rådet på Martinus Institutt at vi ikke skal ha tilgang til de originale bøkene?

De kan ikke unnskyldes seg med at de ikke har ressurser til dette, for dere gjør det gratis for dem. Hvis vi ser bakover i historien, så vil vi alltid se at når noen prøver å hindre andre innsikt i ting, så er det alltid fordi de har en skjult agenda, og ønsker å ha makt over andre mennesker. Det Tredie Testamente er gitt oss nettopp fordi ingen skal ha makt over andre mennesker, alle skal ha makt over sitt eget liv, og da må vi alle ha tilgang på den samme informasjonen.

Hvilke dommere på Jorda i dag, tør å hevde at de har en så høy innsikt i livet at de med sikkerhet kan fastslå at endringene MI gjør ikke har noen betydning? Hvilke dommere på Jorda i dag, tør å hevde at det er riktig å nekte alle mennesker på Jorda muligheten til selv å bestemme om de vil studere de originale bøkene, eller om de vil studere MI's endrede bøker?

Når ingen kan si noe med sikkerhet, er det da ikke det mest logiske å velge den sikreste løsningen. Ingen kan vel stå fram å hevde at det er skadelig for menneskene å studere de originale bøkene, for i så fall, så hevder de jo at Martinus ikke visste hva han gjorde, og at klokere

mennesker enn han, det nåværende rådet, måtte rette opp alle feilene han gjorde.

Men når ingen som ikke har kosmisk bevissthet med sikkerhet kan slå fast at det ikke er en bakdel å bytte ut de originale bøkene med de endrede bøkene, hvordan kan da noen som helst dommer, som virkelig ønsker å gjøre det riktige, komme til en annen konklusjon enn at det eneste riktige er å overlate til hvert enkelt menneske å bestemme om de vil studere det originale verket eller det endrede verket. Man kan jo diskutere om endringene har betydning eller ikke, i det uendelige, men faktum er at hvis man ikke har kosmisk bevissthet, så kan man umulig vite det.

Som du selv sier, Det Tredie Testamente representerer «Talsmannen den hellige ånd», det understreker Martinus gang på gang gjennom hele sin vitenskap, og han sier videre at ånd er det samme som bevissthet, og at «Talsmannen den hellige ånd» inneholder de høyeste og klareste tankene om livet. Den høyeste bevissthet om de evige kosmiske sannheter. Hvem er det her på Jorda i dag, som tør å hevde at de med sikkerhet kan gå inn å gjøre endringer i den høyeste og klareste bevissthet, og med sikkerhet vite hva de gjør?

Martinus Institut som en forretning

v/Søren Ingemann Larsen

Instituttet (MI) har på sin hjemmeside skrevet, at de har copyright på Martinus foredrag, men at man vil udgive dem på cd'ere til salg efterhånden i forbedrede udgaver.

Hvad skulle formålet med dette påståede monopol være andet end at kunne tjene penge på noget, der ikke koster noget?

Argumentationen er, at "Martinus ikke ønskede, at man optog foredragene", men samtidig får vi nu at vide, at MI selv vil udgive dem som cd'er. Det er altså ikke et spørgsmål om, at forbyde offentligheden at lytte til foredragene. Det er derimod et spørgsmål om, hvor mange penge disse foredrag kan indbringe til MI.

Det koster ikke noget at downloade dem fra internettet, så MI ønsker at sælge foredragene under anven-

delse af "det falske forretningsprincip", som bekendt går ud på at tage penge for noget, der er gratis. Hvordan harmonerer det med princippet om, at "vi er ikke en forretning men en moral", som Martinus sagde gang på gang?

Det turde være tydeligt for enhver, der har ører at høre med og øjne at se med, at MI er blevet overtaget af forretningsmænd, og at det egentlige formål er at drive forretning på bekostning af værkets udbredelse.

PS. Man kan ikke få copyright på foredrag, hvortil der var adgang for enhver interesseret. Alle "de gamle" indenfor "sagen" ved godt, at Martinus accepterede lydoptagelser af sine foredrag, bortset fra et par enkelte til allersidst. Kassettebånd med Martinusforedrag blev udvekslet i massevis dengang.

Martinus' værk er en hellig tekst

v/Søren Ingemann Larsen

Det er fundamentalt for karakteren af Martinus' værk, at han selv åbent erklærede, at hans værk er fortsættelsen og afslutningen på den kristne bibel og dermed EN HEL-LIG TEKST.

Martinus henholder sig især til følgende bibelsted: Johannes-evangeliet 14:26:

”Men Talsmanden, Helligånden, som Faderen vil sende i mit navn, han skal lære jer alle ting og minde jer om alt, hvad jeg har sagt jer.”

Denne ‘Talsmand’ - forklarer Martinus - er ikke en person, der skal komme, men en ‘hellig viden’ eller videnskab, og denne videnskab er netop den konkrete åndsvidenskab, som Martinus har manifesteret i form af sit litterære værk.

Det er derfor en MENNESKERET, at der er uhindret adgang til dette værk i sin UÆNDREDE og ORIGINALE FORM.

Når denne adgang nægtes eller begrænses af ophavsretsindehaverne, er der skabt en situation, hvor ophavsretten misbruges på ytringsfrihedens bekostning. Den adgang, ‘firkløveret’ har skabt, bør derfor ikke kunne anses for ulovlig. Tværtimod må Martinusinstituttets systematiske hindring af denne adgang anses for ulovlig.

Hvis dansk ret ikke indeholder mulighed for at anlægge dette synspunkt med held, må det være en sag for Menneskerettighedsdomstolen.

Det kunne være interessant allerede nu at bede Martinus-instituttet bekræfte, at der rent faktisk er tale om en ”hellig tekst”, og hvis MI bekræfter dette, burde det styrke vores position. Det ville være meget problematisk for MI, hvis de af strategisk/juridiske grunde ville forsøge at benægte, at værket er en hellig tekst, det vil MI få meget svært ved at leve med i forhold til sagens interesserede.

Jeg søgte lidt i rådsreferaterne og fandt følgende om Talsmanden:

Rådsreferat 5. august 1975:

(Der tales om udgivelse på Borgen:)

«Der er ikke magen til værk. Det er det eneste værk, der eksisterer, - og bliver også foreløbig... Det er Bibelen, der er færdiggjort. Den Helligånd, som Kristus har bebudet.»

Rådsreferat 6. december 1975:

«Det jeg er i gang med er fortsættelsen af det nye testamente»

Rådsreferat 5. august 1980:

«Jeg har ikke nævnt mig selv noget videre, andet end her til sidst. Der må jeg sige, at bogen er Talsmanden. Det har jeg stærke impulser om, at det skal jeg sige. For ellers bliver der spektakler om det også.»

Rådsreferat 18. november 1980:

«Hele forklaringen er i Livets Bog. Der er det hele sagt, - også i det følgende, i Symbolbøgerne - de er jo lavet for at støtte Livets Bog. Det kan jeg sige med fuldstændig myndighed, at det er Talsmanden den Hellige Ånd, - det er ikke mig, der er Talsmanden. Den hellige ånd er videnskaben om verdensaltet. Og videnskaben om verdensaltet, det er Kristendommen i sin højeste fremtræden»

Rådsreferat 24. februar 1981:

«Men han [Kristus] sagde jo selv: Jeg har så meget at fortælle Jer, men I kan ikke tage det nu. Men talsmanden, den hellige ånd, eller faderen skal sende talsmanden den hellige ånd, den skal lære Jer det, jeg har sagt, den skal tage af mit og give Jer, osv., osv. Og det ER Livets Bog, det ER det, Kristus havde at sige til menneskene.»

Rådsreferat 4. september 1979:

«Det er svært for folk at fatte, at nogle har evner, de ikke selv har. Men det har jeg altså, og de er trådt meget frem nu, i de sidste analyser, hvor jeg siger rent ud, hvad det er. Jeg siger også i mit foredrag, at mit værk er det tredje testamente, det er talsmanden den hellige ånd. Det er det. Og det føler jeg, at det SKAL siges, for ellers kan de lave det til hvad som helst.»

En pioners eftertanke

Det følgende er et lille uddrag fra artiklen "Til eftertanke", som Gerner Larsson skrev i Kosmos juli 1950. Den viser lidt af den stemning, han formåede at skabe i Klint, og som "de gamle", der ikke er her mere, fortalte mig om, da jeg som ganske ny i "sagen" i 1997 kom til Klint.

Gerner Larsson skrev:

Jeg oplever i øjeblikket en af den slags aftner, man hele vinteren drømmer om. Ikke en vind rører sig, og luften føles som eet stort kærtegn af hud og nerver. Det aftagende sollys spiller henover blomsterengen og forgylder hvert eneste lille strå. Ved stranden kommer bølgerne rullende i lange, blide dønninger, der ligesom ånder ud i det sekund, de når strandkanten, og oppe i det let disede blå hænger lærkerne og jubler deres livsglæde ud med en energi, der synes udtømmelig.

Jeg har netop gået mig en lang tur gennem feriebyens forskellige afdelinger, lyttet til glade gæsters lovprisninger over stedets skønhed og særlige atmosfære, betragtet den meget store skare af børn i alle aldre, der tumler sig overalt på feriebyens åbne, grønne pladser og beundret et af de nye huse, der netop er under opførelse. Overalt har jeg været vidne til noget, der ikke alene er godt i sig selv, men som også gav sindet stof til eftertanke.

Det er i år sytten år siden, vi første gang satte spaden i jorden heroppe. Sytten år eller sytten enheder, som hver for sig er som gyldne led i en kæde, hvis sidste led vi forhåbentlig aldrig skal skue. De af os, der endnu erindrer den første sommer heroppe, vil vide at det, alle andre i dag ser på denne plet, er selve materialiseringen af det, der engang udgjorde kernen i alle de ønsker eller drømme, der da inspirerede os. Vi må dengang have været i kontakt med meget stærke åndelige kræfter, at vi overhovedet havde mod til at gå i gang med en opgave, som mange allerede da fandt umulig. Vi gjorde det imidlertid. I os brændte en idealisme, der simpelthen tvang os redskaberne i hånden.

Et gammelt ordsprog siger, at "hvor der er vilje, er der vej". Og vi ville dette, ville det med hver en fiber i vor sjæl. Vi havde dengang en endnu levende erindring om den første verdenskrigs rædsler og det åndelige dødvande, der fulgte, og vi havde i mødet med Martinus tanker fundet netop det, der bragte mening i alt det, vi indtil da

havde oplevet. Vi følte, at denne for os nye opdagelse af livslovene måtte sætte anden frugt end blot en gold teoretiseren. Vi måtte have et sted, hvor vi kunne mødes, udveksle tanker og i særdeleshed være noget for hinanden. Men vi følte også, at det vi ville skabe måtte være noget "helt nyt". Vi var "oprørere" mod alle gamle tanker, og inspireret af Martinus verdensbillede var vi dristige nok til at gå ad helt nye uprøvede stier.

Jeg ved, at mange tror, at det har været "en dans på roser" at bygge denne ferieby op. Det har det også – men roserne har ikke været uden til tider spidse torne. Men den vilje, af hvilken de første huse heroppe blev et resultat, lammedes ikke af de vanskeligheder, der venter enhver

fysisk skabelse. Vi har fået adskillige drøje knubs undervejs, men hver gang har vi "sundet os" og på ny fundet vej frem. Modgangen skærpede her, som det ofte er tilfældet, viljen. Synspunkterne blev revideret, og det der så ud som en uovervindelig hindring, endte hver gang med at blive en ny, frugtbar inspiration.

Vi ville skabe en helt ny skole for ånd og kultur. Kosmosflaget vajer nu i vinden heroppe og over tohundrede mennesker nyder dagligt ferielivets

glæder på denne skønne plet. Vi ville dette, men vi ville mere end det. I de mellemliggende år er Martinus arbejde vokset fra at være en spæd plante, der måtte beskyttes, til at blive en omfattende åndelig institution, hvis "grene" rækker længere og længere. Det studiekredsarbejde over Martinus livsværk "Livets Bog", der udgjorde forudsætningen for feriebyens tilblivelse, er i dag så omfattende og så dynamisk, at det kun vil være udtryk for manglende kendskab til det, hvis man tænker sig, at det udtrykker andet end en mikroskopisk indledning til noget, der er i færd med at blive til.

Slutbemærkning: Den dag den er fyldt med lutter åndsvidenskabeligt interesserede, der her, både ved deres egen kærlige væremåde og ved deres hunger efter ny åndelig viden søger at udstråle den atmosfære, Martinus selv står som elsket repræsentant for, - den dag vil denne lille skønne plet være det "Lys på Bjerget", der ikke kan "skjules"! Dette mål var vor ledestjerne igennem alle svundne års vanskeligheder, og det vil det også være i den fremtid, vi nu går i møde, og som – det føler vist alle, der virkelig er trængt ind i Martinus verdensbillede – rummer så mange strålende og inspirerende overraskelser.

OPHÅVSRETTEHISTORIE

v/ **Edgardo Lecaros-Lund**

Jeg formoder størstedelen af læserne har gjort brug af offentlige biblioteker. Men er de fleste klar over, at da disse blev introduceret for små 150 år siden i Europa, mødte de stor modstand fra bogudgiverne. Tankegangen var den, at hvis folk kunne få fri adgang til bøger, ville forfattere ikke kunne tjene til dagen og vejen, og incitamentet til at udgive nye bøger ville forsvinde (og dermed bogforlagenes primære indtægtskilde). Men selvfølgelig var den frie adgang til litteraturen absolut en fordel for samfundenes udvikling og gavnede i den grad forfatterne, der nu havde et langt større publikum.

I dag har man Gutenberg projektet stiftet i 1971, verdens største digitale bibliotek, men der er indenfor blot få år, med den seneste udbredelse af tablets og E-bogslæsere med mere, og web 2.0 og 3.0 teknologier nogle ændringer på vej, som gør de nært forestående biblioteker til et virkeligt globalt foretagende. Landskabet ændres, og de som stædigt holder fast i en tid der er passeret dem forbi, mangler en indsigt i tidsånden og skaber kun unødige problemer for deres omgivelser.

Man har Martinus værker, givet til menneskeheden af forfatteren, under nogle vilkår der er blevet brudt af de som har forvaltningsansvaret, og hvor en kontrol konstant forsøges opnået som aldrig har været der. Vilkårene drejer sig primært om den absolutte garanti for ægtheden af Martinus ord. Dette opnås selvklaart ikke ved at indføre mellem 200-300.000 ændringer i Martinus hovedværk.

Hvis Martinus-værket af dets ”betroede” forvaltere betragtes som et eje, der skal forvaltes efter lokale produktionsforhold, hvis formål er at opretholde en meget snæver personkreds, der for tiden hjemhører under Martinus instituttet, så går det på et grundlæggende plan kontra den helt grundlæggende ide, at Martinus-værket skal forstås som være af universel karakter. Alene den omstændighed at nogle mennesker kan udbyde Martinus original udgivelse i en overlegen kvalitet (den kvalitet og layout der var tiltænkt fra Martinus side) til under halvdelen af prisen af det, som den udbydes til i MI regi, stiller alvorlige kompetence spørgsmål mht MI’s ledelse.

Den institut-tro tilgang handler om kontrol, eller rettere illusionen om kontrol og den manglende indsigt i tidsånden der ligger lige for, og de muligheder det indebærer, hvis det frie initiativ under krav til kvalitet og autencitet og kost-styring gives fri. Ville vi som mennesker havde været bedre stillet, hvis de

institut-tro for 150 år siden havde haft held til at forbyde offentlige biblioteker, med henvisning til de præcist samme argumenter, som den ledelse der for tiden hjemhører under MI giver udtryk for. Selvfølgelig ikke! ... Det er helt ukompliceret, men tilsyneladende ualmindelig svært at forstå, i en ledelseskultur der allokerer penge til sig selv fra gavedonationer i nogle projekter, om hvilke der ingen synlighed er.

Et ”argument” som har været oppe er at man skal overholde copyrighten (der skelnes mellem 2 forskellige traditioner, hvorfor ophavsret er specifikt til den Europæiske tradition). Men hvordan er ophavsretten egentlig startet? Og hvordan hænger det sammen med Projekt Gutenberg, verdens største frie digitale bibliotek.

Det er lidt pudsigt at høre fra nogle, der har studeret Martinus åndsvidenskab, hvordan »ophavsret» bliver brugt til at legitimere søgsmålet, så lad os lige kigge nærmere på den historie. Som bekendt havde Europa en strømning af ideer i form af emigrering fra det Byzantiske rige i sidste halvdel af det 14. århundrede, og tillige fulgte den sorte pest. Dengang var det den katolske kirke som via deres udlærte munke forestod det at kopiere værker, og samtidigt i processen sikre sig at »ukirkeligt» indhold ikke blev »videregivet».

Men den sorte pest reducerede drastisk befolkningen og det specialiserede munkeværk blev kun genetableret langsomt, og dengang var det at få et værk kopieret en yderst bekostelig affære. Selv i slutningen af 1. halvdel af det 15. århundrede havde den katolske kirke ingen reel kapacitet til at klare den voksende efterspørgsel og i 1451 opfinder Gutenberg bogtrykken. Dette medførte et rama-skrig fra kirken, som nu stod til at »miste» kontrollen med skrevne

værker, og deres højt specialiserede munke-udlærte var nu ikke længere dem, igennem hvilke viden eksklusivt blev videredistribueret og tillige kom spørgsmålet om munkenes videre opretholdelse ind.

Den katolske kirke forsøgte med næb og kløer at fastholde deres «monopol», hvor højdepunktet blev nået i 1535, da der blev indført dødsstraf for at besidde en bogtrykke. Selvfølgelig var den lov ikke i overensstemmelse med tidsånden, hvorfor den naturligt fejlede, trods de mange som betalte for det med deres liv og lemmer.

Nu går vi lidt frem i historien hvor dronning Mary d 1.

af forskellige årsager ønskede England genetableret til katolicismen, og her var bogtrykken en «farlig» ting, som i bedste «kætterske» stil bragte ideer ind med den protestantiske bølge, og løsningen på dette troede Mary var at følge i den katolske kirkes fodspor og tildelte bogtrykkerlauget monopol på at trykke bøger. Det er herfra «Copyright» (loven af 1557) har sit udspring.

I dag ligesom dengang, er ophavsretten genstand for ganske mange problematiske forhold, og MIs håndtering af deres ophavsret afspejler en tankegang som nærmer sig de mest primitive udtryksformer for ophavsretten, helt ude af trit med tidsånden.

Martinus sagde i sin allersidste tale bl.a.:

Dette ragnarok, som vil komme, vil blive meget slemt pga. menneskenes nyerhvervede intelligens. Nu skal jeg ikke formørke verden for Dem, men det vil blive en demonstration af alt det onde, af alt der laver lidelse, smerte, elendighed, sørgmodighed, livslede, selvmord, had, hævn osv. Vi kender alle sammen det onde, det er ikke så fremmed for menneskene, det flourer voldsomt i form af mord, drab og kidnapning.

Verden er i dag fuld af oprør og krig, mord og drab, men midt i alt dette er der mange mennesker, millioner af mennesker, der er humane. De er ikke tilhængere af nogen sekt eller noget samfund, og i det daglige liv er de humane og kan ikke finde på at stjæle, bedrage, røve eller plyndre. Dette trins mange mennesker har gennemgået ragnarok i tidligere liv og behøver ikke at være bange. Selvfølgelig kan det ske, at de bliver ramt, men de kan blive reddet ved på et øjeblik at blive bragt over på det åndelige plan.

Dette pludselig at dø og komme til et højere plan er en redning og ikke det skrækkelige og forfærdelige, som menneskene vil gøre det til med straf for begåede synder osv. Det får de slet ikke på det åndelige plan, det skal de

have her på det fysiske plan. Når man dør, får man en hvilepause på det åndelige plan. Først kommer man ind i en forgårdstilstand, hvor man bliver "renset", før man kommer ind på de højere åndelige planer. Hvis man har tendenser, der ikke kan tåle lyset, bliver man vænnet af med disse ting midlertidigt, så man kan komme ind i det lys, der passer til det lys, man selv har skabt på jorden.

Der kan være et menneske, der er ond mod andre mennesker, men meget kærlig overfor en lille hund. Han kan komme til at opleve et lille lys på basis af den smule lys med hunden og få et glimt at se af den nye verden. Gamle mennesker, der har levet pænt på jorden, får tilsvarende lang tid i det lys, der passer til dem. Der er der mange himle, som Kristus siger: "*I min faders hus er der mange boliger*".

For ethvert udviklingstrin er der på det åndelige plan en tilstand med hvile, hvor man får det godt. Hvis man bliver aborteret eller dør i fødslen, går man hurtigt tilbage for igen at fødes ind i den fysiske verden. Dør man som barn eller ung, er man heller ikke ret lang tid på det åndelige plan. Har man ingen grim karma og lever et langt liv, får man en dejlig lang tid inde på det åndelige plan. Døden er ofte en meget vidunderlig tilstand, der i realiteten er skabt til at være en hvilepause på den lange vej op til den endelige kosmiske bevidsthed.

Jo mere man fortsætter med sit gode væsen og ikke stjæler, lyver og bedrager, jo skønnere tilværelse får man på det åndelige plan, der jo er fuld af verdens højeste kunst og videnskab. Men på det åndelige plan kan man ikke udvikle sig, det skal man tilbage til jorden for at gøre.

Jesus og Martinus må tages alvorligt

Det Tredie Testamente er deres fælles projekt

Af Tage Buch

Åh, hvor er vi altså dumme! Hvor er vi altså dumme alle sammen! Ja, sådan tænker jeg, men Martinus ville nok udtrykke det på en anden måde. Han ville sikkert sige, hvor er menneskene endnu uvidende.

På et tidspunkt hvor Martinus hørte, at der var nogle, der syntes, at hans bøger var vanskelige at gå til, sagde han, at det var hans stil at skrive sådan, og at analyserne navnlig var skrevet for de kommende slægter. Alligevel har mange mennesker troet, at det var rimeligt at rette i hans bøger, idet sproget var så vanskeligt. Men det er ikke sproget, der er vanskeligt. Det er menneskenes forståelsesniveau, der er så ringe, at det er svært for dem at læse. Og sådan er det også den dag i dag. Engang efter sin indvielse fortalte Martinus - formodentlig med et glimt i øjet - at han ikke behøvede at tage til Afrika, hvor han ellers havde tænkt sig at rejse ned og hjælpe de indfødte, for han var jo allerede landet blandt de indfødte!

Og ja, vi må nok konstatere, at vi fødes ufuldkomne, og vi dør ufuldkomne. Vi forstår ikke at samarbejde om vor fælles sag, og vi mangler tolerance og forståelse for venskab med hinanden. Først når vi har vilje til at forstå hinanden, kan vi sammen arbejde hen imod at få stablet et himmerriges rige på benene. For at nå dertil skal vi bruge og indarbejde de kosmiske analyser, for de er vejen til løsningen af problemerne. Martinus har gjort alt, hvad han kunne for at gøre tiden efter sin bortgang lettere for os.

I næsten 10 år fortalte han, hvordan Instituttet skulle ledes, idet han samtidig kommenterede mange hverdagsagtige problemer på rådsmøderne – alt sammen noget, der tjente som eksempler på en kærlig væremåde. Martinus har på den måde i al stilhed lagt en plan for reorganiseringen af ledelsen af Instituttet, så det får en form, hvor det er mere i overensstemmelse med de kosmiske analyser. Men det er klart, at hvis man ikke forstår analyserne, så er der ikke mulighed for at forstå, hvordan Instituttet skal ledes. Hvis vi havde forstået den vej, som Martinus viste os, var vi ikke kommet ud i alle de problemer, som vi nu står overfor.

Man har haft for lidt respekt for Instituttets love, fordi man ikke har vidst og heller ikke har gjort sig klart, at det

er kosmiske love, det er evige love, og dem kan man ikke afvige fra. De ligger gemt i naturen og i al den litteratur, Martinus har skrevet. Det er som sagt kosmiske love, og derfor drejer det sig for os om at komme til at lære at tænke kosmisk. Og det vil også sige kærligt! Som situationen er nu, betyder det, at der ikke kun bliver brug for, at alle strammer sig an, men der bliver også brug for megen offervilje i de kommende år, dels for at rette op på det, der er gået galt, dels for i det hele taget at få Martinus og Jesus frem i rampelyset.

Martinus og Jesus er et team, som Gud har indsat for at regulere og styre udviklingen her på kloden, sådan at den går fra at være et dyrerige og til at blive et rigtigt menneskerige. Martinus og Jesus er uundværlige for hinanden. Det var Martinus mission at forkynde kristendommen i en videnskabelig form, men hvis der ikke havde været nogen Kristus og ikke havde været nogen kristendom, havde der ikke været noget at videnskabeliggøre. Så de to er ganske uundværlige for hinanden, og det er værd at tænke på, hvor meget de begge har ofret.

Men det er også værd at tænke på, hvor stor offervilje der sidenhen har været, hvor bl.a. her i landet Erik Gerner Larsson og Mogens Møller har brændt for at udbrede de kosmiske analyser uden hensyntagen til, hvad de måtte give afkald på. For dem var lønnen det at se den glæde og den betydning, som de kosmiske analyser fik for andre. Så dette er en opfordring til, at andre fortsætter denne kurs, således at Det Tredie Testamente kan komme ud i verden.

Vi må forstå, at der med de kosmiske analyser er tale om en verdensgenløsning, og verdensgenløsningen kommer ikke af sig selv. Det er nødvendigt, at der kommer mennesker, i hvem det brænder for at få disse tanker ud i livet.

Det drejer sig ikke bare om at få en behagelig sommerferie, en behagelig undervisning, dejlig mad og underholdning og alt det, men om at få en sommerferie, hvor man føler, at man kommer til en skole i kosmisk videnskab, og at der her arbejdes med et alvorligt studium. Studiet af de kosmiske analyser lærer os, at åndsvidenskaben ikke er videnskab uden også at være kærlighed. Derfor er kristendommen ikke fuldendt uden videnskaben, og videnskaben er ikke fuldendt uden kristendommen.

Kommentar til den igangværende debat om copyright og Instituttets sagsanlæg

Af Otto Hesselbjerg Pedersen

Kære Alle på begge sider af ”fronten”.

Hovedparten af debatindlæggene vedrørende ovenstående er heldigvis holdt i en god og urban tone. Ruth Olsen er desuden rummelig nok til at lade de fleste indlæg trykke i ”Den ny Verdensimpuls” (DNV). Og som Martinus udtalte: ”Det vigtigste er, at I er venner”!

Jeg kan oplyse, at jeg ikke arbejder på Martinus Instituttet (MI) eller har anden direkte tilknytning dertil.

Indledning

Jeg er stort set enig med de to indlæg fra forrige nummer af DNV skrevet af Aase Møller-Hansen og Robin W Petersen. Til støtte for Martinus Institut mener jeg at have endnu et par punkter at tilføje til argumentationen. Først vil jeg sammenfatte mit hovedsynspunkt i følgende punkter:

1. De, der kopierer Martinus værker uden MI’s tilladelse, handler imod Martinus’ udtrykkelige ønsker, således som han selv har beskrevet det i det kendte gavebrev, hvori ophavsretten alene tilhører MI.
2. Det er ikke en formildende omstændighed, at Martinus’ værker er kopieret og solgt i papirudgave til en pris, som påstås at være uden fortjeneste. Selvom krænkerne selv mener, at de har foretaget deres handlinger i den bedste mening og i overensstemmelse med deres udlægning af Martinus’ udtalelser, så er disse handlinger ikke i overensstemmelse med den gældende lovgivning.
3. Det er en skærpende omstændighed, at krænkerne blot har fortsat deres virksomhed efter gentagende advarsler fra MI.
4. Så meget værre er det, at krænkelserne efterhånden er blevet udvidet meget og specielt at de i digitale udgaver formidles både til en dansk hjemmeside og til flere Google hjemmesider på flere sprog.
5. I fremtiden kan alle og enhver så hente disse skrifter ned til deres egen pc og så rette i dem efter deres eget hoved og derefter rundsende dem via internettet – vel og mærke i Martinus’ navn.
6. Desuden kan alle, der har en forbindelse til et hvilket som helst niveau i den parafysiske (åndelige) verden, så i fremtiden skrive bøger eller artikler, hvori de postulerer, at det er Martinus, der har kanaliseret materialet ned.
7. Dette kan man godt nok nu alligevel altid gøre uafhængig af de nuværende krænkelser, men det er nok lettere for MI fremover at afvise disse bøger, hvis ophavsretten aldrig var blevet krænket.

Den gældende retstilstand.

Vi kan tage Martinus selv som et forbillede i, hvordan man agerer i denne verden og i vores samfund.

Så vidt jeg er orienteret, overholdt Martinus nidkært alle de på hans tid gældende love og regler. Jeg skal her blot komme med nogle få eksempler:

1. På et tidspunkt stod Sagen over for en konkurs, det var da Sagen ud over den daværende Kosmos Feriekoloni også ejede den tilstødende store ejendom Klintsøgård. Martinus var på daværende tidspunkt rede til at gå til politiet og erklære Sagen konkurs. *Det var den dengang gældende procedure.* Men så fandt man på at udstykke nogle arealer til sommerhusgrunde og sælge dem videre til nogle af Sagens venner. På den måde kom Sagen videre uden dette drastiske skridt.
2. Før Sagens flag kunne rejses på Klint, søgte og fik Martinus tilladelse til at flage med dette specielle flag, der stadig vejer på Martinus Center Klint.
3. Martinus eller MI fik afslag på, at der kunne bygges et mausoleum på Klint, hvori Martinus’ afsjælede legeme kunne stedes til hvile.

Dilemma

Rådet i MI har i denne sag stået i et stort dilemma. Skulle de handle efter de i dansk lov nugældende regler eller også i højere grad under hensyntagen til nogle af de udtalelser, som Martinus var kommet med på rådsmøderne og hvoraf nogle er nedfældet i ”Samarbejdsstrukturen”. Martinus har udtalt, at vi alle bliver stillet overfor forskellige dilemmaer og at vi her må prøve at vælge ”den mest

kærlige udvej”. Vi bliver her prøvet på vores skelneevne. Jesus blev engang stillet over for dilemmaet om man skulle betale skat til Kejseren eller ej. Efter at have fået en mønt i hånden kunne spørgeren konstatere, at det var Kejserens portræt, der var vist på mønten, hvorefter Jesus svarede: ”Giv så Kejseren, hvad hans er og Gud, hvad hans er”. *Jeg forstår denne udtalelse derhen, at man, så godt som man, kan skal overholder vort lands love under hensyntagen til bl. a. karmaloven m. m. og hvad man kan nænne at gøre mod andre.*

I al den tid, da Martinus levede, blev Institutet drevet efter den lovgivning, der var gældende på daværende tidspunkt. Hvordan skulle man ellers drive virksomhed dengang? Denne linje har Rådet så efterfølgende fortsat. Hvad skal de ellers gøre?

Som det fremgår, har Rådet altså valgt i denne sag at henholde sig til dansk lovgivning, hvilket jeg helt bifalder. De har altså nu valgt ”at tegne en streg i sandet”. Alene kun at tilgive de udførte overtrædelser vil føre til uoverskuelige konsekvenser i fremtiden, hvilket fremgår af det foranstående.

Om 500 eller 1000 år kan vi alle nok handle mere i overensstemmelse med de retningslinjer, der er nedfældet i Samarbejdsstrukturen. Jeg skal her gøre opmærksom på, at Martinus har oplyst, at der vil gå ca. 3.000 år, før vi her på jorden helt har nået ”Det rigtige Menneskerige”, således som det er beskrevet i Livets Bog, kapitel 4 og i Det Evige Verdensbillede, symbol nr. 26.

Martinus tekster er nu givet fri

Jeg tror, at lovkrænkerne grundlæggende har misforstået de af Martinus’ udtalelser, som handler om at nu er hans tekster givet fri og er fuldt tilgængelige for alle.

Vi - Martinus interesserede personer – har formentlig alle i nogle tidligere liv deltaget i lukkede loger eller i okkulte kredse, hvor vi blev indviet i visse begrænsede dele af den evige sandhed.

Jeg tror, at disse udtalelser fra Martinus skal forstås derhen, at nu er hele den kosmiske sandhed frit tilgængelig for alle. Det har den aldrig været før og folk, der åbent oplyste om disse sandheder, kunne komme meget galt af sted. Tænk blot på homoseksualitet, hvor mennesker nogle steder i verden den dag i dag bliver dræbt for at praktisere en sådan levemåde. Tænk også på den moderne naturvidenskabs fremkomst, hvor Bruno blev brændt på bålet og Galilei måtte afsvære sine opdagelser.

I øvrigt kan Martinus’ værker købes frit eller fx lånes på biblioteket her i vores samfund.

Hvem skal nu betale?

Rådet i MI har klart udtalt, at de retslige skridt ikke er for at få nogen straffet. Dette bifalder jeg, men det er vist den

eneste måde at få ulovlighederne standset på.

Det fremgår af en af sympatitilkendegivelserne i DNV, at det samlede anklageskrift er på over 30 sider. Det skal jo også rent juridisk ”kunne holde i Byretten”. Jeg er bekendt med, at MI har hyret en specialist i ophavsret; advokater er jo også en slags ”specialarbejdere” og lovgivningen og de afgivne domme skal de pågældende være ajour med. Jeg har fået oplyst, at et advokatsalær p. t. udgør omkring 3.500 kr. pr. time. De i DNV oplyste krav er på omkring 700.000 kr. i alt. Hvis sidstnævnte beløb også skal dække advokaternes øvrige omkostninger med hjælp på kontoret m. m., så viser en simpel udregning at det vel dækker en advokats arbejde i ca. 225 timer eller i ca. 6 uger. Dette dækker vel så udgifterne til forundersøgelserne samt retssagen ved en retsinstans. Det synes jeg lyder som en rimelig udregning.

Jeg kunne forestille mig, at Rådet har bedt advokaterne om et overslag over de forventede udgifter og så efterfølgende har besluttet, at kravene skal stilles således, at MI holdes skadesløs.

Det ville jeg synes var en rimelig antagelse. Så slipper MI for, at fx mit årlige bidrag til dem benyttes til at dække disse omkostninger. Det gælder også for alle øvrige bidrag til MI’s drift fra donationer samt lønnet og ulønnet arbejde, der ydes i kærlighed til Sagen.

Men måske kræver den nugældende jura inden for dette område, at de skadelidte skønsmæssigt skal opgøre deres tab, som de så kan søge erstatning for? *Jeg er ingeniør og ikke jurist og er ikke bekendt med de juridiske sædvaner inden for ophavsretslovgivningen.*

Afslutning

Hele denne strid giver os efter min opfattelse mulighed for, at vi kan optræne vor skelneevne. Hvad er ret og hvad er uret? Hvad kan vi nænne at gøre mod vor næste og hvornår handler vi mest i overensstemmelse med de kosmiske love? Og for at bruge et jysk udtryk: ”Hvad er den mindst ringe løsning”?

Kommentar til Otto Hesselbjergs artikel

v/Søren Ingemann Larsen

Ruth Olsen har gjort mig bekendt med ovennævnte artikel og accepteret, at jeg kommenterer den i nærværende nummer af bladet. Jeg er sikker på, at OHP vil få mulighed for, hvis han ønsker det, at "kommentere min kommentar til hans kommentar" – i bladets næste nummer.

Selv om jeg, som det vil fremgå, ikke deler OHPs opfattelser, er det en vigtig artikel, OHP har skrevet, idet den utvivlsomt repræsenterer manges - efter min mening - misforståede og ikke helt gennemtænkte opfattelse af situationen.

Et meget væsentligt punkt, som giver anledning til misforståelse, er dette med Gavebrevet, som OHP nævner i sit indledende punkt 1.

Gavebrevet er som bekendt det juridiske dokument, hvormed Martinus overdrager den juridiske ophavsret til sit værk til Martinusinstituttet. Det er en del af den arv, Martinus via sit juridiske testamente testamenterede til Martinusinstituttet. Gavebrevet er altså en del af det formelle testamente.

Det essentielle her er, at testamentet stiller betingelser for det, der testamenteres. Testamentet kan hentes her: http://martinus-webcenter.dk/pdf/1980.06.10_Martinus_testamente.pdf

I § 3 står følgende: "Det pålægges min universalarving og mine bobehandlere at respektere de optegnelser, jeg efterlader mig vedrørende min bisættelse, opfyldelsen af instituttets formål, administrationen af instituttet, herunder anvendelsen af min lejlighed og villa "Rosenberg" i Klint, og vedrørende eventuelle erindringsgaver."

Med andre ord: Lige så omhyggeligt MI skal respektere, hvordan Martinus ønskede at blive bisat og hvordan lejligheden skulle anvendes etc., lige så omhyggeligt skal MI respektere Martinus' optegnelser vedrørende instituttets formål og administration. Det er indlysende, at det må have konsekvenser for arvingen (MI) og det arvede, hvis arvingen på afgørende punkter ikke overholder betingelserne i testamentet.

Som det er nu, administreres dette testamente af MI som et "tag-selv-bord". MI overholder givetvis noget af det, mens der er dele af det, MI notorisk IKKE overholder. Og det kan vel ikke passe, at MI og OHP, som taler om at overholde loven, seriøst kan mene, at vi andre skal

overholde landets love, når MI ikke selv overholder de væsentligste dele af testamentet. Landets love står vel i princippet ikke højere end Martinus' testamente, snarere tværtimod.

Et af de væsentligste punkter i testamentet er overholdelsen af "instituttets formål", og dette formål lyder, som bekendt, at "værket skal bevares uændret som det foreligger ved Martinus' bortgang", så der ikke kan opstå tvivl om, hvad Martinus selv skrev, og hvad andre evt. har tilføjet eller ændret.

Og det er netop det, der er det centrale i de nu sagsøgte handlinger: Hvis det ikke havde været for de sagsøgte initiativ, ville man ikke have adgang til Martinus' originale værk, hverken i bogform eller elektronisk. Det ville ikke have været muligt ved selvsyn at danne sig en mening om, hvad der er Martinus' originale og uændrede værk, og hvad der er værket indeholdende ændringer. Det, MI nu som det eneste stiller til rådighed, indeholder bevisligt ændringer.

MI overholder således IKKE Martinus' "optegnelser" på dette vigtige punkt. Hvis MI havde overholdt testamentet på dette punkt, ville den verserende sag aldrig være opstået: For hvorfor skulle nogen uden kommercielle hensigter bruge deres fritid og penge på at give adgang til noget, MI selv gav adgang til?

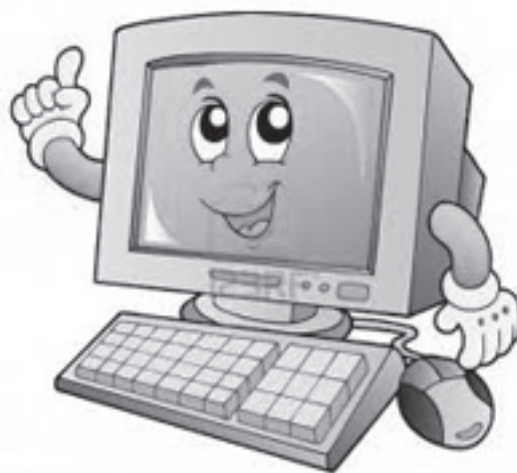
I øvrigt fremgår det klart af Martinus' "optegnelser" – endda så mange gange, at det umuligt kan overses – at MI ikke skal føre retssager, for, som Martinus formulerede det, retssagerne kan undgås, hvis man "gør det rigtige". Og dette ser vi netop en glimrende demonstration af her. Hvis MI havde overholdt testamentet ved at give adgang til det uændrede, originale værk, ville der ikke have været grund til at anlægge nogen retssag. Det er simpel logik.

OHP anser det for en "skærpende omstændighed", at de sagsøgte har stillet det originale og uændrede værk til rådighed, på trods af at MI har bedt os om at lade være. Gad vide, om Martinus - som OHP opfordrer os til at tage til forbillede - ikke i stedet ville sige, at det er en "formildende omstændighed", at dette har fundet sted, når nu MI selv overtræder testamentet uden nogen "formildende omstændighed", og kun udgiver værket med ændringer og spærre adgangen til det originale uændrede værk.

Hvad angår den digitale formidling må OHP siges at være ganske ude af trit med virkeligheden. Den digitale

spredning af Martinus' værk kan ikke bremses, og det kan de sagsøgte ikke "tage æren" for. Dette skyldes nemlig udelukkende den mulighed, den digitale teknologi giver. Enhver, der ønsker det, kan nu indskanne Martinus' værk og enhver kan ændre i det, og enhver kan gøre det elektronisk tilgængeligt for andre. Det kan OHP ikke oprigtig mene, at de sagsøgte skal gøres ansvarlig for.

Og uanset hvad der kommer ud af den verserende retstv, vil MI, så længe ophavsretten løber, bevare den fulde mulighed for at gribe ind, hvis nogen skulle finde på ved forfalskninger at lave ændringer i Martinus' værk. Som det er nu, er MI vist de eneste, der ændrer i Martinus' værk, og MI burde feje for egen dør og starte med at gribe ind over for deres egne ændringer i stedet for at retsforfølge mennesker, der ønsker at forhindre disse forfalskninger.

NOGLE CITATER:

"Centralsolen i Mælkevejens centrum udsender et passivt skabende lys, der i aktive perioder fremkalder en flod af uophørlig energi." (Blavatsky)

"Selv om jeg er en enspænder i mit daglige virke, så har min bevidsthed om at tilhøre et usynligt fællesskab af dem, der stræber efter sandhed, skønhed og retfærdighed, afholdt mig fra at føle mig isoleret." (Albert Einstein)

"Oh, skjulte liv, vibrerende i hvert atom. Oh, skjulte lys, skinnende i enhver skabning. Oh, skjulte kærlighed, favnende alt i enhed, må enhver, der føler sig som eet med dig, vide, at han derfor er eet med enhver anden." (Annie Besant)

"Om et menneske også var overbevist om, at tallenes forhold er immaterielle, evige sandheder, der udgår fra en første sandhed, i hvilken de har deres substans, og som kaldes Gud, ville jeg ikke mene, at han var kommet stort længere i henseende til sin frelse." (Blaise Pascal)

"Menneskeheden må gøre en ende på krigen, ellers vil krigen gøre en ende på menneskeheden." (John F. Kennedy)

"Videnskab uden filosofi er en uhyrlighed. Filosofi uden videnskab er begrebsdigtning." (E. Kant)

"Ved at tro på livet erfares det, ved at elske livet forklares det, ved at vove livet forsvares det, ved at give livet bevares det." (Hostrup)

"Du vil aldrig kunne blive lykkelig, hvis du ikke engagerer dig i noget, som er godt for andre mennesker." (Eskil Svensson)

BOGÅNMEDELSE

Hvordan kan man gøre Guds vilje?

Af Per Bruus-Jensen

Forlag Nordisk Impuls
2013

50 sider – 50 kr.

Anm. Ruth Olsen

Så har han gjort det igen! Dette er bog nr. 18, som Per Bruus-Jensen har udgivet, denne gang med fokus på, hvordan vi kan blive færdige med de mørke kræfter og få de lyse kræfter til at præge vort liv, altså det han kalder ”at gøre Guds vilje”. Men han beskriver samtidig, hvordan også mørket er en del af Guds vilje.

Martinus værk har for ham været en udtømmelig kilde, hvorfra han har kunnet fremdrage og beskrive stadig nye vinkler. Udover her at få forklaret det kosmiske gudsbe- greb og mennesket som en ”gudekvant”, får vi beskrevet menneskets egen rolle i Guds plan med udviklingen på jorden. Vi har noget, han kalder ”det personlige myndig- hedsområde”, som er de områder, hvor vi selv kan gøre en indsats for at fremme vor vej til lyset.

Et af de vigtige områder, hvor vi selv må tage et ansvar, er at søge at holde os sygdomsfrie, ikke bare af hensyn til organismens mikroindivider, for hvem vi jo er en guddom, men også ud fra en samfundsøkonomisk betragtning, fordi sundhedsudgifterne i disse år bliver en stadig større belastning.

Han skriver (s. 32): ”For Guddommens mening med menneskeheden er udtrykkelig ikke, at den skal forgå i en syndflod af destruktive sygdomme med tilhørende elendighed, men derimod at den i tidens fylde som fugl Fønix skal stige op af asken og udrustet med kosmisk be- vidsthed genindtage sin fordums plads i det evolutionære kredsløbs guddommelige lysregioner.”

Til det ”at gøre Guds vilje” hører også at ophøre med at indtage animalske produkter. Dette har tre aspekter, dels et humanistisk dvs af respekt for dyrene, dels et økono- misk, herunder alle de sygdomme det medfører, dels et

økologisk. Og så opridses alle de fremskridt, det ville bevirke, hvis vi alle gik over til planteføde.

Men det er ikke så let ”at gøre Guds vilje”, for som han skriver til sidst, det kræver livskunst (s.46): ”En kunst, der kalder på hele arsenalet af den enkeltes mod, viden, evner, empati og ikke mindst kræfter og udholdenhed. På den anden side: når alt kommer til alt, kan det hele koges ned til at være et spørgsmål om i alle livets forhold at behandle andre, som man ønsker selv at blive behandlet.”

Til allersidst får vi Martinus’ 7 gyldne leveregler gen- opfrisket.

For yderligere information: besøg hjemmesiden www.nordisk-impuls.dk – hvorfra bogen kan blive tilsendt.

Lysets lov

Af Lars Muhl

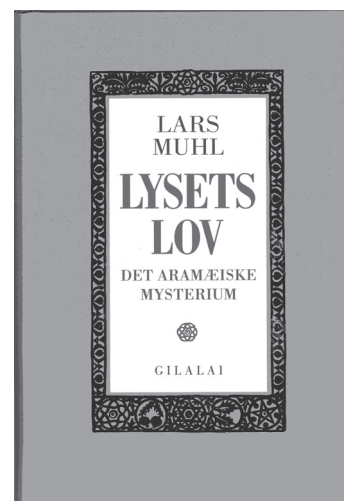
Forlaget Gilalai 2013

288 sider – 288 kr.

Anm. Ruth Olsen

Lige siden Lars Muhl læ- ste Edith Staufferts bog ”Ubetinget kærlighed og tilgivelse” om esse- nersamfundets moralske leveregler, har han været optaget af det sprog, som blev talt her, det aramæiske. Det var det sprog, Jesus talte, hvorfor hans rette navn bør være Yeshua ifølge Muhl, som har sat sig grundigt ind i dette gamle sprog, som i dag kun tales af nogle ganske få grupper, bl.a. i Syrien.

I bogen skriver han (s. 33): ”Hvis man ønsker at forstå Yeshua Nazaræeren (Den indviede) og Mariam Magdale- nen (Den ophøjede) og det, de forsøgte og stadig forsøger at fortælle os, bliver man nødt til at sætte sig ind i den transpersonlige psykologi, der knytter sig til det sprog, disse mennesker talte. Gør man ikke det, er det min over- bevisning, at man kun har meget ringe mulighed for at forstå noget som helst af alt det vidunderlige, Yeshua er citeret for at have sagt i Det Ny Testamente.”

Bogen består så hovedsagelig af en fortolkning af Det ny Testamente ud fra forståelsen af det aramæiske sprog. Uanset man tror, Muhl har ret i alt det, han skriver om Jesus, er det en smuk beskrivelse, og meget af det passer da også for en del med det, Martinus har fortalt os. Efter de normer og værdier, der i dag hersker i det område, Jesus levede i, og som sikkert ikke var meget bedre dengang, forstår man nok, hvor grænsedbrydende Jesu lære må have været.

Jesu disciple har ganske givet ikke forstået så meget af det, Jesus søgte at lære dem, de troede jo f.eks. han skulle være konge i sædvanlig forstand. Det blev da også mest en, der ikke havde kendt Jesus personligt, der kom til at udbrede kristendommen ved at danne de første menigheder, nemlig Paulus som mig bekendt ikke talte aramæisk. Så det er ikke så mærkeligt, at der er opstået så mange misforståelser!

I bogen gennemgås mange aramæiske ord og deres forskellige betydninger, og de sidste mange sider (s. 219-282) er et dansk-aramæisk leksikon. Muhl synes, det er et vigtigt sprog at kende, fordi som han skriver: "Indsigt i det aramæiske sprog kan vække bevidstheden til dybere visdom.", Men så må de grupper, der i dag stadig taler sproget, ikke have forstået ret meget af det!

Muhl fortæller i øvrigt (s. 186) om en rabbiner Yacov Rambsel, som i 1980'erne da der blev talt en del om "bibelkoder", fandt navnet Yeshua, andre personnavne tæt på ham og messias indkodet utallige steder i de gamle profetiske skrifter, f.eks. Esajas 53. At finde den slags koder er kun muligt, fordi det ikke var tilladt "at flytte et eneste yod (alfabetets mindste bogstav), før profetierne er gået i opfyldelse."

Til sidst et par citater fra hvad han kalder "den gyldne tråd" i det aramæiske mysterium:

Det eneste du savner er det, du selv mangler at give.
Det forhærdede hjerte må briste, før dets iboende lys kan skinne ud.
Man kan ikke eje noget, hvis man ikke kan give det fra sig.
Fortidens fejl kan kun rettes gennem en ændret adfærd
NU.

Vidste du at ...

"Talisman" er arabisk og betyder "indvielse i mysterierne".

Farmakologi (det medicinalindustrien bygger på) kommer fra det græske "pharma keia", der betyder "magisk gift".

Entusiasme kommer af "en" og "theos", som betyder "at være eet med Gud". Inspiration betyder at være "i ånden", in spirit.

Labyrinten på Kreta er en mytisk fortælling om, hvordan mennesket forvilder sig ned i materien, i det fysiske stof (labyrinten), hvor minotaurus hersker – halvt dyr halvt menneske. Det væsen må man bekæmpe, men for at finde tilbage til sit menneskelige jeg, har man brug for "Ariadnes tråd", dvs guddommelig vejledning.

"Den sidste olie" er en slags indvielse, hvorved man "udkaster" de grovere følelser.

Karneval er oprindeligt en katolsk fest før en af kirken påbudt 40 dages faste. Ordet kommer af carnem levare, som betyder "at fjerne kødet". Men fisk måtte man åbenbart godt spise.

Det danske ord "frelse" betød oprindeligt "fri hals", dvs man undgik at blive hængt i galgen.

Man skal mindst 15 millioner år tilbage for at finde et CO2-niveau på højde med i dag. Før industrialiseringen var der 280 CO2-molekyler ud af 1 million molekyler i atmosfæren. Nu er der 380.

Testamentets titler

Af Kirsten Thuro

burde naturligt anvendes ifølge tids- og situations-egnet-hed. De er alle givet af Verdensgenløseren og har hver sin berettigelse: Engang i midten af det forrige århundrede blev ordet "kosmologi" populært. Dette ord var da stadig for læg mand meget nyt; men det vandt hurtigt frem i den almindelig befolknings ordforråd og blev accepteret som et emne, der var yderst spændende og meget moderne at have interesse for. Dette skete grundet menneskenes udforskning af rummet og alt det nye forunderlige, som foregik indenfor naturvidenskaben. Der blev derfor talt meget om kosmos og om kosmologi, - læren om det ordnede univers.

Helt anderledes var det med ordet 'åndsvidenskab', som jo var den første betegnelse, Martinus brugte præsenterende sit arbejde. Der hørtes i de forskellige studiegrupper ofte bemærkninger som: Åndsvidenskab? En videnskab om ÅND? Det kan man da ikke! Det er da alt for luftigt! I det hele taget kom der mange sjove bemærkninger fra studiedeltagere vedrørende Martinus' sprog og ordvalg. Hvorfor kan han ikke skrive almindelig dansk, spurgte man igen og igen. Hvorfor skal han bruge så mange fremmedord, så almindelige mennesker ikke forstår, hvad han skriver? Hvad er 'reinkarnation' for noget? Når man så forklarede: 'igen-i-kødet'; altså: 'at blive genfødt', lød det prompte: Hvorfor skriver Martinus så ikke bare, at vi bliver genfødt? Og derefter: Hvad er 'manifestation' for noget? I ordlisten stod: 'tilkendegivelse', og det var der nogle, som følte, de ikke blev klogere af. Så måtte man prøve at forklare yderligere. Og hvad er en 'hypotese'? Selvom denne ordliste blev skabt, så syntes flere, at det da var noget underligt noget, at Martinus ikke kunne skrive på ganske almindelig dagligdags dansk, og således f.eks. i stedet for 'hypotese' skrive 'formodning'.

Alt dette var naturligvis også et spørgsmål om læsetræning; men at en videnskab omhandlede åndelige love, var på daværende tidspunkt og er *endnu i dag* for en del mennesker herhjemme og også i andre lande, nærmest mentalt uspiseligt. Nævnte reaktioner kom naturligvis Martinus for øren, og dermed blev han klar over, at den ydre verden, som jo skulle modtage hans budskaber, mere eller mindre stejlede ved udtrykket 'åndsvidenskab'. Som følge heraf besluttede han at fjerne ordet fra Instituttets offentlige navn.

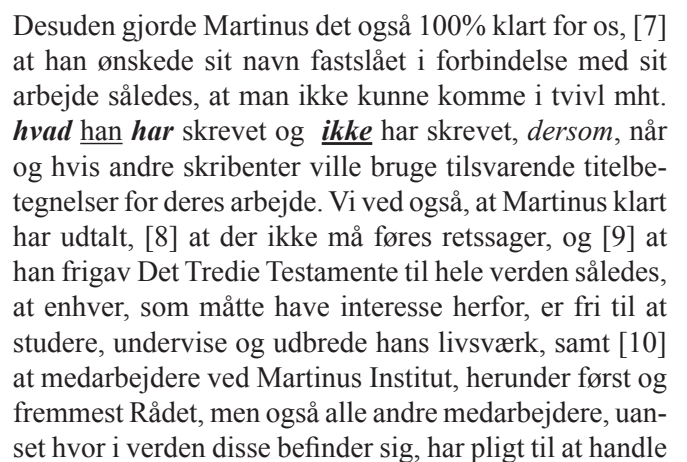
Det var altså ikke fordi, at ordet 'åndsvidenskab' ikke var en nøjagtig og rigtig betegnelse for Martinus' arbejde; men fordi mange, som hørte om hans arbejde, havde

utroligt svært ved at acceptere netop dette ord. Husk på: Det var for flertallet et helt nyt begreb. En videnskab om ånd? Det var bestemt ikke nemt at indse, at dette kunne have hold i virkeligheden; men ordet 'kosmologi', det var der alligevel en vis forståelse for, som sagt på grund af naturvidenskabens fremdrift. Ej heller var dette ord i relation til Martinus' arbejde en totalt fremmed betegnelse; idet verdensgenløseren har givet resultatet af den store fødsel navnet: Kosmisk Bevidsthed, og Instituttets blad navnet: Kosmos. Det var derfor rigtig fornuftigt af P. Bruus Jensen at foreslå brugen af navnet: Martinus Kosmologi; som hurtigt slog an og har gjort, at mange mennesker, der ellers prompte ville have vendt ryggen til åndsvidenskaben, begyndte at studere og derved opnåede viden om hvad, Martinus' arbejde reelt omhandler.

Naturligvis accepterede Martinus efter, at han havde undersøgt, såvel på det åndelige som på det fysiske plan, hvordan fordele og ulemper fordelte sig mht. ordet: Kosmologi. Dermed så Verdensgenløseren bl.a., at selvom hans arbejde ikke kun drejer sig om det, som folk i almindelighed forbandt med ordet 'kosmologi', - nemlig udforskning af det ydre univers, så ville ordet rent pædagogisk have en bedre effekt, - en større tiltrækningskraft. Man sagde jo også *Martinus Kosmologi*, hvilket umiddelbart ved første møde med Det Tredie Testamente fik/får mennesker til at tænke på Martinus som en videnskabsmand, der åbenbart på sin egen måde beskæftiger sig med det ydre verdensrum og dets mysterier. At den studerende siden måtte opdage, at budskaberne essentielt og primært drejede sig mere om den indre åndelige lovmæssighed end om de ydre manifestationer, og at Martinus således snarere kunne anses som værende "åndsvidenskabsmand" end «naturvidenskabsmand», betød jo ikke, at man med denne betegnelse havde løjet, for man havde jo annonceret: Martinus Kosmologi og IKKE: Naturvidenskabens Kosmologi.

Så godt som overalt på kloden finder store og betydningsfulde forandringer sted. Samtidigt bliver mange børn og unge helt fra starten trænet i global bevidsthed. Alligevel findes der utroligt mange forskellige mentale lag i denne på visse områder 'fagre nye verden'. Det er således *ikke heller* i nuværende tidsperiode en mentalt homogen menneskemasse, der adresseres, når vi introducerer Martinus Kosmologi, som er Martinus Åndsvidenskab, som er Det Tredie Testamente, Bibelens færdiggørelse.

og at arbejde i samklang med de kosmiske analyser og med disse som moralsk grundlag og vejledning. Martinus gjorde det også klokkeklart, at arbejdet med Det Tredie Testamente [11] ikke er en forretning, men [12] at dette arbejde i sin renkultur fremstår som SANDHEDENS OG HUMANITETENS MORAL.

XX

Disse 12 punkter er klare, tydelige og indisputable, og har intet at gøre med vor ufuldkomne verdens lovmæssige bestemmelser; ej heller vedrørende såkaldt ophavsret. At tage ret er ikke det samme som at have ret, for ret er ikke noget man tager; og INGEN kan uanset hvad, tage ret fra nogen dér, hvor man allerede i en situation har ret, og det har de mennesker, som følger ovennævnte 12 punkter. Disse punkter er moralsk pligt. Er man ikke i stand til at indse dette og at følge disse punkter, har man ingen viden om, hvad Det Tredie Testamente i sit inderste essentielle livsudtryk er talsmand og er garant for. Man har endnu ikke evnet at tænke såvel med hjerte som med hjerne. Når man kun hjernetænker; - tænkes der ubevidst, person-hævdende samt fokuserende i lokal-kalkulations-egoistiske interessefelter og strukturer. Når man hjerte-hjerne-tænker; tænker man bevidst i almen-menneskelige helheds-harmoniskabende og transparente evident-humanistiske interessefelter og strukturer. Erkendelsesprocessen handler i aktuelle tilfælde om hele jordkloden og dennes mikroliv; herunder menneskeheden [klodens hjernemasse] og dennes livsudfoldelse såvel i nutid som i fremtid. Endnu er der ingen af os, som evner konstant udelukkende at hjerte-hjerne tænke.

Det Tredie Testamente beskriver grundprincipperne for alle levende væseners fortid, nutid og fremtid og dermed også for jordklodens og menneskeheden fremtidige skæbnebillede. Verdensgenløserens målrettede mission blandt os var at give menneskeheden indsigt i livslovene og disses absolutte logiske manifestation og ufejlbarlighed; plus derigennem samtidigt at indpode os forståelse mht. hvilke bevidsthedsenergier, vi hver især nødvendigvis behøver at forædle i vor væsenkultur for at medvirke til at skabe et fredens verdenssamfund og for opnåelse af lys-inspiration og stabil livsglæde for alle. Nok har vi haft foregangs-mennesker i denne verden, som skriftligt efterlod os deres opfattelser og vejledning; men vi har aldrig før haft en Verdensgenløser, som i kraft af sin kosmiske indsigt efterlod os sit personligt skrevne vidnesbyrd. Et vidnesbyrd, som ikke handler om opfattelser; men som baseret på knivskarp logik handler om uforanderlige allestedsnærværende, evigt eksisterende og ufejlbarligt virkende åndelige livslove bag all fysiske manifestationer.

Disse oplysninger markerer starten på et historisk forædlingsvendepunkt i menneskeheden udvikling, og denne kursændring må i al fremtid stå ren og utvetydigt uberørt i

den stand og udformning, som den af Guds Sendebud blev givet til menneskeheden. Det jordiske menneske er nu så langt fremme i udviklingen, at i hvert fald mennesker, som beskæftiger sig seriøst med Det Tredie Testamente, burde være helt bevidste om, at Forsynet ikke har som mål for specielt udvalgte at skabe (såkaldt) personlig storhed eller overherredømme i forhold til andre mennesker; men at målet for alle mennesker derimod er at evne at tjene alt og alle i retfærdighed og alkærlighed.

Ligesom vi i denne verden finder mennesker af mange forskellige fysiske aldre lige fra babyer til oldinge, har vi også mennesker af mange forskellige åndelige aldre; lige fra kulminations-egoistiske og bestialske bevidstheder frem til højintellektuelt-altruistiske og humanistiske bevidstheder. Der findes utroligt mange hjertedannelses-kvaliteter og bevidstheds konstellationer indenfor menneskeheden udfoldelsesområder, og man kan som følge heraf umuligt taksere alle over en kam. Spørgsmålet er derfor: skal vi kun oplyse om arven fra Martinus til de mennesker, som er modne nok til at høre ordene: Det Tredie Testamente uden hoveddrystende at vende ryggen til og gå sin vej?

Der findes i vor tid på verdensplan utroligt mange materialister, som er dødtrætte af dogme-religioner, og sådanne bevidstheder kan/vil hurtigt flamme op i aversion ved lyden af ordene: Det Tredie Testamente; ikke fordi de ikke til dagligt er omgængelige mennesker, men fordi de er så mætte af trosreligion og af dogmer, som de ikke kan finde nogen som helst logik i, at blot ordene: Det Tredie Testamente, kan afholde dem fra at ønske at kende noget som helst til Verdensgenløserens livsforklaringer. Mange af disse mennesker kan være tilstrækkeligt modne til at kunne finde interesse for analyserne og ville velvilligt lytte til én for dem mindre religiøst præget præsentation. Man må regne med, at der endnu findes mennesker, som reagerer overfor Martinus' budskaber på samme måde som mange gjorde i forrige århundrede, og for disse mennesker kan det være langt mere positivt ved første bekendtskab at få præsenteret Det Tredie Testamente som: Martinus Kosmologi.

Hermed ønskes det ikke at pointere, at man generelt skal undlade brugen af hovedtitlen; men snarere, at der kan

være og *kan* opstå situationer, hvor en afvejning af første præsentation vil være *stærkt* tilrådelig. At være blide som duer og snilde som slanger er en ædel kunst, og det var faktisk det, Verdensgenløseren var, da han anerkendte medtitlen: Martinus Kosmologi for sit arbejde. Naturligvis vidste han, at den endelige hovedtitel ville blive: Det Tredie Testamente; og at hans værk således skulle have tre titler bl.a. for at afhjælpe indfaldsvinklen til interesse og forståelse i de forskellige mentalitetsperioder, som mennesker må gennemleve.

Resultatet af vort oplysningsarbejde afhænger naturligt af hvordan, mennesker opfatter de ord, vi bruger. Derfor kan en ordforklaring ofte være nødvendig. Alt i henhold til den enkeltes baggrundserfaringer har f. eks. mange mennesker aversion imod ordet 'religion', og derfor er det ofte nødvendigt at forberede de egentlige oplysninger med én, eller måske flere ordanalyser. Hvad ordet 'religion' angår, betyder 're' - 'igen' og 'ligi' - 'at sammenføje', 'at forbinde'; med andre ord: igen at sammenføje det, som blev adskilt, *at skabe harmoni påny*; og det er i denne mening og *kun* i denne mening Det Tredie Testamente har sin mission. Om man anvender ordet: religion eller f.eks. ordet: livsvisdom er underordnet så længe man indser, at det *ikke* handler om den blinde tros religion sådan, som de fleste mennesker tror, når de hører titlen: Det Tredie Testamente; idet størsteparten af jordens befolkning endnu *aldrig* i deres bevidsthed har haft tanken om, at en religion kan være andet end en trosretning.

For at kunne 'klinke' det som gik itu, må man ikke *kun* have den rette viden; men også den rette psykologiske og pædagogiske indsigt. Mennesker taler ikke blot mange forskellige fysiske sprog, men i høj grad mange forskellige mentale sprog. Den fornemste evne af *alle* talenter, man kan have, er at kunne *se*, hvad mennesker reelt mener med de ord, som bliver anvendt; idet dette gør det muligt for os at give den kærligste respons, vi evner relateret det aktuelle emne. En bevidst 100% alkærlig respons i alle henseender, vil ikke være realitet før end, når vore sanseevner stabilt kan: høre, se og læse ånd.

I starten blev Verdensgenløserens arbejde som sagt præsenteret som: Martinus Åndsvidenskab.

I dag er ordet 'åndsvidenskab' mere mentalt spiseligt end i midten af forrige århundrede, da navnet Martinus Kosmologi blev lanceret. Denne ændringsopfattelse er et resultat af udviklingen samt af de opståede mange nyreligiøse retninger med tilhørende bøger, der til stadighed sendes ud på det globale marked. De fleste af dem postuleres at være videnskabeligt fundamenteret; at være åndsvidenskab.

Mange hviler dog på hypoteser og/eller den religiøse suggestion. Enkelte kan være baseret på et kosmisk glimt

af større eller mindre art. Ofte tilsendes mig mails med oplysning om denne eller hin 'verdens-frelser', som er opstået, og dette er forståeligt; idet der i vidt forskellige verdensdele fødes sjæle, hvis opgave det er at forberede mennesker til mentalt at *kunne modtage* den bevidsthedsudvidelse og -indvielse, som man kan finde beskrevet i Det Tredie Testamente. I nuværende tidsperiode etableres der overalt i vort globale samfund en såvel moralsk som mental påvirkning og forberedelse af mennesker til mødet med Verdensgenløserens logiske analyser vedr. livsmysteriets løsning.

De mange voldsomme krigsgerninger, som finder sted, hører således *på sin vis* også ind under forberedelserne til at møde Det Tredie Testamente. Som Martinus udtrykte det: "Jo mere der føres krig, jo mere er menneskene i færd med at afskaffe krigen".

Selvom nogle *endnu tror*, at sådan er det *ikke*, så inkarnerer man jo alligevel igen, og til sidst fødes man mættet af krigshandlingerne, og således mentalt stemplet med afsky for al form for krig fremstår tidligere krigsveteraner som fredsmæglere, værende fuldstændigt forandrede mentalt og menneskeligt. Disse mennesker nåede endelig frem til forståelsen af, at krig ikke er en nødvendighed; men fundamentalt skyldes de dyriske energiers overherredømme i menneskets sind. Efterhånden som mennesket udlever de dyriske energiers indre raseri og ved reinkarnation overlever, og lidt efter lidt evner at give sindets humane energier overherredømmet, vil samfundet som følge heraf opleve, at flere og flere mennesker nægter at krige; nægter at ihjelslå, og at nogle [efternølere] vil udbryde: Jamen *hvad* skal vi så foretage os? - Jo, der bliver nok at finde på. Nok af kunstarter at udvikle. Nok af sunde og gode forhold at skabe i det globale livs samhörighed. Nok af viden og indsigt i livets fundamentale love at komme til hjertets erkendelse af, og nok af lys og glæde og inspiration at udvikle og skabe for alle, såvel for menneskeheden som for den øvrige natur.

Vi får alle vældig travlt, og dér, hvor før hidsigheden og egoismen løb af med os og drænede os for energier og til tider som f.eks. i krig også stjal vore fysiske organismer, vil fornuft og kærlighed få os til at blomstre og leve i lys og livsglæde. Der er oceaner af nye terræner at opdage; viden som fører til fred og harmoni og lysillumineret inspirationsoplevelser. De tidligere krigsliderlige vil da udbryde: Hvorfor har vi ikke for længst forstået? Hvorfor er vi ikke for længst kommet hertil? Ja, hvorfor? Alt har sin tid, og vi må gennemleve alle nødvendige erfaringer for at nå frem til at kunne skabe et harmonisk, fredeligt verdenssamfund.

Når vi engang 'i en fjern fremtid' bliver i stand til at telepatere, er det underordnet hvilket sprog, vi taler. De mentale energier er de samme på alle sprog. Forskel-

lighederne består udelukkende i livslys-udfoldelsens individuelle auraprægning. Det vil derfor også til den tid være underordnet om, man telepaterer: Martinus Kosmologi eller Martinus Åndsvidenskab eller Det Tredie Testamente. Den mentale udstråling bag disse tre navne er af samme åndelige erkendelse og dermed ens overalt på kloden. Navnene er givet til Verdensgenløserens talsmænd [hellige bøger] af Verdensgenløseren selv, og som følge heraf fremstår disse tre navne som fællesbetegnelse for en og samme manifestation. Denne manifestation er identisk med den hellig ånds budskaber til menneskeheden såvel, hvad tegnede syboler som skrevne analysetekster og andre Martinus-meddelelser angår. Imidlertid modtages Martinus' krystalklare budskaber endnu alt for sjældent således forstået, anerkendt og respekteret i det jordmenneskelige almene, ufærdige samfunds kulturelle begrebsverden.

Først og fremmest hører mennesker generelt ikke ånd men fysiske ord, som de analyserer og vurderer. Denne Analysering sker vanemæssigt og lynhurtigt ud fra den, i forhold til emnets forståelse, individuelle baggrundserfaring. Menneskers baggrundserfaringer er i reglen mere eller mindre konfliktfyldte, som f.eks. når man har en fastlåst opfattelse af begrebet 'religion' og derfor ikke kan lide dette ord. Noget lignende gør sig gældende, når man anvender betegnelsen 'mystiker' om Martinus, thi da føres menneskets idéassociationer ofte automatisk til det gamle dogme om, at "Herrens veje er uransagelige"; men Martinus viser jo netop, at dette dogme kun kan accepteres i relation til et uintellektuelt bevidsthedsklima. Længere fremme i udviklingen bliver "Herrens veje særdeles ransagelige", og det er i denne ransagning, som menneskeheden står foran at skulle gennemleve, at Martinus fører an med sine åndsvidenskabelige analyser.

Ligesom de 3 store udviklingsperioder fra «Det Gamle Testamente» til «Det Nye Testamente» til nu «Det Tredie Testamente» har måttet inddeles med hver sin hovedtitel, har Martinus måttet arbejde under 2 udviklingstitler før han kunne afsløre det endelige resultat og dermed den måltitel, som han gennem alle år arbejdede hen imod helt at kunne afsløre; - titlen: Det Tredie Testamente.

Hermed er værket fuldført. Det er naturligt, at disse tre titler svarer overens med de forskellige faser i den lange arbejdsproces Verdensgenløseren gennemlevede. Denne proces måtte tilpasses det omkringværende samfund og dettes mentalitet og begrebsverden. Det havde vakt al for megen virak, hvis Martinus straks havde annonceret, at han var i færd med at skrive «Det Tredie Testamente», Bibelens færdiggørelse. Han har hele tiden måttet sætte sig ind i menneskers vanereaktioner og tankegange for at arbejde 'frem og opefter' med 'fodfæste' i det jordiske menneskesind og i de få universelle begreber, som men-

neskene havde/har nogen kendskab til. Kun således kunne der blive mulighed for langsomt og pædagogisk at føre den endnu uudviklede menneskeheds tankekapacitet ad baner, der kunne skabe forståelse for Verdensgenløserens logiske og ny-oplysende analyser vedrørende livsmysteriets løsning, som det var/er hans mission at gøre tilgængelig for menneskeheden.

Martinus ønskede ingen form for virak; ingen form for tilbedelse. Han gjorde opmærksom på dette bl.a. ved foredrag f.eks. med ord som: I skal ikke tilbede mig; det hjælper ikke. Ja, det er jo heller ikke fordi, det skader mig; men det gavner *ikke*. I skal heller ikke tro på mig; men I må studere og selv finde frem til *hvad*, I forstår som værende rigtigt, og *hvad* I ikke forstår. Det, I ikke forstår, må vente. Det skal I blot lade ligge. Det kommer alt sammen med tiden; med udviklingen. Det I forstår, skal I søge at bruge i hverdagen. Vi skal alle lære at handle logisk: at handle alkærligt.

Når man betragter tiden fra Martinus' ankomst til det jordiske plan i 1890 og til hans hjemrejse i 1981, kan denne tid tilsvarende inddeles i store betydningsfulde udviklingsperioder. Der er aldrig før sammenlignet med tidligere århundreder sket en så kolossal udvikling indenfor en enkel menneskealder. Forandringerne er mest synlige på den ydre front. De tekniske fremskridt har gjort, at verden af i dag gennemlever en globalisering i stærk udvikling, og vi kan nu øjne, at Martinus' budskab om, at der vil blive skabt en forenet verden med én verdensregering, er i begyndende fremmarch; men livsbilledet forandrer sig naturligvis først indefra, og alle de mennesker, som har udarbejdet disse tekniske 'vidundere', har i den grad oplevet en træning i på specielle områder at tænke logisk.

Derved har de opøvet et koncentrationstalent, som også vil være til stor hjælp, når man for alvor begynder at fokusere på, udelukkende at anvende den logiske tænkning i humanitetens tjeneste. Da vil drivkraften i fremtidens humane, globale samfund først og fremmest *ikke* være at skulle øge fortjenesten til sig selv eller til sit firma; men da vil dette samfund derimod 100% være baseret på at tjene næsten; at tjene medmennesket, uanset om dette medmenneske har form af et mineral, en plante, et dyr eller fremstår som en homo sapiens.

Da den tid kom, at værket var fuldført, markerede Martinus naturligvis igen overfor sine venner, at hele værket er Det Tredie Testamente, Bibelens færdiggørelse. Det er også naturligt, at i ret lang tid *efter* den offentlige tilkendegivelse, var det ikke meningen, at han skulle blive hos os; thi Martinus skulle helt og fuldt undgå enhver form for piedestalsætning eller anden slags virak omkring sin person. Altid pointerede han, at han ikke var/er mere end andre *enten* var bleven før ham eller ville blive efter

ham. Alle er ligeværdige. Alle bliver kosmisk bevidste; det er blot et udviklingsspørgsmål.

Det er i vort nuværende mentale jordiske bevidsthedsfelt ikke muligt for os blot tilnærmelsesvis at forstå, hvordan det har været for Martinus at leve iblandt os; men det ligger udenfor al tvivl, at man umuligt kan fuldføre en sådan præstation uden at være båret oppe af et altoverskyggende ønske om at hjælpe og 100% at give sin uforbeholdne alkærlighed til den menneskehed, som han kom for at inspirere til at bevæge sig {så bevidst for den enkelte som muligt} ad vejen frem mod lyset og fredens verden. Martinus' tid og virkekraft iblandt os var alt planlagt timing. Over 90 år i en organisme, som for Verdensgenløseren følte som en tung rumdragt, må siges at være en flot præstation, når man har en bevidsthed, hvis lystækning vibrerer på et plan, der naturligt hører hjemme i en langt mere fleksibel og alkærlighedsudviklet organismekultur.

At 'tage på rejse' for at bebo en jordisk organisme kan for en Verdensgenløser som Martinus givetvis end ikke sammenlignes med en jordisk arbejdssituation som: at tage i marken for at pløje en klæg og tung muldjord i et koldt og fjendtligt klima ved hjælp af et nærmest udslidt, faldefærdigt okseforspand frem for at bevæge sig ad lyse og fuldkomne vejbaner i en splinterny Ferrari. Alligevel har ingen af hans venner næppe kendt noget menneske mere positivt, glad og lattermild end Martinus.

På nuværende tidspunkt, mere end 30 år {og ligeledes endnu tidligere} efter Martinus' hjemrejse, er det en naturlig pligt, - såvel fra Martinus' hovedcenter, - Instituttet på Frederiksberg, København som fra ethvert Martinus Center opstået i vort globale samfund, og naturligvis tillige ved enhver form for informationsudstillinger, - at man {uden dog at slippe de to andre titler} som offentligt anerkendt identitet vedkender og autoriserer eksistensen af: Det Tredie Testamente. Denne oplysning bør i alle relationer {også lige fra Internetaktiviteter til studiegruppearrangementer} ikke blot fremstå som en **bibemærkning**; idet Martinus **ikke kalder** sit værk: Det Tredie Testamente eller lader det **bære** denne titel, således som man af og til kan læse i f.eks. udsendte brochurer. Martinus har klart og tydeligt meddelt, at værket **ER**: Det Tredie Testamente, Bibelens færdiggørelse; hvorfor dette

er om Testamentet må stå **foran** alle andre oplysninger ved alt direkte offentligt organiseret informationsarbejde.

Det er af dynamisk vigtighed at mennesker, der har en rådgiverrolle eller anden opgave som tjenersjæle ved kernecentre for udbredelsen af Det Tredie Testamente, i **alle** virkefelter fokuserer på at manifestere **sandhed**. Martinus' Testamente i sig selv **er** sandhed, og fremstår som vor ufejlbarlige ledestjerne, der bl.a. viser os, at intet menneske kan opnå Kosmisk Bevidsthed uden gennem et absolut sandhedselskende hjerte. Sommetider er det sådan, at vi ikke **ser**, når noget **ikke** er sandt. Dette har naturligvis først og fremmest rod i vor ufuldstændige erfaringsbaggrund, men også i vanens magt og i vor tænkeformåens mere eller mindre patinerede fastlåste baner. Dette gælder i den ene eller anden individuelle relation generelt alle os, ufærdigt udviklede mennesker.

På forsiden af Martinus Instituts udsendte blad Kosmos står ordene: Martinus Kosmologi. Oplysningen: Martinus Kosmologi er et af Det Tredie Testamentes navne; men **er** det: Det Tredie Testamente bladet indeholder? Den information, der er mig bekendt, er, at der i bladet som kutyme forefindes en Martinus artikel, som naturligvis hører ind under Det Tredie Testamentes litteratur. Derudover fremfører resten af bladet generelt artikler samt oplysninger skrevet af studerende ved Martinus Institut, og disse indlæg hører **ikke** ind under Verdensgenløserens litteratur.

Alligevel er det jo sådan, at Martinus bestemte, at hans navn skulle være tydeligt kendt mht. hans arbejde, og derfor er det helt sikkert, at han ønskede sit navn annonceret i forbindelse med bladet: Kosmos; også fordi mange andre instanser anvender navnet: Kosmos til *deres* arbejde og dettes offentlige præsentation. Ville det i ovennævnte perspektiv ikke være mere i overensstemmelse med sandhed, hvis der på bladets forside stod: Martinus Institut eller måske Martinus Åndsvidenskabelige Institut? På den måde annoncerer man, at dette blad udsendes **af** Instituttet, uden direkte i ét og alt at gengive tekster fra Det Tredie Testamente.

Efter at have annonceret Martinus' arbejde under dets hovedtitel: Det Tredie Testamente er næste vigtige medmenneskelige nødvendige oplysning til en verden spækket med konflikter, at man fastslår overfor det omgivende samfund, at Det Tredie Testamente er givet som livsforståelseshjælp til menneskehedens skabelse af en fredens verden, hvor **alle** mennesker og **alle** religioner er **ligeværdige** og **anerkendte** som **betydningsfulde led** i den evige udviklings **nødvendige** stadier og manifestationer. [Og evt. yderligere at: Det Tredie Testamente forener menneskeheden og dermed også alle religioner samt i sidste erkendelsesinstans religion og videnskab i harmonisk totalforståelse]. FRA: Det Tredie Testamentes

side møder man m.a.o. udelukkende al-tolerance. Denne efterfølgende kerneoplysning er af central vigtighed, fordi der i det globale samfund overalt findes mere eller mindre fanatisk farvede pro og kontra bevidstheder, hvis logik-opmærksomhed det til tider vil være umuligt at appellere til. Mennesker, der meget hurtigt for at manifestere sig selv og egen vigtige personlige mening, beslutter sig pro eller kontra, ofte uden endog virkeligt at have undersøgt et nyt emnes reelle indhold. Pro og kontra skaber ofte konflikter. Det bør derfor hurtigt fastslås til den omgivende verden at ifølge Det Tredie Testamente er alt levende universelt set ligeværdigt; - uanset *hvem* eller *hvor*; de levende væsener manifesterer sig i udviklingen, og at dette ifølge klar logik, uigendriveligt er klarlagt i Det Tredie Testaments livsanalyser.

Selvom det er vor pligt at bringe hovedtitlen i fokus, bør og må de to andre titler ikke ophøre med at være vigtige redskaber i udbredelsen af Det Tredie Testamente. Disse titler eksisterer jo netop bl.a. som nøgle-redskaber for at nå ind til de sind, som lever i aflåste mentale fængsels forvrængningsforestillinger af den ene eller anden art [især mth. religion]. Først når et menneske evner at følge Martinus' logiske tankegang, er det muligt at sindet føres fra tro til viden, og dermed til selvstændig forståelse af, at Martinus' arbejde *er*: Det Tredie Testamente.

For mennesker, som *ikke* i hvert fald til en vis grad evner dette, vil en påstand om Det Tredie Testaments eksistens fremstå som fantasi. Målet er ej heller at påtvinge et andet menneske sin opfattelse; men man kan *måske* alligevel lirke lidt ved fastlåste opfattelser med det formål at inspirere til selvstændig eftertanke. Stærkt intellektuelt prægede mennesker vil give større positiv respons til titlen: Martinus Kosmologi; medens mere følelsesbetonede mennesker, og dermed mennesker for hvem tanker om en åndelig verden er mere acceptabel, vil foretrække at høre om: Martinus Åndsvidenskab.

Det Tredie Testamente rummer det hele, og man kan sige, at også titlerne skaber store psykologiske og pædagogiske krav til medarbejdere for udbredelsen af Verdensgenløserens budskaber. Det drejer sig om talenter, som

ingen af os har til fulde endnu; men som vi alle dog til en vis grad besidder. Det er således indlysende, at man også lejlighedsvis behøver at indflette de to medtitler i forståelsesopbygningen. Titlerne er ikke tilfældige og bortkastelsesværdige, fordi hovedtitlen blev offentliggjort. Martinus ville aldrig have anerkendt titlen: Martinus Kosmologi, hvis ikke denne titel ligeværdigt var i samklang med Guds vilje. Vi må blot søge at forstå disse tre titlers mission således, at vi evner at bruge dem hensigtsmæssigt.

For den, som rejser uafhængigt og på eget initiativ oplyser om Det Tredie Testamente, er titelvalget mere frit. Man behøver ikke at starte med, som ved offentlige centre og udstillinger at annoncere titlen: Det Tredie Testamente. Dette kan være en fordel; også fordi der findes indtil nu mindst én mere bevægelse, som anvender samme betegnelse [The Third Testament/D.K.Parnell,U.S.A.]. Martinus vidste, at andre ville bruge samme betegnelse i deres religiøse virke. Derfor blev det nødvendigt for ham at fremhæve navnet: Martinus. Denne bestemmelse åbenbarede han relativt kort før sin hjemrejse. Dette måtte ske til trods for, at han tog/tager stærkt afstand fra al form for persondyrkelse; idet idoltilbedelse let kan blive en hæmsko for den studerendes klartseende tænkeevne.

At Martinus således satte sit navn i fokus, var på ingen måde for at hævde sin person; men af ren og skær nødvendighed grundet uforstand i den verden, som det var/er hans mål at hjælpe. Den studerende i Martinus' Testamente føres netop ad mentale veje, som *frigør* sindet mht. falsknerispillet ved at betragte personer som autoriteter. Studiet vil i stedet give indsigt og viden om livets sande, universelle autoritet, som i ét og alt er logikkens alkærlige tankegang og handlemåde. Titlen: Det Tredie Testamente kan enhver bruge efter behag, og det er derfor også en ekstra sikkerhed, at Martinus' arbejde fra Forsynets side er bleven beskyttet med tre titler. Dertil kommer, at titlerne *kan ses* fuldstændigt analoge med det treenige X.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Faderen/Jeg: Det Tredie Testamente -----

Sønnen/Skabeevnen: Martinus Åndsvidenskab Guds ånd svæver over vandene

Den Hellige Ånd/

Det Skabte: Martinus Kosmologi -

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Som informations-rejsende vil man opleve mange forskellige bevidsthedslag og kulturer, hvilket kræver, at man hurtigt evner at omstille sig, og at man koncentreret i bøn fokuserer på at måtte give og sige det rigtigste. Den største glæde, man kan opleve er med psykologiske nøgler at evne at åbne menneskelige sind for tanker fra Martinus' åndelige logikfrø. Det er således i mit erfaringsbillede ikke

nok at aflevere en forberedt tale om et emne, man netop selv er meget optaget af, sådan som man kan arbejdende ved et center, der planlægger serier af taler og kan arrangere tilstrækkelig efterfølgende spørgetid. Målet må være i løbet af den begrænsede tid, der ofte foreligger, at aflevere dét indenfor Det Tredie Testaments oplysninger, som de tilstedeværende i øjeblikssituationen vil have størst udbytte af at høre. Hvorfra sådanne tanker? Sådanne fra Martinus, når han holdt foredrag. Det var tydeligt, at han talende, samtidigt havde 'et øje på hver finger' i forhold til forsamlingen. Han kunne se hvad, mennesker tænkte og holdt samtidig koncentrationen omkring det, han var ved at sige.

Herefter drejede han oplysningerne ind på de emner eller problemer mennesker sad og tænkte på. Man hørte ofte efter et foredrag flere personer fortælle om, at de lyttende havde spekuleret på et problem, og lidt efter begyndte Martinus netop at tale om dette emne, hvilket havde været til stor gavn og forløsning. Nu har vi jo langt fra de samme evner som Martinus, og derfor må vi konstant øve os i at lytte og at sætte os i andres sted. Det er netop ved en bønlyttende indstilling, at vi kan blive påvirkede fra den åndelige verdens side. Vore hjælpere, som jo har fuldt overblik, og som altid er der, og som vi kan nå, når blot vi gennem bøn selv skaber en åben kanal og indstiller os, vil give os et vink ved at sende tankebilleder om det, som behøves for det bedste; hvilket vi gennem bønindstilling helt naturligt opfatter og spontant meddeler.

Ingen er alene uanset hvor, man befinder sig. Der er travlhed i lysets verdener. Der arbejdes konstant og årvågent på at åbne ufærdige menneskers sind for nye og sandere perspektiver. Hver gang et jordisk menneske oplyses af indsigten i en virkelig sandheds-erkendelse, løftes hele menneskeheden endnu et af de stærkt nødvendige skridt frem imod fredens logiske alkærligheds-manifestationer her i vort, på så mange måder og i så mange henseender bebyrdede jordiske, ufærdige menneskehedssamfund.

Arbejdende 'i marken' vil skabe situationer, hvor den ene eller anden titel umiddelbart vil være mest positivt anvendelig; ligesom præsentationen af personen

Martinus kan have betydning mht. om, man opnår omgivelsernes opmærksomhed og rette indstilling. Nøglebegreber som: livsanalytiker - alkærlighed - livsvisdom - videnskab - et logisk verdensbillede, - klinger i nuværende tidsperiode efter min erfaring lysest og hurtigst ind i menneskets sind, og vil ofte udløse stor positiv videbegær. Et bevidst ordvalg tilpasset de mennesker, vi møder, er af vital nødvendighed, hvis det skal lykkes at lysblomstre menneskesind med nye tanker og sandere perspektiver.

At fortælle mennesker, hvad de skal tro på, var aldrig Martinus' hensigt; men derimod at vække videbegær og selvstændige overvejelser, hvorved sandhed lidt efter lidt vil finde grobund i det menneskelige hjerte. Det må ikke udelukkes i informationsarbejdet at anvende alle testamentets 3 titler. Låser man sig fast i vaneinformation, låser man for evnen til at sanse hvem, man står overfor.

Mennesker længes, som vi ved, efter bedre, fredeligere og mere humane livsforhold; hvorfor titlen: Alkærlighedens Videnskab [eller Åndsvidenskab] oftest opnår stor velvillig interesse. Dette er en titel, som Martinus ikke direkte har indstiftet for sit arbejde. Alligevel er hele Det Tredie Testamente jo indeholdende denne videnskab: videnskaben om alkærlighed, og vi kan derfor med roligt sind også anvende denne titel, når den syntes os at være øjeblikkets bedste præsentation af: Det Tredie Testamente, Bibelens færdiggørelse.

KORT

Ruth Olsen

FOR TAL T

Filippinerne

I skrivende stund har den største tyfon nogensinde målt på Jorden ramt flere dele af det fattige ø-rige Filippinerne, og den vestlige verden må atter ile til med nødhjælp. Men hvorfor er det samfund stadig så fattigt, blev der spurgt i en radioudsendelse. Andre steder i Asien rejser man sig i disse år op af den værste fattigdom, middelklassen vokser, for asiater er generelt flittige folk.

Filippinerne har faktisk en rig overklasse, så vi i en TV-udsendelse for nylig, hvorfor bruger de ikke deres penge til at skabe arbejdspladser? Fordi det er et klansamfund med megen vold, kriminalitet og korruption, mener nogle. Det er store summer, der tilføres landet hvert år af de ca. 11 millioner, der arbejder i udlandet og sender penge hjem, 154 milliarder hvert år. Hvorfor omsættes de ikke til produktion og vækst? Der er dem, der mener, at fattigdommen skyldes den katolske kirke, som spanierne indførte, da de var koloniherrer. Man får for mange børn, fordi kirken forbyder prævention, og så kan man ikke klare mere end blot at overleve.

Åndsvidenskabeligt set må en så vældig tyfon, som vi lige har set, være Jordklodevæsenets raserianfald, eftersom klimaet er udslag af dets tankeenergi. I øvrigt siger Martinus, at alt der sker, også naturkatastrofer, er en henvendelse fra Guddommen! Hvad mon budskabet var? Forskerne siger i øvrigt, at der

ikke har været drastiske klimaforandringer i de sidste 11.000 år. Det viser iskerneboringerne på Grønland. Mon Jorden generelt set er blevet roligere?

Klimaforskerne vil nok forklare den med en særlig stor opvarmning over Stillehavet. Man sidder pt i Warszawa i Polen for at prøve at gøre noget ved det, man mener er årsag til klimaændringerne, men selv om den filippinske repræsentant appellerede grådvalt til forsamlingen, sker der sikkert ikke ret meget. Vi kan dog konstatere, at nogen forandring skal der nok ske, nemlig hos dem, der nu har fået store lidelseserfaringer. Men også dette, at klimaet får alle nationer til at mødes for at søge løsninger på et fælles problem, kan ses som en lille svag begyndelse på det, der en gang skal føre frem til et samlet verdenssamfund.

Gak til myren ...

Martinus beskriver, hvordan der på jorden lever væsener, som tilhører helt andre kosmiske udviklingsbaner end menneskene (symbol nr. 29). Han nævner f.eks. de forskellige insektarter, "hvoraf nogle allerede er nået frem til at opfylde visse jordmenneskelige, mentale udviklingsstadier og danner samfundsforhold, der står hævet over visse primitive jordmenneskesamfund."

Myrerne hører med til sådanne højt udviklede væsener. Det bekræftes i Hans Offenbergs bog "Myrer"

(Aarhus Universitet 2013), hvor han beskriver de forskellige slags myrers fantastiske adfærd og livsstrategier. På underholdende måde fortælles det, hvor dygtige de er til at manipulere andre væsener, hvordan de praktiserer statskup og slavejagt, benytter antibiotika (eks. harpiks), dyrker landbrug (svampehaver) og holder husdyr (bladlus). De har en klar kommunikation v. hj.a. kemiske stoffer, har et effektivt specialiseret samarbejde og bruger værktøj.

Man mener myrernes samlede biomasse er 100 gange større end menneskenes. De bygger skyskrabere både under og over jorden, hvor de har særligt affaldssystem, yngelpleje m.v. De myrer, der bygger deres bo i træer, bruger larverne som "limpestole" til at lime bladene sammen, da larverne kan spinde silketråde. Helheden går frem for individet, ja de har endda "selvmordsbombere", dvs specielle soldatermyrer med kirtler der kan producere kemiske stoffer, som får deres organisme til at fungere som en eksplosiv bombe og dermed ødelægge fjender.

Også myreverdenen har sine grådige nassere, der udnytter fællesskabet til egen fordel. De har kupmagere, som finder ud af at liste deres egen dronning ind i boet og narrer beboerne her til at slå deres egen dronning ihjel. Eller de stjæler pupperne, for larverne gider de ikke fodre på og spiser dem i stedet. Vi kan altså konstatere, at fænomenet "djevlebevidthed" ikke kun hører menneskenes samfund til.

Faktisk kan myrerne være vældig nyttige for menneskene, f.eks. til at holde skadedyr væk fra deres

afgrøder. For mange af jordens folk er myrer et godt proteintilskud, især er larverne for mange en ren lækkerbissen. I øvrigt kan man nu på den fornemme restaurant Noma i København få serveret myrer!

Det er en meget fascinerende bog, Offenberg har skrevet. Den har fået mig til at forstå, hvordan og hvorfor myrerne er en så vigtig del af økosystemet. Der er altså en dyb mening med deres inkarnation jer på Jorden.

Men hvis de er så mentalt udviklede, hvorfor forstår de så ikke en pæn anmodning, når jeg beder dem forlade mit køkken?

Formanden skrev

I Kosmos nr. 5/1983, altså **for 30 år siden**, skrev Willy Kuijper bl.a. flg: "Om måske tyve år vil vi kunne se tilbage på "Institutets" (ejendommen på Mariendalsvej) centrumfunktion som historie, for da vil formentlig Centeret i Klint være sagens centrum eller hjerte. Og "Institutet" vil i kraft af mindestuerne kunne vidne om sin storheds- og glorietid, dengang Martinus boede der, og huset *var* sagens centrum.

Bygningen vil efterhånden mere og mere få en museumsfunktion (og senere vil muligvis særlig interesserede kunne studere kopier af Martinus originalmanuskripter), og forhåbentlig vil en del af denne funktion allerede indenfor et par år realiseres, når Martinus lejlighed stilles åben for publikum.

Ejendommen på Mariendalsvej har indenfor sit kredsløb som sagens centrum passeret sit højdepunkt og er ved at degenerere som undervisningscentrum, men samtidig er Centeret i Klint ved at blive født som sagens kerne eller centrum. Herfra er det, at kærlighedens videnskab skal finkle alle ærlige sandhedssøgere i møde og her er det, at vor indbyrdes kærlighed skal omskabe dette Center til den første skole i den ny verdenskultur."

Jeg ved godt, at Martinus engang har sagt, at "Sagens" ledelse vil blive flyttet til Klint, så måske er det nærmere forestående, end vi tror?

Hagekors

Svastika (fra sanskrit er et ligesidet kors med arme bøjet i rette vinkler – enten højre om eller venstre om . Ordet svastika er sammensat af ordet *svasti* = "lykke" og *ka*, som samlet giver udtrykket: "det som bringer lykke". Symbolet er et tegn på gode forhåbninger og et af de ældste symboler hos alle folkeslag. Svastika kaldes på dansk almindeligvis for *hagekors*.

Svastika er et urgammelt symbol i de fleste kulturer. Oprindeligt efterligner det antagelig bevægelserne eller kredsløbet i naturen og repræsenterer Solens gang på himlen, liv og udvikling. I den vestlige verden knyttes det særligt til nazisterne og et enkelt, grafisk tegn har dermed fået en voldsom følelsesmæssig symbolsk kraft. Efter nazismens brug af hagekorset som symbol på deres ideologi, er det i dag forbudt i en række vestlige lande. Dette har været medvirkende til at en række nynazistiske grupper er begyndt at anvende andre symboler.

Quadrigma er en anden betegnelse for svastika. Ordet er sammensat af dels det latinske *quadro* = ”fire” og dels det græske gamma = ”g”. Det græske g skrives som en ret vinkel (Γ), og man har altså døbt tegnet efter at det kan være dannet ud fra fire g’er. Tegnet kaldes også Jaina-korset, det **hermetiske kors**, *croix cramponnee* og undertiden **Odins tegn**.” (fra wikipedia)

Jeg har læst et sted, at kun det, der drejer venstre om, bringer lykke, mens det højredrejede bringer ulykke, og at det vidste nazisterne ikke. Mon alle de tatovører, der nu tilbyder en gratis tatovering med hagekors, ved det?

Kasino-økonomien

Preben Wilhjelm har skrevet en klog lille bog (forlaget Politisk Revy 2012) om finanskrisen. Han mener ikke vi kan bebrejde finanskapitalen dens grådighed, eftersom det jo da netop er grådighed, der er drivkraften i det konkurrencesystem, som vor verden pt bygger på. Så kunne man lige så godt bebrejde en haj, at den opfører sig som en haj, og ikke som en dresseret delfin, skriver han.

Markedsmekanismen anses næsten som en Gud, og så længe man tror, det er det eneste og bedste økonomiske styringsredskab, vil stadig tilbagevendende kriser være noget uundgåeligt. Det er et udmærket styringsredskab, når det gælder produktion af sko, aviser og fladskærme, for her har forbrugernes efterspørgsel en rimelig indflydelse.

Men når det f.eks. gælder ren luft, rent vand eller sikker el-forsyning vil den være ødelæggende for et samfunds funktion.

Markedsmekanismen styrer jo ikke af hensyn til helhedens bedste, og dens indbyggede ubalancer bliver hurtigt selvforstærkende. Det bliver på en letforståelig måde i denne bog forklaret, hvorfor nedprioriteringen af det kollektive forbrug til fordel for det private forbrug undergraver et samfunds økonomi og fører til stor arbejdsløshed – og derfra nemt til fascistiske bevægelser.

De virtuelle transaktioner, der er blevet så almindelige i vor tid, kalder han kasino-økonomi. Han nævner som eksempel: ”Verden over blev hvert ton korn som blev produceret i 2010 i gennemsnit handlet 48 gange, før det endelig blev solgt til forarbejdning, hver gang med det formål at score en gevinst. Handlerne var virtuelle, dvs kornet blev ikke flyttet en meter undervejs, kun nogle tal på nogle konti.” De samlede finanstransaktioner i 2010 omfattede beløb 70 gange større end summen af samtlige landes BNP, men var blot tal på computere, hvor et nyt ejerskab ofte blot varede nogle sekunder. Hvem har skabt den værdi, der har kunnet indbringe en Mark Zuckerberg 50 mill. Dollar?

Et så sygt system er selvfølgelig dømt til at bryde sammen. Det er også hvad Martinus har forudsagt, vi ved blot ikke hvornår.

Samme værdi for samme værdi

I 1944 holdt Martinus et foredrag: ”Den hemmelige magt bag våbenene” (bragt i Kosmos 3/78, bearbejdet af Martinus selv). Her siger han bl.a.:

”Der, hvor ”forretningsprincippet” manifesteres i form af camoufleret

røveri og plyndring, hvilket vil sige, der hvor nævnte princip anvendes som påskud til at tilegne sig – ikke ”samme værdi for samme værdi”, men derimod ”mere værdi for mindre værdi”, har vedkommende ”forretningsmand” jo tilegnet sig et kvantum værdi, han ikke har ydet noget for. Dette kvantum er altså stjålet. Og nævnte ”forretningsmand” er ikke nogen ”forretningsmand”, men en ”tyv”.

At samfundet beskytter dette ”tyveri” i kraft af dettes camouflage som ”forretning”, forandrer ikke nævnte principets kosmiske analyse. I absolut forstand er enhver udøvelse af ”forretning” på denne måde ”tyveri”, og i kraft af, at nævnte ”tyveri” er camoufleret som noget, der er moralsk tilladeligt, vil samme ”tyveri” yderligere i kosmisk forstand være at stemple som ”bedrageri”. ”Hvad mon Martinus ville have kaldt det virtuelle forretningsprincip?

Åbenhed

I Kosmos nr 4/1984 fandt jeg en interessant artikel med overskriften ”Åbenhed”, skrevet af Tage Buch og Søren Hahn. Følgende er uddrag herfra:

”En forudsætning for forståelse, harmoni og fred mellem mennesker er åbenhed. Problemer løses ikke, medmindre alle oplysninger kommer frem. Lukkethed og hemmelighedsfuldhed mellem mennesker giver mulighed for – og fører som regel til – fejltagelser og misforstå-

elser. For dér hvor virkeligheden ikke er til stede, har man kun gæsterierne at holde sig til. Lukkethed afføder derfor besvær, lidelser og mange gange konflikter. I lukkede rum trives alskens uhumskehed.”

Og derefter: ”Åbenhed og ærlighed er et kosmisk princip, og man må altså selv ”være en gave”, også hvis man vil arbejde for, at Martinus sag skal blomstre og bære frugt. Uden åbenhed får man ikke selv tilbagevirkning og dermed heller ikke selv oplysninger, og hvis man ikke er åben, får man ikke tillid, og uden tillid kan virkeligt samarbejde ikke finde sted.

Åbenhed er altså en uomgængelig nødvendighed blandt mennesker, der ønsker at arbejde for Martinus sag. Og det gælder ikke bare af hensyn til den indbyrdes kærlighed, på hvilken man netop bør kende sagens venner. Men det gælder også, fordi evnen til at uddrage visdommen mellem linierne i Martinus litterære produktion står og falder med den orden og balance, der hersker i ens sind. Man kan ikke på én gang være sandhedssøger og hemmelighedskræmmer.”

Til slut: ”Den åbenhed og beredvilighed til at give sig selv og til at give alle oplysninger, som Martinus havde, må også alle hans sags medarbejdere og interesserede have eller lære sig. Han udstrålede selv venskab. For ham var venskabet, åbenheden og friheden for den

enkelte en helt nødvendig forudsætning for et frugtbart samarbejde.”

Hvor står ”sagen” med hensyn til åbenhed i dag?

En indianer-vision

En gammel sioux-medicinmand og Vogter af sit folks hellige Pibe, Black Elk, fortæller om en profetisk vision, som han havde i sine drengeår. I fantasien så han sig selv stå på bjerget midt i verden, bjerget Harney Peak i South Dakota. Og mens jeg stod der, så jeg på hellig vis alle tings åndelige form og alle formers form, sådan som de må leve sammen som eet væsen. Og jeg så, at mit folks hellige teltkreds blot var én af mange kredse, som udgjorde én stor cirkel, der strakte sig så vidt, som dagens lys og stjernernes lys rækker, og midt i den voksede et mægtigt blomstrende træ, som gav ly for alle børnene af én og samme moder og fader.

Tyngdekraften = Gud?

Astrofysiker på Niels Bohr-instituttet, Steen Hansen, havde nogle interessante overvejelser i en radioudsendelse for nogen tid siden. Han mener, som det jo er gængs i hans miljø, at det er tyngdekraften, der holder universets stof sammen, og at den altså således kan kaldes en slags skaberkraft. Han mente derfor godt, man kunne kalde den Gud.

Der er en del misforståelser om den tyngdekraft indenfor naturvidenskaben. Den regnes for en tiltrækningskraft, men hvis der ikke også havde været en modsatrettet kraft i univer-

set, var det hele jo ramlet sammen. Man forstår ikke, at Guddommens rolle i det fysiske univers er som en bevidsthedsenergi, der sørger for de to modsatrettede elektriske kræfter, der fungerer efter de evige principper om tiltrækning og frastødning. Det er disse der skaber det vekslende spændingsforhold, som er baggrunden for det, vi oplever som stof. Det man kalder Jordens tyngdekraft er dog skabt af jordklodevæsenets bevidsthedsenergi – nu som automatfunktion. Når månen ingen tyngdekraft har, skyldes det jo, at dets Jeg og bevidsthed har forladt den døde organisme.

Kommunevalg 2013

I TV 11/11 påstod en forsker helt alvorligt, at 60% af hvad du stemmer på ved valget er bestemt af dine gener. Han byggede det på forskningen af eenæggede tvillinger. Det må jo være lidt deprimerende for alle de politikere, der arbejder så ihærdigt for at kapre stemmer, for så er der kun de 40% at påvirke!

Men læser man åndsvidenskab, må man smile lidt over den slags påstande, for vi ved jo, at det er bevidstheden der styrer generne og ikke omvendt generne, der styrer bevidstheden. Jeg kan godt finde på en anden teori om, hvorfor vi stemmer, som vi gør. Nemlig at det mest er balancen mellem tyngdeenergien og følelsesenergien, der afgør vore politiske holdninger.

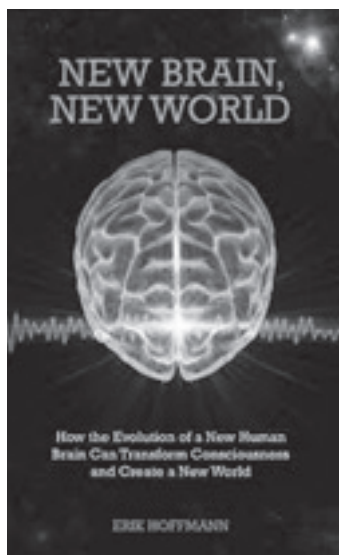
Har følelsesenergien overvægt, kan det f.eks. være en kandidats smukke eller sexede udstråling, der gør udslaget. Eller det kan være et

partis humane politik, der får én til at stemme på venstrefløjen. Har intelligensenergien overdøvet følelserne, tænker man måske mest på sin pengepung. Arbejderklassen mener jo nu, at de for at tjene deres egne interesser skal stemme på højrefløjen.

Nu er det med højre og venstre efterhånden noget udvisket, så mon ikke det meste afgøres af ens kulturelle miljø, for flokmentaliteten har stadig sin virkning.

En videnskab på vej

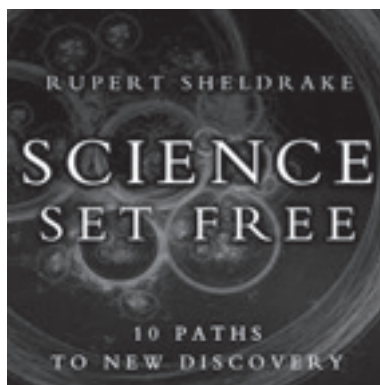
I sidste nummer af bladet Diføt-nyt (105/2013) var anmeldt to interessante bøger, jeg her vil citere uddrag fra. Den ene var Erik Hoffmann's "New brain, new world". Han er nu pensioneret professor, men har i mere end 30 år studeret den menneskelige hjerne og bevidsthed. Han har været gæsteprofessor i USA, og han grundlagde "Mental fitness & research Centre" i København. I denne bog siger han, at hjernen til stadighed udvikler sig og at højere bevidsthedstilstande er inden for vores rækkevidde. Han tager afstand fra dem, der betragter bevidstheden som et produkt af hjerneaktivitet, og mener at spirituelle og filosofiske traditioner har meget at tilbyde bevidsthedsforskerne.

Dr. Hoffmann hævder, at vi er på vej mod et højere funktionsniveau, som han kalder "den ny hjerne", og at denne vil bidrage til oplevelsen af en mere ægte virkelighed, som efterhånden vil transformere vores verden. Hans vision er en fremtid, der lægger vægt på positive forandringer, mere fred, kærlighed og medfølelse. Tiden er inde til at overvinde vores begrænsede egoer og skabe en bedre verden for alle, mener han.

Dette falder jo ret godt i tråd med det, vi læser hos Martinus!

Videnskabens vrangforestilling

Den anden bog er Rupert Sheldrake's "The science delusion", I USA hedder den "Science set free". Videnskabens vrangforestilling er troen på, at man allerede ved, hvordan virkeligheden er skruet sammen. Han siger, at videnskaben er spærret inde af sine egne forudsætninger, der efterhånden er krystalliseret til dogmer. Det naturvidenskabelige verdensbillede er blevet til en trosbekendelse.

Man tror alt i verden er materielt eller fysisk, en maskine gjort af dødt stof, og at naturen er formålsløs. Gud eksisterer kun som en forestilling i hjernen, spærret inde i hovedskallen. Sheldrake undersøger disse dogmer og viser, hvor destruktive de er, og hvordan videnskaben ville klare sig meget bedre uden dem: friere, mere interessant og sjovere at beskæftige sig med.

Sheldrake er en engelsk forsker, der før har turdet udkaste nye ideer – f.eks. den om de "morfogenetiske felter", dvs dette med at når nye ideer opstår flere steder på en gang uafhængigt af hinanden, har det noget at gøre med felter. Al udvikling må gøre op med vanetænkning for at give plads til nye måder at tænke på, og her er han en af pionererne.

Neuroteologi

Sidste nr. af Nyt Aspekt (4/2013) havde en artikel om den forskning, der påstår at have fundet det sted i hjernen, man tror indeholder de åndelige oplevelser. Vi har før her i bladet skrevet om Michael Persinger, der ved at stimulere visse dele af hjernen magnetisk mener at kunne fremkalde, hvad han kalder "illusionen om Gud".

Nu ved vi fra åndsvidenskaben, at åndelige oplevelser ikke fremkaldes af hjernen, som jo kun er et formidlende redskab. Faktisk behøver vi slet ikke hjernen for at få åndelige oplevelser, som vi ved fra nær-dødsoplevelserne. Men det er nærliggende for forskerne at tro, de skabes i hjernen, når nu man kan fremkalde dem ved at manipulere med dens vibrationer og således give oplevelsen af en Guds-kontakt.

Gør det nogen forskel for os, om den af energipåvirkning skabte oplevelse kommer fra vort åndelige legeme, vort Jeg, eller ad teknologisk vej? Den vil vel stadig føles, som om den sidder inde i hjernen? I den omtalte artikel mener forfatteren,

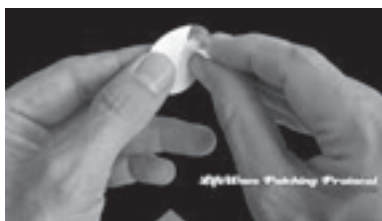

at ”der endelig findes et bevis, som placerer Guds rige indeni os alle”. Og et andet sted skriver hun: ”Er det muligt at tage denne spekulation et skridt videre og tænke, at hver og en af os er Gud, fordi det er os, som skaber oplevelsen af det, vi opfatter som Gud.”

Det ser ud til, at hun tager forskernes påstand helt alvorligt om, at det er vores hjerne, der frembringer vor Gudsoplevelse. Jeg manglede en kommentar fra bladets redaktør, som jo ved bedre! Uanset hvad, er det jo aldrig hjernen, der oplever.

Lifewave

Lifewave er et plaster, der menes at kunne virke lidt i retning af akupunktur eller energiterapi, fordi det øger energien det sted, hvor det bruges, og således f.eks. kan fjerne smerter. Er det ikke bare noget hokus-pokus, vil nogen nok spørge.

Ikke nødvendigvis, siger Carsten Vagn-Hansen, ham der engang var radiodoktoren. Han er ikke i tvivl om, at det virker, når folk oplever det sådan. Og så er der altså også videnskabelige studier, der viser, at plastrerne påvirker energiproduktionen i cellernes ”kraftværker”, mitokondrierne. Sat på akupunkturpunkterne virker det som vibrationsmidicin, så der er ikke noget, der optages i kroppen.

Søger man på nettet, får man bla. denne forklaring: Lifewave handler om energiterapi, som har eksisteret i årtusinder. De stimulerer de naturlige processer i kroppen med indholdet af plastrerne: ilt, vand og aminosyrer. På den måde skulle

plastrerne altså skabe balance i kroppens energibaner.

Forhandler i Danmark er bl.a. Steen Jørgensen, mail: steensforedrag@gmail.dk

Solvognen i FN

Danmark har givet FN en gave, nemlig en miniudgave af Solvognen i sølv, en Georg Jensen kopi. Den står nu udstillet i FNs hovedkvarter, men gad vide hvor mange, der overhovedet lægger mærke til den eller aner, hvorfor den har så stor symbolsk værdi – for nogle af os danskere.

Den blev fundet ret tæt ved, hvor Martinus Centeret nu ligger i Klint. Dette sted var nemlig i bronzealderen et helligt sted, hvor man dyrkede den store frugtbarhedsgudinde. Hvert forår kørte hun ud på markerne, fortælles det, for at sikre årets afgrøder og fejre solens genkomst. Det passer meget godt, at Martinus lagde sit ”hellige sted”, hvor der i forvejen havde været et helligt sted!

Celleforandring.

Man tilbyder store dyre undersøgelser af alle kvinder i visse aldersgrupper for livmoderhalskræft, og bruger medierne til at fremmane skræmmebilleder om, hvor galt det kan gå, hvis man afviser tilbudet. Men der er også de læger, der maner til eftertanke og ikke mener, det er omkostningerne værd. De har ikke fundet bevis for, at færre skulle få sygdommen pga de undersøgelser. Måske tværtimod.

Celleforandringer sker jævnligt hos de fleste, men har man et godt immunforsvar, forsvinder de uden man opdager dem. Men har man først fået at vide, de er der, kommer angsten snigende og dermed nedsættes immunforsvaret. Begynder man så også at skære noget væk i livmoderhalsen – det såkaldte keglesnit – tager angsten for alvor fat, og angst er helbredsnedbrydende, ved vi. Måske nedsættes livslysten også, fordi keglesnittet kan gøre sexlivet problematisk, og desuden risikerer man for tidlig fødsel ved graviditet.

Der var engang nogle sygeplejersker, der mente, at forebyggelse f.eks. kunne ske med en kampagne om, hvordan mænd skulle holde deres kønsorgan rent. De havde læst om en forskning der viste, at mange kvinders underlivssygdomme skyldtes mænds urenheder under forhuden. Så vi var en gruppe græsrodskvinder, der fremstillede nogle humoristiske klistermærker med teksten ”Hold pikken ren – bekæmp kræften”. Det gjorde os ikke populære hos mændene, for der hører

humor åbenbart ikke hjemme! Men klistermærkerne blev da sat op på en masse offentlige og institutionstoiletter, på indersiden af toiletbrættet! Den bedste forebyggelse bliver dog nu engang at holde sine tanker fri af angst, bekymringer og negativitet, for det styrker immunforsvaret. Men det er jo lettere sagt end gjort, især med alle de skræmmende medie-billeder, vi dagligt fodres med.

Helbredende urtete?

Medicinalindustriens eneste interesse er at tjene penge. Derfor søger de at forhindre folk i at prøve mere naturlige midler, især er det lykkedes for dem at få EU til at gå deres ærinde med skrappe forbudsregler. Det er historien med en urtete kaldet Essiac et godt eksempel på.

I 1922 fik en sygeplejerske i Canada kendskab til en urtete, som en indiansk medicinmand fra Ojibway stammen brugte til at kurere kræft. Hun fik opskriften og har siden hjulpet mange, selv om hun har været truet med fængsel. Hun fik vældig stor opbakning fra tilfredse patienter, og efterhånden er urteteen efter originalopskrift sat i produktion af et mindre canadisk firma.

Den har før kunnet købes i Danmark (Kehlets Miljø i Risskov), men er nu blevet forbudt. Den kan dog fås over nettet fra et firma i Irland, www.essiac.ie – og her kan man også få mere information. Den kan nok ikke hjælpe alle, for vi er jo forskellige, også hvad angår karma og livsstil, men den er i hvert fald ikke farlig, hvad medicinalindustriens produkter jo i allerhøjeste grad er, eftersom de er ansvarlige for hver 3. dødsårsag.

Ungdomsoprør?

Det siges, at der foregår et såkaldt ”stille ungdomsoprør” i disse år. Men hvad består det i? I en radio-udsendelse blev det beskrevet som en slags superindividualisme, dvs de unge afviser institutioner og

organisationer af enhver art, partier, fagforeninger osv. De sidder mest alene og søger deres kontakter via de teknologiske nyskabelser, på mobilen, facebook m.m.

Det tolkes som afstandtagen fra al slags flokdannelse, og så kan vi jo ikke genkende til det, Martinus har forklaret om udviklingens retning. Og så må vi jo håbe, at massesuggestionen også er ved at være et overstået fænomen. For det må vel betyde, at de unge vil tænke selv, vurdere selv og ikke lade sig manipulere af ”de stærkeste”.

Europa på nedtur

EU blev engang kaldt ”de riges klub”, som prøvede at lukke sine grænser for at holde andre landes fattige folk ude. Nu har Europa selv så mange fattige, at Røde Kors må dele nødhjælp ud overalt, også f.eks. i Frankrig og Spanien, ja endda i Luxemburg, der ellers svømmer i andre landes skattefri formuer på bankernes hemmelige konti.

Nu ser vi flere EU-lande stå med åbne arme og straks uddele opholdstilladelser til de folk, der kommer med en masse penge og køber huse. Moralen? Hvorfor tillader EU, at flere af dets medlemslande, også England, har lov at fungere som skattely og således undergraver andre medlemslandes økonomi? Og nu har også Letland besluttet, de vil være et skattely. Hvor er solidariteten?

Det kan godt være, vi ikke længere bekæmper hinanden med krudt og kugler, men vi kan såmænd også effektivt bekæmpe hinanden med finansielle midler.

Hvad sker der, når uligheden vokser så meget, som den gør nu? Nogle reagerer ved at gøre oprør med tendens til aggressiv vold, andre reagerer ved at blive mere hjælpssomme overfor de nødlidende. Så måske er meningen med den nuværende krise, at bukkene skal skilles fra fårene!

Luksusliv

Det er ikke kun en statsministerkandidat i Danmark, der er kommet i moralsk modvind i medierne på grund af sine rejser på 1. klasse for skatteydernes penge. Det er biskoppen i Limburg, Tyskland, også, fordi han rejste på 1. klasse for at tilse et projekt for nogle fattige indere, som den katolske kirke havde doneret penge til. Men det var nok så meget de mange millioner, han brugte på sin egen kæmpestore private luksusbolig, der gav medierne noget at skrive om.

Hvor fik han mon alle de penge fra? Det er nok ikke en biskopløn, der rækker så langt. De er sikkert taget fra alle de donationer, som gode kristne mennesker giver for at støtte de fattige.

Den nye pave er en nøjsom og retskaffen mand, som opfordrer til at hjælpe flygtninge og taler store ord imod korruption og skattesnyd. Så nu har den ekstravagante biskop fået en fyreseddel.

Martinus har talt om, at den katolske kirke snart er færdig, men inden da vil der være en pave, som rydder op. Måske var det den nuværende pave, han talte om? Ifølge Malakias, den irske seer fra 1200-tallet, ”slutter den sidste pave under dommedagsagtige tilstande og romerkirkens tid er forbi”.

Også Nostradamus har talt om disse sidste tider, hvor ”de fattige nedtrykkes, fællesskab om goderne skydes stærkt tilbage, grådighed og vellevned flourer, man må være vagtsom overfor ”begærlige ulve”.

Fællesinteressens fordele

Martinus skrev en gang om, hvordan det er et fremskridt i udviklingen, når fællesinteressen får lov at gå forud for privatinteressen. Men i de senere år har vi set, hvordan det er gået den modsatte vej, privatiseringen af de offentlige opgaver har bredt sig. Det er endda blevet stillet som et krav fra långiverne, at de nødlidende lande - f.eks. Grækenland – skal privatisere noget så alment nødvendigt som el- og vandforsyning.

Folk protesterer, fordi al erfaring viser, at det kun bliver dyrere og ringere, når private interesser skal tjene penge på disse helt uundværlige goder. Der er derfor nu ved at rejse sig en modstandsbevægelse, som det f.eks. er sket i Hamborg og Berlin, der kræver et nødvendigt forbrugsgode som energiforsyningen tilbage i offentligt eje, eller i det mindste i forbrugernes eget andelsselskab, hvor der er demokra-

tisk medindflydelse.

Så måske ser vi her begyndelsen på en udvikling, der vil gå den rigtige vej?

Det sårbare polarområde

Kviksølvindholdet i fisk og fugle i polarområdet er steget faretruende. Embedslægen på Færøerne har udtalt, at grindehvaler nu er uegnet som menneskeføde, for de indeholder fire gange over den af Who's fastsatte grænseværdi. Hvor kommer den forurening fra? De vestlige lande har jo for længst forbudt spredningen af kviksølv i miljøet. Man mener, det især er Kina og Rusland, der stadig omgås lemfældigt med dette giftige stof.

Fremskridtet går kun langsomt, der skal ske en del ulykker, før vi bliver klogere. Men det viser enhver, at vi bliver nødt til at indse, hvordan Jorden er en énhed, vi alle er fælles om. Men måske er det også et vink til menneskene om, at vi snart skal holde op med at spise fisk!

Dødsstraf

Nogle af staterne i USA har stadig dødsstraf, men de har svært ved at skaffe de giftstoffer, der skal bruges til at eksekvere dødsdommene. De firmaer, der producerer dem, afviser at sælge dem til fængselsvæsenet, det gælder også nu det danske Lundbeck – efter folkelige protester.

Kina er begyndt at begrænse deres dødsdomme, derfor er der sket en nedgang globalt set. At Iran stadig har nogle horrible aflivningsmetoder kan ikke undre, selv om der står i Koranen, at man skal vise barmhjertighed. At der stadig findes dødsstraf i USA kan undre, al den stund, de anser sig for at være en kristen nation. Men de har måske glemt, hvad der står i Bibelen?

Det er dog altid noget, at man ved hjælp af DNA ikke slår så mange uskyldige ihjel mere. Den humane udvikling går kun langsomt fremad. Og det er en lille trøst at vide, at det trods alt er bedre at blive ”ekspederet” over på ”den anden side” end at sidde på livstid i det barske fængselsmiljø, selv om også den oplevelse har sin dybere mening med hensyn til at samle lidelsesarfaringer.

Skunk

Under Vietnamkrigen beundrede jeg det vietnamesiske folk for dets uforfærdede mod og udholdenhed. Jeg så det som Davids kamp mod Goliath. Men også det folk har selvfølgelig sine gode og onde væsener, kunne vi konstatere, da vi hørte om de snu kriminelle vietnamesere, der i stor stil har etableret sig i flere vestlige lande – også Danmark – med det, der kaldes ”skunkfarme”.

Skunk er en slags hash, der åbenbart kan gro uden meget sollys,

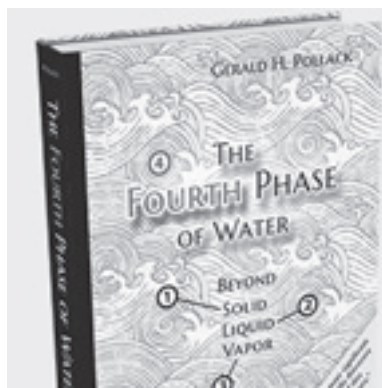

da det foregår indendørs, så selv naboerne ikke opdager, hvad der foregår. De lejer sig ind i nedlagte landbrugsejendomme, importerer slaver hjemmefra, ofte store børn, som under kummerlige forhold tvinges til hårdt arbejde. Der er ikke grænser for, hvad de kan nænne at gøre mod andre for at tjene penge.

Når man hører om den slags "djævelmennesker", er det godt at vide, der er noget der hedder karma. På et tidspunkt vil retfærdigheden ske fyldest. Men der var åbenbart en del, der under den vietnamkrig ikke fik nok lidelseserfaringer. Nogle mener, de måske dengang som børn blev brutaliseret af den krig. Men hvad vi kan nænne at gøre afhænger af, hvor langt vi er kommet i vor åndelige udvikling. Krig brutaliserer dem, der i forvejen er underudviklede,

Selvorganisering

Når man læser naturvidenskabelige bøger, støder man ofte på den påstand, at naturen er "selvorganiserende". Selv om man fint beskriver, hvor kompleks og velorganiseret alt i naturen er, ser man åbenbart ikke det ulogiske i at tro, at det sker "af sig selv". Hvad er det for et "selv", der formår at udvirke en sådan kompleksitet? Når et menneske organiserer noget, er man ikke i tvivl om, at der står et levende væsen med en bevidsthed bag, så hvorfor tror man naturen kan noget, som mennesket ikke kan?

Levende vand.

Ved University of Washington har de i snart mange år forsket i "levende" vand og fået uventede resultater, og nu er der udkommet en bog om forskningen. Den kan man se og læse nogle kapitler af på hjemmesiden www.ebnerandsons.com

De kalder det vandets "fjerde fase". Det er elektrisk ladet, men sådan at det er modsat ladet end normalt vand, og skaber på den måde, fordi de to typer ligger lagvis, et energiproducerende "batteri" – så vidt jeg har forstået. Vand vækker stadig forundring hos videnskaben, fordi det er sådan et specielt "stof".

Skattely-fiduserne

"Sandheden vil blive åbenbart til sidst", har vi hørt fra diverse profeter. Også sandheden om, hvem der bedrager skattevæsenet og dermed fællesskabet ved at gemme deres profitter og formuer i skattely, synes der nu lidt efter lidt at blive åbnet op for. Bl.a. ved at de ansatte indenfor den branche, de få af dem

der har lidt moral, er begyndt at "whistleblow'e". I disse internet-tider er det blevet vanskeligere at skjule noget.

Men også ved at ihærdige journalister tager fat på problemet, som vi for nylig så det i nogle TV-udsendelser. Og det er da godt, det ikke kun er de må social-bedragere, der jagtes!

Når et komma gør en forskel

Hvis man skriver "Danmark er et lidet fattigt land", mener man altså meget lidt fattigt. Men hvis man sætter komma mellem lidet og fattigt, så er det både lidet og fattigt.

Jesus sagde:

I Thomasevangeliet (stk 29) står der: "Jesus sagde: "Jeg stod midt i verden, og jeg åbenbarede mig for dem i kød. Jeg fandt dem alle drukne. Jeg fandt ingen blandt dem, som tørstede, og min sjæl var bedrøvet over menneskenes børn, for de er blinde i deres hjerter og ser ikke, at de kom tomme til verden og søger at komme tomme ud af verden igen"

Ifølge båndudskrifterne:

Pia kiggede i referaterne fra de gamle rådsmøder, og fandt følgende Martinusudtalelser:

22.1.1974: Nej, vi skal ikke lægge sag an. Vi skal ikke til at lave retssager, så kommer vi ingen vegne. Så er vi ikke det endelige.

5.3.1974: Ikke det her med retssager. Det behøver ikke at betyde, at så er der retsforfølgelse, hvis man ikke holder det. Vi skal jo bort fra disse retsforfølgelser.

9.9.1980: ... han ved (Landsy) at vi har det navn. Det er også noget underligt noget at skulle føre retssager om åndelige ting. Vi skal jo gå foran med, hvad der skal gøres.

Ungdomsoprør imod Islam

v/Ejnar Hjorth

Efterhånden som mennesker bliver mere intelligente og oplyste, vil de vende sig bort fra de gamle dogme- og trosreligioner og frigøre sig fra den frygt og undertrykkelse, en streng religion som f.eks. Islam udøver. Martinus har beskrevet den udvikling i sine analyser, og det begynder så småt at ske. Islam kan ikke indplantes i Vesten. Det bliver dens undergang. Oprøret er så småt begyndt:

Der er **Firoozeh Bazrafkan**, som er dømt for at kritisere muslimske mænd. Hun har kasseret Islam.

Der er **Ahmed Akkari**, som er vendt 180 grader og nu går ind for ytringsfrihed.

Der er **Nasser Kader**, som håber på en revolution, der kan mildne Islam.

Det er derfor helt naturligt, at der måtte komme et ungdomsoprør som det, **Yahya Hassan** repræsenterer og som helt sikkert vil brede sig. Han kender Islam indefra, og giver udtryk for det i sine digte. Her er et par eksempler:

ALLAH ER UVIDENHED

KÆLDERMOSKE UNDER BETONBLOKKEN

PERSISKE TÆPPER FRA VÆG TIL VÆG

EN LANGSKÆGGET TOSSE PRÆDIKER FRA EN MÆLKEKASSE

EN PILGRIM HAR BRAGT

ARSENIKFORURENET ZAMZAMVAND HJEM I COLAFLASKER

DELER UD TIL SINE NÆRMESTE

HELE FAMILIEN SKAL SMAGE

AF DEN BRØND ÆRKEENGLEN GABRIEL TRYLLEDE FREM

DA IBRAHIM OG ISMAEL TØRSTEDE I ØRKENEN

I SKOLEN VAR JEG FRITAGET FOR KRISTENDOM

FORÆLDRENE FRYGTER

EN ANDEN HÅNDS INDOKTRINERING

OG JULESALMER I KIRKEN

VI SPISTE I ALLAHS NAVN OG ALTID MED HØJRE HÅND

MEN HVORNÅR BAD JEG SIDST FEM GANGE OM DAGEN

NU ER DER KUN PANSERSVIN I MINARETERNE
Og i **LANGDIGT** skriver han f.eks.:

“ ... MIG JEG PISSER PÅ ALLAH OG PÅ HANS SENDEBUD

OG PÅ HANS ALLE MULIGE UDUELIGE DISCIP-
LE ...”

Alle fire kritikere af Islam har fået dødstrusler.

Men det er derimod alle dogmereligionerne, der er dømt til undergang. De er jo baserede på overtro, had og hævn, og det er en lang og smertefuld proces, at forlade sådan en religion. Men resultatet er givet. Inteligens, fornuft og humanitet vil vinde frem, og så vil, i stedet for overtro, had og hævn, kærligheden blomstre.

Det Tredie Testamente og åndsvidenskabens fremtid

Af Per Holsner

Da blodet fra Jesus Christus døende krop ved hans korsfæstelse på Golgatha for snart 2000 år siden faldt på jorden, udløste det skelsættende begivenheder. Ikke nok med at forhænget til templet blev revet midt over, jorden skælvede, naturen blev stille og mørkelagt som ved en solformørkelse, mens afdøde rejste sig fra deres grave – det vil sige viste sig æterisk. Selve Moder Jord blev rystet i sin grundvold, og i et kosmisk glimt så hun sit eget idealbillede, det Ny Jerusalem - det ny himmerige på jorden, som kontrast til sin gamle verdens mørke. Med hele sin vilje besluttede hun at gøre op med det dræbende princip og hengive sig de lyse talentkerner for sin egen Christus model i lyset af hovedtalentkernen for det guddommelige skabelsesprincips lyse udstråling. Hellig Ånden skulle bære den ny bevidsthed. I det øjeblik forandrede Moder Jords astral-æteriske aura sig, den lyste kraftigt op i hvidt og farverigt med indslag af gyldent, thi fra hendes hjerte i jordens midte begyndte kærlighedsstof nu at strømme ud, til at bære Guds Hellig Ånd. Hendes harmoni mellem følelses- og intelligensenergi skabte kærlighedsstoffet.

I hvert jordmenneske tændtes der samtidigt en lille flamme i hjertet, som er det sted i kroppen, hvor kærlighedsstof dannes. Lige siden har det enkelte menneske gennem kristen adfærd og samvittighed kunnet skabe sig en krop af kærlighedsstof for sit øvre selv at begå sig i indenfor den åndelige verden, som vi befinder os i hver nat under søvnen eller i tiden mellem død og en ny fødsel. Efter snart 2000 år med lidelseserfaring og intelligensudvikling har hvert lyst menneske nu formået at strukturere sin kærlighedskrop tilstrækkeligt for til

sammen med Gaia fra dette åndelige himmerige at kunne medskabe på den nye jord. Med sig har de dog stadig en af forsynet kontrolleret lille rygsæk af negativ karma, som for alle lyse menneskers vedkommende vil være positivt transformeret indenfor de næste 3000 år. Under denne periode vil nogle opleve den store fødsel før end andre, og i den proces vil de udover det nedre selvs tilværelse i den fysiske verden også i sit øvre selv begynde at være sig bevidst med et liv tilstede i himmerigets åndelige, rosa kærlighedssfære samt frit kunne bevæge sig mellem disse to tilstande i Gaia's krop og aura.

Gerard Oude Groen havde i nr. 3 årgang 2013 af ”Den Ny Verdensimpuls” et interessant indlæg, hvor han beretter om sin søster Marianne, der sandt nok har evnen til at begå sig i Gaia's åndelige himmerige med god kommunikation mellem sit nedre og øvre selv. Et højt udviklet individ, der kan se og tale med Martinus på det åndelige plan, og som tillige skuer ham i selskab med Jesus, der på dette niveau er en ærkeengel, ligesom Martinus her er ærkeenglen Michael. De to samarbejder med Jomfru Marias øvre selv - ærkeengel Sofia, som Marianne faktisk nu også har fået kontakt med, og Rudolf Steiner, hvis navn som ærkeengel nu er Chris Gaia, - for fra Gaia's åndelige sfære at fremme Sagens arbejde. Guds Dommedag vinterhalvåret 2012-13 faldt ud til lysets sejr, så det er det lyse forsyn, som nu fra den åndelige sfære afgørende sætter dagsordenen på den fysiske jord, godt nok kan mørket stadig forvolde en vis skade men udgør ikke længere nogen større hindring. Ej heller Martinus Instituttets stævning.

Såvel ærkeengel Michael, Chris Gaia, Jesus Kristus som Jomfru Maria tilhører det lyse forsyns ledelse. Martinus kaldte alle i forsynet for gudesønner, det var ikke hans opgave at skelne mellem eller beskrive de forskellige klasser af englevæsener, ej heller af elementarvæsener. Det gør derimod antroposofien med reference til den klassiske inddeling af engleverdenen efter apostel Paulus elev Dionysius Areopagita med et første hierarki: Kærlighedens Serafim – Harmoniens Kerubim – Viljens Troner. Andet hierarki: Visdommens Kyriotetis – Bevægelsens Dynamis – Formens Elohim. Tredje hierarki: Personlighedens Arkai – Ildåndens Ærkeengel – Dæmringens Engel. Da den lyse menneskehed alle er kommet over afgrunden på vej ind i det rigtige menneskerige bliver også de nu tredelt i et fjerde hierarki. Tredelingen afspejler Guds

Treenighed. Alle disse himmelske væsener har en evig personlighed i form af deres sande selv, som kan manifestere sig gennem henholdsvis sit øvre og nedre selv i deres respektive kroppe. Det sande selv projicerer sig til form i visdomsriget, mens det øvre selv manifesterer sig i følelsesrigets kærlighedssfære og det nedre selv i tyngde- og følelsesrigets fysiske sfære.

I og med at himmeriget på jorden nu realiseres og mørkets kræfter dømt til undergang, er det nødvendigt for de lyse mennesker at kende til de forskellige englevæsener og gerne deres personlige navne for at etablere et bevidst samarbejde til opbygningen af det Ny Jerusalem. Det gælder for øvrigt også elementarverdenens mange væsener i Gaias tjeneste. Fra biblen og andre åndeligt inspirerede dokumenter kender vi til visse navne, f. eks. Gabriel, Orifiel, Samael, Zachariel og Raphael, og ikke mindst de førnævnte ærkeengel Michael, Jesus, Sofia og Uriel, der nu hedder Chris Gaia, i ledelsen for det lyse forsyn. Disse fire ledere har til stadighed inspireret menneskeheden kulturudvikling og talrige gange ladet sig inkorporere eller inkarnere i de forskellige samfund med det evige mål for øje at skabe det rigtige menneskerige, som et Guds himmerige på jorden. Her finder vi personligheder som Dante, Giotto, Michelangelo, Leonardo da Vinci, Shakespeare, Rembrandt, Bach, Mozart, Goethe, Kierkegaard, Ørsted, Steiner, Martinus for bare at nævne nogle, og de findes også iblandt os i dag.

Med hensyn til det Tredje Testamente og dets fremtid kan det være lærerigt at betragte den antroposofiske bevægelse og dens center Goetheanum i Schweiz. Indre splid, en egenrådig bestyrelse og generel stagnation har præget Rudolf Steiners livsværk efter hans død, og selv har han brudt med dens ledelse for at forene sig med Martinus i en

fælles åndsvidenskabelig og fornyet kristendom, der som ”Kristen Michaelskole” nu fysisk etableres på Sjælland med det formål at uddanne den lyse menneskehed. Faktisk blev grunden til denne Michaelskole allerede lagt i det åndelige visdomsrige år 1459, da Christian Rosenkreutz blev kronet til ridder af ”den gyldne sten” som modvægt til den sjælens forstandsmæssige intellektualisering, der for alvor tog sin begyndelse omkring år 1413 og har resulteret i vor tids materielle kapitalisme. Skolen blev til ved et samarbejde mellem Michael, Sofia, Jesus samt Chris Gaia og har lige siden formidlet en kristen åndsvidenskabelig undervisning.

Fra i sin start først at nå de på jorden dertil modtagelige mennesker intuitivt, blev undervisningen gennem de efterfølgende århundreder gjort modtagelig på inspirationsniveau, derefter på imaginationsniveau, hvilket ikke mindst Wolfgang von Goethe nød godt af, inden Rudolf Steiner år 1924 i Schweiz kunne repræsentere Michaelskolen direkte på det fysiske plan og her stiftede den ”Frie Højskole for Åndsvidenskab”. Skolen nåede dog ikke at blive færdiggjort på grund af Rudolf Steiners død det efterfølgende år.

Tiden var endnu ikke moden, og et nyt forsøg på at jordisk forankre en skole for kosmisk videnskab blev gjort med udarbejdelsen af det Tredje Testamente til Martinus Institutet i København. Stadigvæk i samarbejde med ledelsen af det lyse forsyn, der endnu engang måtte erfare, hvor vanskeligt det var at bevare det kristent åndsvidenskabelige materiale skyggefrit, inden Dommedagen endelig kunne afgøre sagen og en ”Kristen Michaelskole” grundlægges til sit fremtidige virke på basis af den foreliggende og den fortløbende åndsvidenskabelige visdom, som hele tiden fra det lyse forsyn gøres tilgængelig til opbygning af Guds rige på jorden. Gud er i dag fuldt ud på jorden, ser til at de næste 17 tusind år planmæssigt indebærer en forløsning af Gaias store fødsel og desforinden hele menneskeheden store fødsel i løbet af de kommende 3 tusind år.

Den farlige konkurransen

Af Ole S. Larsen

En god venn forlot oss ganske nylig. Han ble bare 54 år. En kjempegrei kar. En ualminnelig spirituell mann, hvor livet etterhvert ble for tøft å hanskes med. En kombinasjon av livstrøtthet, livsfrustrasjon, tok tilslutt knekken på han.

Det er vel den beste forklaring på det.

Han var for utviklet og følsom for denne verden.

En felles venninne av oss, beskrev han som en som følte seg annerledes og litt forut for sin tid.

Slikt setter selvsagt ting i perspektiv.

Det er alltid trist og tungt når et ungt menneske går bort for tidlig.

Når man er opptatt av spirituelle ting; føler seg annerledes og litt forut sin tid, blir ikke alltid livet så lett å hanskes med.

Hvordan kan livet bli til å holde ut, når man er for følsom for denne verden? Et nærliggende spørsmål som tvinger seg frem.

Jeg har ikke hele fasiten; men har gjort meg noen tanker, og tror at selve kjernen går på å ta et oppgjør med fordommer, gjengse oppfatninger rundt konkurranse-situasjonen på alle plan i samfunnet, og sterkt, klart tydeliggjøre at noen ikke orker å leve på en slik heseblesende måte lenger, men vil heller leve på en langt fredeligere, alternativ måte.

Å leve fredelig alternativt, må etterhvert aksepteres av samfunnet, og det kan fint gå an hvis man gjør det på riktig måte.

Konkurranse er altså et nøkkelord her.

Det er mye den negative konkurransen overalt i samfunnet, som forårsaker denne triste utvikling; som gjør deg utslitt, og som skyver deg ut på sidelinjen.

Man må likevel prøve å takle dette vanskelige, stressende moment på best mulig måte, og ikke la seg knekke av dette menneskeskapte tarvelige syndrom, som er som en etsende gift overalt hvor man er.

Har det likevel gått så langt at du er blitt helt nedkjørt og blitt sykemeldt eller uføretrygdet, og ikke fungerer i

hverken i jobb eller på skole – så ta likevel grep om din livssituasjon. Det er viktig for din egen overlevelses skyld.

Finn ut av målsetningene dine i situasjonen du befinner deg i nå.

Hva skal jeg gjøre med livet mitt?

Hva gjør meg mest mulig glad? Hva gjør meg ikke så glad?

Hva er det beste å gjøre i en slik situasjon?

Finn en sunn, kreativ interesse, et gjøremål du vil utvikle videre.

Du kan utvikle deg på forskjellige områder.

Lær et nytt språk. Treff nye mennesker. Gå på positive selvutviklingskurs, som ikke er så profit-basert.

Reis til et nytt, spennende ukjent sted.

Eller hva det nå er du føler meningsfullt, betydningsfullt, kreativt, utviklende.

Fyll dagene med positive, oppmuntrende ting.

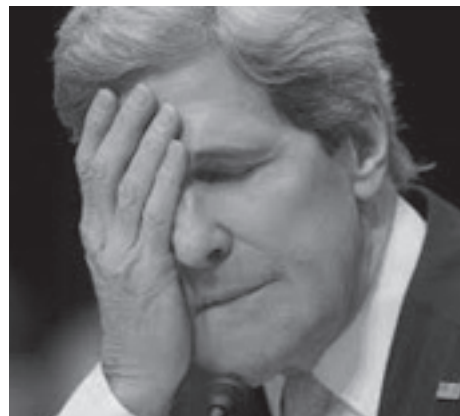
Husk – det er ikke bare negativt ved at man føler seg annerledes og forut sin tid.

Det har også noen positive sider.

Det kan også komme konstruktivt ut av det.

Det går an å ha et allright, respektabelt liv på den måten og.

Det betyr at man har privilegiet å kunne leve fritt på siden av samfunnet.

Man har full frihet til å gjøre hva man vil, og kan fylle dagene slik man vil – og man kan føle en frihet man ikke gjorde før; da man var lenket til konkurranse-situasjonen i samfunnet, i en åtte til fire-jobb, eller i skole-gang.

Ernæring er viktig.

Pass på å få i deg ordentlig mat; få nok mosjon, søvn.

Vær forsiktig med alkohol, røyk.

Det sosiale behovet har du full frihet til enhver tid å tilpasse deg hvordan du føler det.

Noen perioder har man behov for å være sammen med andre mennesker; andre perioder har man mer behov for å være alene.

Hvis du ikke er i forhold med kjæreste eller partner, så fortvil ikke av den grunn; tenk ikke på at det er noe galt med deg da.

Her deler du ihvertfall skjebne med mange andre.

Vær deg selv hele tiden. Det kommer man lengst med i det lange løp.

Innrøm og vær åpen på dine svakheter.

Slik vinner man mest mulig sympati overalt.

Og vær ditto klar over dine sterkere sider (og prøv å utvikle dem!).

Vær ærlig og åpen i alle livets forhold.

Ta i mot råd, innspill fra andre folk i lignende situasjon. Andres erfaring, opplevelser kan være nyttig, betydningsfullt å lytte til, og ta med seg videre.

Vær oppmerksom på å ikke for ofte gå med negative tanker, hvor du kjenner livet behandler deg hardt og urettferdig, og ikke få en selvforsterket martyr/offer-følelse/rolle.

Det er viktig. Det skal man vokte seg for.

Prøv å hold ut denne inkarnasjonen.

Det er bare å utsette lidelsene, problemene til neste inkarnasjon (hvis man ikke gjør det), selv om alle vil gå fri og komme gjennom det tilslutt!

Den beste løsning er å leve gjennom hele denne inkarnasjonen, dette livet, uten unaturlig bortgang. (Så er det temmelig sikkert at hvert liv og inkarnasjon fremover, vil fungere bedre og bedre.)

Du er likevel betydelig verdifull, selv om du ikke fungerer helt i et vanlig samfunnsliv.

Alle mennesker er unike; uansett hvordan de lever, hvordan de er.

Husk – en trøst:

Du er ikke alene. Du deler skjebne med flere og flere etterhvert.

Tilslutt vil jeg avrunde med hva jeg tror er et godt råd; at man må leve ut i fra det minste av to onder.

Da tar man mest mulig riktig valg.

Jo mer og mer man kommer inn i spirituelle ting, jo mindre og mindre takler man tyngdeenergi og konkurranse. Det henger sammen.

Det er bare en naturlig utvikling, og er en støtte og oppmuntring til å stå på videre.

Og det positive tilslutt:

Om cirka hundre år, vil jeg anta, har vi i Norge og Danmark, klart å skape et konkurranse-fritt samfunn – til glede for alle – som også vår nylige avdøde venn kan fungere i.

Sommerkursus 2014

I

**Martinus Åndsvidenskab,
alkærlighedens videnskab**

**I Odense Lørdag d. 28. juni til fredag d.
4. juli 2014**

**På DANHOSTEL, Kragstbjerggård,
Kragstbjergvej 121, 5230 Odense M**

Kursus- og foredragsprogrammet indeholder bl.a.:

Hvad forstås ved intuition?

Principperne bag livets evige oplevelse.

Reinkarnation, skæbnedannelse og karmaloven.

Næstekærlighedens udvikling.

Vegetarismens livgivende betydning.

Hvad forstås ved Guddommen?

**Et internationalt freds- og verdensrige under dan-
nelse.**

m.m.

Offentligheden indbydes til alle aftenforedrag, specielt
til introduktions-foredraget af Rolf Elving: **"Hvem
var Martinus, og hvad er Det Tredie Testamente?"**,
søndag d. 29.juni kl. 19.30. Gratis adgang.

Vandrerhjemmet er indrettet i en tidligere herregård
med en stor lukket gårdhave og havemøbler til fri afbe-
nyttelse. Der er gratis P-plads, gratis trådløs internet-
forbindelse.

Tilmelding:

Til Livets Skole, email: jan@det-tredie-testamente.dk
eller tlf. 2015 7811, hvor også nærmere oplysning-
er fås, samt på www.livetsskole.info, og www.det-tredie-testamente.dk. Tilmeldingsfrist: 15.februar
2014.

**Der er foredrag i Livets Skole, Vestregade 6,
Brøndbyøster, søndage kl.13-15, sådan:**

15/12 - Vagn Noach: **"Julen, mørket og lyset"**

5/1 - Christer Malmström: **"Åndelig videnskab
og naturvidenskab"**

26/1 - Toni Bjerremose: **"Om sygdom, ernæring
og vort forhold til mikrokosmos"**

16/2 - Toni Bjerremose: **"Den seksuelle polfor-
vandling - fra A-K - menneske"**

9/3 - Jan Schmidt: **"Er der nogen uhyrer under
sengen?"**

Filosofiske krummer

I samme øjeblik man begynder at følge efter nogen, ophører man med at forfølge sandheden. (Krishnamurti)

Genierne er som tordenvejr. De går imod vinden, forfærder menneskene og renser luften. (Søren Kierkegaard)

Naturen har ingen hemmeligheder, som den ikke et eller andet sted lægger åben for enhver, der vil se. (Goethe)

Fornuft er videnskabens klodsede våben. Intuition er seerens ufejlbarlige vejleder. (Blavatsky)

Hvad der moralsk forkasteligt kan aldrig være videnskabeligt rigtigt. (Johan ude)

Det er tænkning og væremåde, der skal frelse og befri verden. (Martinus)

I de åndeligt blindes land er den eenøjede konge. (Stuart Wilde)

Den der har skabt den dårlige vane har også magten til at ændre den. (Louise Hay)

Udvikling er livets lov. Tallet er verdensaltets lov. Enhed er Guds lov. (Pythagoras)

Et demokrati er en stat, hvor den fri meningsudveksling ikke ender med en begravelse. (Churchill)

Demokrati er et ord, der knurrer meningsløst i tomme maver. (Calder)

Skepsis overfor autoriteter er demokratiets salt. (Poul Henningsen)

I krigstid er sandheden så dyrebar, at den må udstyres med en livvagt af løgne. (Churchill)

Krig er hjerneskadede edderkopper, der destruerer deres eget spindelvæv. (Suzanne Brøgger)

Synd eksisterer ikke. Der findes kun hindringer for ens endelige forening med Gud. (Wayne Dyer)

Det er lettere at kæmpe for sine principper end at leve op til dem. (Alfred Adler)

Vi kan godt forestille os Gud uden kirken, men ikke kirken uden Gud. (Thomas Mann)

Jeg er ikke sendt for at forbande de vantro, men for at vise barmhjertighed. (Muhammed)

Herren skabte universet på syv dage, men han havde også den fordel, at han arbejdede alene. (Kofi Anan)

For dig er jeg ateist, men for Gud er jeg blot en loyal opposition. (Woody Allen)

Man bør respektere ægteskabet, så længe det kun er en skærsild, men opløse det, hvis det bliver et helvede. (Erasmus)

Kosmisk samhandel: der lander ca. 1 ton stof fra universet på Jorden hver dag.

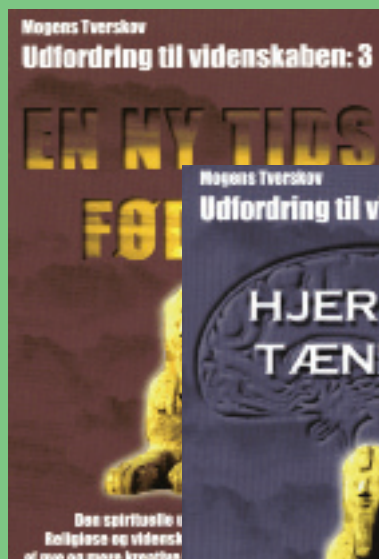
Hvad mennesker tænker, bliver det. Derfor: Tænk!!

Det synes som om udviklingen går fra en autoritær personlighed (lydighed overfor magt) til en narcissistisk (egocentreret) til en altruistisk (næstekærlig).

tilbud

Martinus: Livets Bog 1-7
i oprindelig udgave
Alle 7 bind for kr.1000

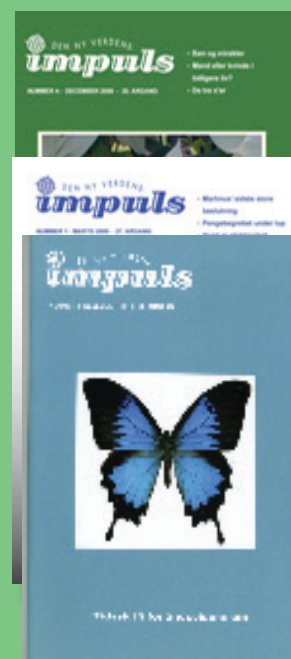
Alle tre Tverskov-bøger for 100 kr!

Kurt Christiansens
Martinus biografi i to bind
1280 A4 sider - kr. 100

Sv. Åge Rossen
Martinus' verdensbillede
480 sider - kr. 200

Ældre numre af Impuls
fås for 5 kr

Den Ny VerdensIMPULS
Klintvej 104 - DK-4500 Nykøbing Sjælland
Tlf. 59 30 52 72 - Giro 9 25 42 42
E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk
Hjemmeside: www.nyimpuls.dk